

பெரிய வெள்ளை அயர்ச்சி

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற
விவரங்களைக் கொடுக்கப்பட்ட

O-17KPP/T

N27

116879

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்.

அருளிச்செய்த

திருவாங்கக்
கலம்பகம் மூலமும்
பழைய உரையும்.

இவை
கோயில். நம்பெருமாள் சுவாமிகளால்
பிழையரப் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

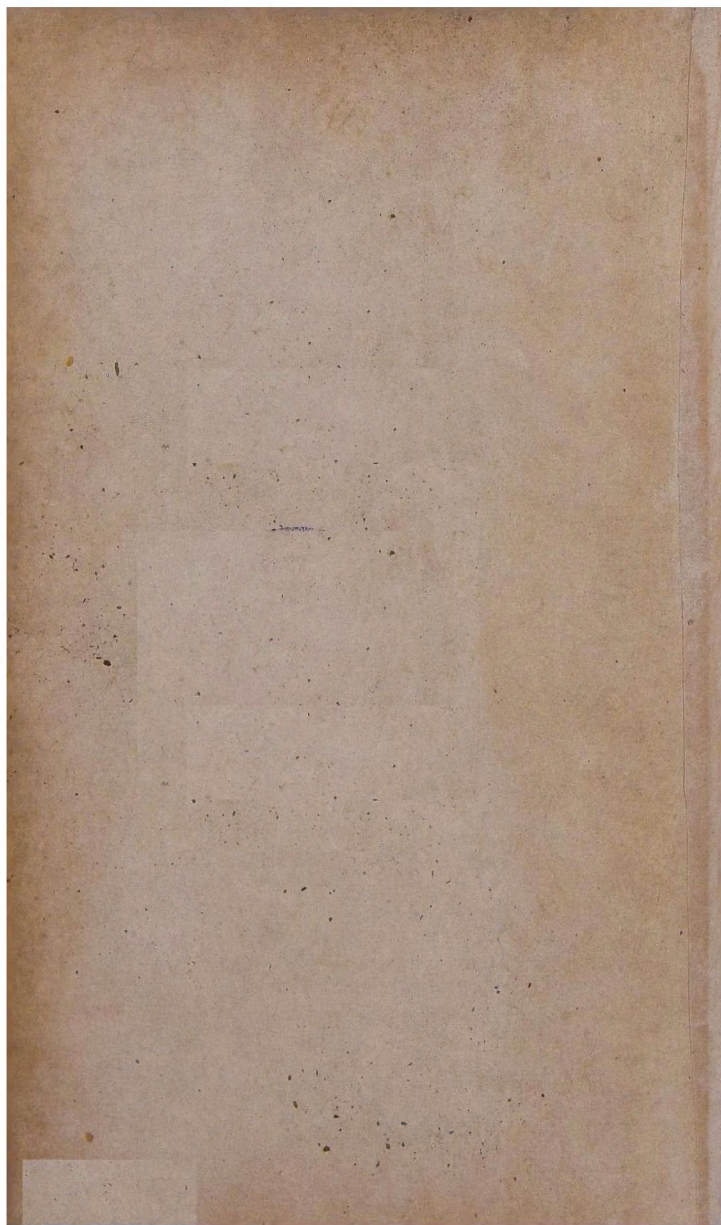
சென்னைப் புரசை
நாராயணசாமிப்பிள்ளை ஆபீஸர் அவர்களது
நற்றமிழ்விளாசு அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விலை]

1929.

[அணை-8.

87, சரவணப்பெருமாள் முதலிவிதி,
புரசை, சென்னை.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகியமணவாளதாஸர்

எ ன் கி ற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்

அ ரு ளி ச் செ ய த

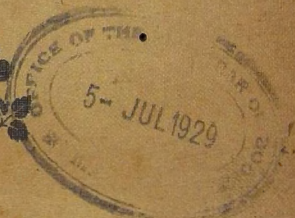
கோயிற்கலம்பகம்

எ ன் கி ற

திருவரங்கக் கலம்பகம்

மூ ல மு ம்

பழைய உரையும்.*

இ லை

கோயில். நம்பெருமாள் சுவாமிகளால்
பிழையறப் ப்ரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னைப் புரதை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அண்டு பிரதர் அவர்களது

நற்றமிழ்விளாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வினை]

1929.

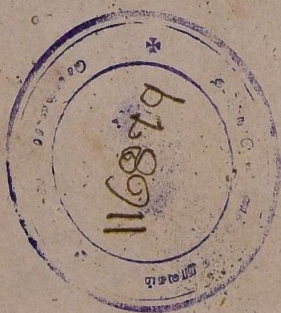
[அனை-8.

37, சாவணப்பெருமாள்முதலிணிதி, புரதை, சென்னை.

* இவ்வுரையாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை.

O-17KPP, T
N29

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி

பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் சரித்திரம்.

கருவிலே திருவுடையராய்த் தேனுநான்மறை வேதியர் குலதிலகராய் அவதரித்துப் பிள்ளைப்பெருமாள் என னுந் திருநாமங்கொண்டு வேதவேதாந்தங்களில் நிபுணரானதுமன்றிப் பகவத் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளிலும், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களிலும், நாதபாமுநயதிவராதிகளாகிற ஆசாரியர்கள் அருளின ரஹஸ்யார்த்தங்களிலும் வல்லவருமாய்ப் போருகிற இவர்,

“வாழ்விப்பானெண்ணமோவல்வினையிலின்னமென்னை ஆழ்விப்பானெண்ணமோவஃதறியேன்-தாழ்வில்லாப் பாடலழகார்புதுவைப்பட்டர்பிரான்கொண்டாரும் கூடலழகா தின்குறிப்பு.”

என்று அத்தியவசித்துத் திருமலைநாயகர் மதுரையில் அரசாட்சிசெய்கிற காலத்தில் அவரது ராஜாங்கசேவைகளில் ஒரு ராயசமென்னும் உத்தியோகம் பெற்றுத் தமக்குசிதமான வருணசிரம தருமங்களில் வழுவாது காலக்ஷேபரராய்க் “குழலிசையளிமேவு கூடம்வந்தநூன் குரு பர னிருபாத போதடைந்த” திடசித்தராய்கையாலே,

“துளவ துளவவெனச் சொல்லுஞ்சொற்போச்சே
 அளவினெடுமூச்சுமாச்சே-முளரிக்
 கரங்கால்குளிர்ந்ததேகண் ணும்பஞ்சாச்சே
 இரங்காயரங்காவினி.”

என்று திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிஞரென்பது பிரசித்
 தம். இன்னுமிவரது வைபவங்களெல்லாத் தெரிந்தோ
 ராலே கேட்டுணர்க.

[இச்சரித்திரம் திரிசிரபுரம் வித்வான் கோவிந்த
 பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டது.]

ஸ்ரீ

ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

திருவரங்கக் கலம்பகம்

மூலமும் உரையும்.

—*—
தனியன்கள்.

கேரிசை வெண்பா.

ஆழ்வார்முன்பின்னவர்க்குமாமறைதந்தார்தமிழால்
வாழ்வார்மணவாளர்மாண்பவருட்-டாழ்வாரும்
எம்போலியர்க்குமிரங்கியரங்கக்கலம்ப
கம்போதநல்கவைத்தார்காண்.

அறசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னோக்கும் பொருளோக்குந் தொடைநோக்கு
நடைநோக்குந் துறையி னோக்கோ, டென்னோக்குங் காண்
விலக் கியமாவ தன்றியிதி லீடு பட்டோர், நன்னோக்கும்
புத்தியும்பத் தியும்பெறுவர் முத்தியுண்டா நானென்சொ
லகேன், பன்னோக்க மணவாளர் பகரரங்கக் கலம்பகத்
தைப் பாரீர் பாரீர்.

காப்பு.

கட்டளைக்களித்துறைகள்.

மறைப்பாற்கடலைத்திருநாவின்மந்தரத்தாற்கடைந் து
துறைப்பார்படுத்தித்தமிழாயிரத்தின்கவையமிர்தம்
கறைப்பாம்பணைப்பள்ளியானன்பரீட்டங்களித்தருந்த
நிறைப்பாண்குழலன் நிச்சன்மவிடாய்க்குநழிலில்லையே.

என்றவிக்கவிமுதல் நான்குகவியுந் துதிகவியாகமுந்
கூறப்பட்டன: அவை வருமாறன்றியுந், திருவரங்கேச
ருடைய சரித்திரங்கனையுந் திருவழகின் அவயவங்கனையு
மெடுத்திகொண்டு “வைக்கும் புயந்தம்வன் டம்மாளைப்
பாண்மதங்கு, கைக்கிளை சிற்றாசல் களியடக்கு - மிக்க
மறங், காலத் தழையிரங்கல் சம்பிரதங்கார் தூது, கோலங்
கலம்பகத்தின் கூறு.” என்னு மிக்கலம்பகம் பாட்டியலில்
வித்துவசிரோமணியாய் விப்பிறவிலோத்துங்கராய் திரு

வவதாரஞ் செய்தருளிய அழகியமணவாள தாசனுவர் தொகுத்துச்சொல்லுஞ் சூத்திரமீதுவாதலானும் முனி புங்கவராகிய அகஸ்தியராற்சொல்லப்பட்ட அருந்தமிழ் மொழி வழக்கமாதலானுங்கற்குமவர்கருத்திற்கும் நாவிற்குஞ் சொற்கவை பொருட்கவை தோன்றச் செய்தமை யானும், இம்மை மறுமையென்னு மிருமைக்குத் துணையாய் நன்னெறிபயக்கு மென்பதனானும், உரையெழுத வேண்டி விரும்பினமையால் சிற்றறிவுடையேனாதலால் என்னறிவினில் அறையுமில்க்கியங்களுட் சிறிதுமறிந்தவன் நானன்றே. ஆயினும், நன்மையால் பயனறிந்திடேற வேண்டுமென்னுமாயசை எனக்கு மென்சொல்வழிகேளாது வாதிக்கத் தொடங்குதலால், “நீரளவே யாகுமாம் நீராம்பற் றுன்கற்ற, தூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு.” என்பதுவும், “தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு.” என்பதுவும்போல யானறிந்தவனாவின் உரையெழுதினேனாதலால் இவ்வாறெழுதிய உரைகொண்டு, திருவரங்கேசருடைய சிறப்பினைச்சொல்லும் வேறுமுள்ள தூல்களைக்கொண்டும், முழுதுணர்ந்த அந்தணர்முதலிய மூதறிவோர்சொல்லும் உபதேச முறைமையைக்கொண்டும் இதின் பொருளினது விரிவெல்லாமறிந்துகொள்க.

இதன்பொருள்.

இருக்குவேதம், யசர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வணவேத மென்று சொல்லாநின்ற நான்குவேதமாகிய திருப்பாற்கடலை தம்முடைய அழகிய நாவாகிய மந்தர கிரியென்னு மத்தினாலே கண்டந்து இயலிசை நாடக மென்னு முத்துறை முதலாகிய துறையினிடத்திற்சேர்த்திய தென்கலைமீன் முதன்மைபெற்ற ஆயிரப்பிரபந்தமான வதிகாசமிகுந்த அமிர்த்ததை கரியவிடத்தைக் கண்டத்திலுடைய கட்செவியாகிய வணையிற்பள்ளிகொண்டருளிய ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய திருவடிக்கன்பாளர் கூட்டமுழுது மணங்களிகூர்ந்து பானம்பண்ணப் பரிபூரணமாக நிறைக்கப்பட்ட நம்மாழ்வாருடைய திவ்விய ஸ்ரீபாதபற்பதிழல் அல்லது பிறக்கிறது மிறக்கிறதுமாகிய நமதிருவினைவெப்ப வேதனையால்வந்த விடாயானது திருதற்குப்பொருந்த வேறுநிழல்கானேன். என்றவாறு.

வேதந் தொகுத்துத் தமிழ்ப்பாடல் செய்த விமலன் பொய்கை, பூதன் மயிலையர் கோன்புகழ்ச் சேரன்புத் தூரன் ஞெண்டர், பாதந்தருந் துகண் மாமழிசைக்குமன் பாணன் மங்கை, நாதன் மதுர கவிகோதை பாதங்க ணண் ணுதுமே.

இ-ள். முன்கூறப்பட்ட நான்கு வேதசாரத்தையும் தொகுத்துத் தமிழ்மொழிப் பாடலாகச் சாற்றியருளிய திருமலனாகிய சடகோபாழ்வார், பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமழிசைபாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார் என்னுமிவர்கள் பாதமலரைப் பரமென்றடைந் துவாழ்வாம். எ-று.

பிடிக்கும்பரசமயக்குலவேழம்பிளிறுவெகுண் டிடிக்குங்குரற்சிங்கவேறனையானெழுபாருமய்யப் படிக்கும்புகழெம்மிராமா னுசமுனிபல்குணமும் வடிக்குங்கருத்தினர்க்கே திருமாமணிமண்டபமே.

இ-ள். தங்கள் தங்கள் சமயமே சமயமென்னு மதா னுசாரமாகவேறில்லையென்று பிடிவாதமாகப் பிடித்துப் பேசப்பட்டதை யாபிகம், வைசேடிகம், உலகாயுதம், மயகசம், அருகம், அத்தமுதலாகிய பரசமயமாகிய யானைக் கூட்டங்களை விரிட்டலற இடிமுழக்கம்போலக் கெற்சிக் கிற கண்டத்தொனியையுடைய ஒரு ஆண்சிங்கம்போ லப் பராக்கிரமமுடையவர் பூலோகம் புவலோகம் சுவலோகம் மகாலோகம் சனலோகம் தவலோகம் சத்தியலோகமான மேலேழு லோகமும், அதல விதல சுதல நீதல நிராதல தராதல மகாதலமான கீழேழுலோக முஞ் சொல்லித் துதிக்கும் புகழினையுடையவராகிய வெம் மிராமானுச முனிவருடைய பலபல குணதிசயங்களையும் நாவினுக் கிரசமுற வடித்துச்சொல்லுங் கருத்தினையுடையபேர்களுக்கும் அன்றி மற்றபேர்களுக்குக் கிடைக்குமோ வைகுந்தத்திற் திருமாமணிமண்டபமாகிய முத்தி மண்டபம். எ-று.

வானிட்டகீர்த்திவளர்கூரத்தர்ழ்வான்மகிழவந்த தேனிட்டதார்நம்பெருமாள் குமாரர்சிவனையான்

நானிட்டசாபந்துடைத்தாளரங்கர்ச்சங்காழிபுய
நானிட்டனென்றருள்பட்டர்பொற்றூட்கதிதந்தமக்கே.

இ-ள். வானுலகமளாவிய தீர்த்தியானது வளரா
தின்ற கூரத்தாழ்வாருடைய திருவுளமகிழ்ச்சியுடையத்
தக்கதானிய மகவாய்வந்தவர். அதுவுமன்றியும், வண்டு
கள்படியப்பட்ட மணமாலைதரித்தருளிய வரங்கநாயகர
ருளால் உதயஞ்செய்கையால் நம்பெருமாள் சூமாரரென்
றும் ஒருபேர் சொல்லப்பட்டவர். சிவனுனவர் பிரமதே
வனுடைய சிரசைச் சிதைத்தமையால் பிரமதேவனிட்ட
சாபத்தைத் தீர்த்தவராகிய திருவரங்கேசருடைய அடை
பாள முத்திரையாகிய சங்கு சக்கரத்தையென திரண்டு
புயத்திலுந் தரித்து நானிட்டநாக முந்தின்றிரங்கியிர
ட்சித்தருளிய பராசபட்டர் வியாசபட்டர் என்பவர்களு
டைய பொற்பாதமே நமக்குக் கெதியென்று போற்றல்
செய்வாம். ஓ-அ.

நூ ல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பர.

இவை எட்டடித் தரவுகள். 2.

தீர்புத்தசெழுங்கமலத்திருத்தவிசின்வீற்றிருக்கு
தீர்புத்த திருமகளுநிலமகளுமடிவருட்ச்
சிறைப்பறவைபுறங்காப்பச்சேனையர்கோன்பணிகேட்ப
நறைப்படலைத் துழாய்மார்பினுயிபோன்மணிவிளங்க
வரியதானவர்க்கடிந்தனைம்படையுட்புடைதயங்கக்
கரியமால்வரைமுளரிக்காமென்றுகிடந்தாங்குப்
பாயிரநான்மறைபரவட்பாற்கு லுட்பருமணிச்சூட்
டாயிரவாய்ப்பாம்பணைமேலறிதுயிலினினிதமர்ந்தோய்.

மண்ணகந்துயர் நீங்கவானகத்தொழுதேத்தக்
கண்ணகன்சேரனுட்டுக்காவிரியாப்பபுளினத் துப்
பம்புக தீர்விகம்பிரவிபசம்புரவிவாழிவிலங்கு
செம்பொன்மதிலேழுதித்திருவரங்கப்பெருங்கோயில்
ஆணிப்பொற்றகடுகிஞ்சுமணிக்கதவ நீள்வாயின்
மாணிக்கவெயில்பரப்புமவயிரமணிவிமானத்துண்
மின்விலங்குதொடிவலையவியன்வலக்கைகீழ்க்கொடுத்துத்
தென்னிலங்கைத்திறைநோக்கித்திருநயனத்துயில்வோய்
[கேள்.

இன்: சீரையுஞ் செழுமையும் விளங்கிய செழு
 விய தாமரையாகிய அழகியவாசனத்தில் வீற்றிருக்கத்
 தக்க குணமுண்டான சீதேவியும் பூமாதேவியும் திருவடி
 ததாமரைகளைத் தங்கள் கைகளினால் வருகிற்படியாகவுஞ்
 சிறகிளையுடைய பறவைவேந்தராகிய கருடன் கடைப்புற
 ங்காத்திருக்கவும் சேனாமுதலியானவர் ஏவற்றொழில்
 கேட்டுநிற்கவும் தேன்பொருந்திய துளவமலையணிந்தரு
 ளிய திருமார்பிலே இளஞாயிறு தித்ததுபோல மரணங்
 களையும்மீழ்ந்து கவுண்டுவாபரண மணியானது விளங்க
 வும் பாவராலும் வெல்லுதற்கரிய அசுராதியரைக்கடி
 ந்து வென்ற சங்கு சக்கரத்தண்டு வள்ள கோதண்டமா
 கிய பஞ்சாயுதங்க ளிருபக்கமும் தின்று விளங்கவுங் கரு
 மையெற்ற ஒருபெரிய மலையானது கமலவனமாகப் பூத்
 றுக்கிடந்ததுபோல அடிதுடங்கிப் பாயிடுமாக நான்கு
 வேதமும் மும்முறை முறையாகப் பரவிப்போற்றிசெய்
 யத் திருப்பாற்கடலிலே பெருமைமிக்க மாணிக்கமணி
 களைப் பனாமுடியிடத்துண்டாகிய ஆயிரம்நாவையுமு
 டைய வராவணையின்பேலே யோகதித்திரையி விரிதாக
 வமர்த்தவனே! அப்படியமர்த்ததாமன்றி மண்ணுலக
 த்திலுள்ள அன்பமெல்லா மகலவும் விண்ணுலகமுழு
 றுத் தொழுது தோத்திரஞ்சொல்லவும், இடம்விசாலமா
 யகண்ட காணேரித் தீர்த்தத்திலே வெண்மணற் குன்றினி
 டத்திலே நெருங்கிய கிரணங்களையுடைய ஆகாயத்திலே
 வரப்பட்ட சூரியன்மேற்கட்டிய பச்சைக்குகிரைகள்
 உயர்ச்சியினாலே வழிவிலகிப்பக்கத்தே போகாநின்றசெம்
 பொன்னினுற்செய்த சந்தப்பிரகாரஞ்சூழ்ந்த திருவரங்க
 மாகிய பெருமைமிக்க கோயிலினிடத்திலே ஆணிப்பொ
 றற்கட்டினால் மேய்த்துநவமணிகளினுழந்த கபாடனும்
 நின்ற திருவாயற்படிக்குள்ளாய்! மாணிக்கமணிகளின்
 சோதியாகிய வெயிலெறிக்கும் வச்சிரமணியாலமைத்த
 பிரணவாகாரமான விமானத்தின்மேல் மின்னற் கொடி
 போலொளிவிளங்கிய கொடிமுதலாகிய வாகுமலையணி
 ந்த அழகின்மிக்க வஸ்து திருக்கையைத் திருமுடிக்கீழே
 கொடுவகை யணையாகக்கொடுத்து தெற்கின்கணுண்டா
 கிய இலங்கைத்திசையை நோக்கித் திருக்கண் வளர்த்த
 ருளிய கவளரி! அடியென்சொல்லும் விண்ணப்பங் கே
 ட்டருள்வாயாக. -அ.

இவை 47டி ததாழிசைகள். 6.

தேவராயத்தேவர்க்குத்தெரியாதவொளியருவாய்
மூவராய்மூவர்க்குஞ்முதல்வனுய்தின்றேயுய்தீ.

பேற்றுவார்போற்றுவதுன்புகழ்ப்பொருளேயாதலினால்
வேற்றுவாசகமடியேன்விளம்புமாறறியேனல். [கும்

பணித்தடங்காதிமையவற்கும் பங்கயத்தோன்முதலோர்க்
பணித்தடங்காப்புகழடியேன்பணித்தடங்கற்பாலதோ.

யாங்கடவுளென்றிருக்குமெவ்வுலகிற்கடவுளர்க்கும்
ஆய்கடவுளியென்றாலுலக்துனக்குவியப்பாமோ. [துநீ

அனைத்துவகுமனைத்துயிருமமைத்தளித்துத் துடைப்ப
தினைத்தவினையாட்டென்றானின்பெருமைக்களவாமோ.

கருதரியவுயிர்க்குயிராய்க்கரந்தெங்கும்பரத்துறையு
மொருதனிநாயகமென்றுவன்புகழ்க்குவரம்பாமோ.

இ-ள். தேவர்களாயத்தோன்றி அப்படியேதோன்
திய தேவர்களுக்குங் காணப்படாதசோதி வடிவமாயிருந்
தருளிய பிர்மாவின்னு ருத்திரனென்று மும்மூர்த்திவடி
வமாய்த் தோன்றி அப்படிதோன்றிய மூவற்குமுதல்வ
னாகிய மூலகாரனாய் நின்றவனும் நீயே, உன்னைத்
தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டவர்கள் தோத்திரஞ் செய்வ
துன்னுடைய புகழ்சேர்ந்த பொருளன்றி மற்றொன்றில்
வாயையால் வேலொருவசனமாயடியேனெடுத்துச் சொ
ல்ல வழியறிந்திலேன், பெருமைபெற்றசெவியிலே குண்
டமாயாகப் பாம்பையாணித்த சுகரனுக்கும் நாயிக்கமலத்
திற்பிறந்த பிர்மாமுதலானபேர்களுக்குஞ் சொல்லி முடி
மாத உன்கீர்த்தியை அடியேனஞ்சொல்லி முடிக்கப்படு
வதோ! யாய்களே தென்மனென்று இறுமாந்திருக்கு
மென்கிறந்தவலகத்திலுள்ள தெய்வங்களுக்குத் தெய்வ
மாகியபடவுள் தயேயென்று சொல்லுவேனாகில் அது
னென்கிறான் உன்பெருமைக்கு அளவுசொல்லக்கூடு
மோ தினைவினால் தினைத்து ந்தானித்தற்கரிய சகலசெ
வகளுக்குஞ் சருவேந்திரியாமியாய் ஒளித்துச் சூக்கும
வடிவா யெங்கெங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஒப்பனாயிக்கது
யில்லாத மொருதனிநாயகமென்று சொல்லிப் புகழ்வே
னென்று முனதுபுகழாயிவ பெருங்கடவுக்கு அதுமொரு
அணையாகுமோ. எ-து.

இவை சாடி அரக்கன். 4.

உருவெனவருவெனவுன்னெனவினென
அருபவறயிற்றுதிருமறிவருநிலைமைய.
இவரிவரினையவரெனபவவறுநதியோ
டவரனர்கொழுவ் வசமயமுநருளினே.
கடுவளிகனல்புனல்ககனமோடகலீடம்
உருபதிகதிரவனுருவமுநருளினே.
கடிமலரடிவினைகருகினர்பெருசென
வடிநடுமுடிவறவருளபரகதிரினே.

இ-ள். உருவமென்றும் அருவமென்றும் உள்ளவ
னென்றும் இல்லவனென்றும் ஒன்றோடொன்றெவ்வா
றும் நடுமறிச் சொல்வதேயல்லாமல் இதிலொன்றை மெ
ய்யென்று திடப்படுத்தி வேதமுடிவிலேயு முறியப்படாத
நிலைமையை யுடையவனுமானும், அதுவுமன்றி, யங்
கனவுழிபடுங்கடவுளர் இவர்கானிவர்கானென்று திடப்
படுத்தி வேதமுடிவிலேயும் அறியப்படாத நிலைமையை
யுடையவனுமானும், அதுவுமன்றி, சித்தத்தாடனே அவ
ரவர் தொழும்படிக்கிடாய் அதுசாமர்ப்பதங்கனையும் உண்
டாக்கினவனுமானும், அதுவுமன்றி, நெடிதாகிய காற்று
நெருப்பு தண்ணீர் ஆகாயம் பூமி சத்திரவ சூரியனென்
றுஞ் சொல்லத்தக்க வடிவங்கள் வகுத்தவனுமானும்,
அதுவுமன்றிப் பரிமளமலரையொத்த உளது இரண்டு
திருவடிவையுந் சிந்தித்தவர் பெறுகாடவதென்று ஆதி
மத்தியாத்தபென்பதில்லாமையாக அளிக்கப்பட்ட வதிர
கசியமான பரகநிலையப்பொருந்தினவனுமாகிநுத்தாயா
வில் உன்னை யாவராலறிந்து அளிக்கப்படும். எ-று.

இவைபெயர்த்தும் சாடித்தயுறிகள். 4.

ஒருநாவுமுகத்தவடுநிலகின்றுபென்பரதுண்
நிருகதாயிவனத்ததல்லாற்றிருவுளத்திலுணராயால்.
மேருகிரியுடவருணன்மிடல்கெடுத்தாயென்பரதுண்
கருகிரேயறித்ததல்லாற்றோவேரயறியாயால்.
பன்றிராய்ப்பாடிபெடுத்தபாறியாயென்பரது [ல்.
வென்றியாருளதெயிற்றின் பென்றுகன்பொன்றிருத்ததா
அண்டபெயாருண்டபென்பாரறிவதாயாவகவைநீ
உண்டருளுங்காலத்திலொருதுற்றுக்காற்றுவால்.

இ-ள். ஒப்பற்ற சதுசுகனாகிய பிரம்மதேவனையும் உலகங்களையும் நீபெற்றாயென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது உனது அழகிய நாபிக்கமலமே பெற்றதன்றி யுனது திருவுளத்திலே நீயறியாயே! மகமேருகிரியையொத்த திரேகத்தையுடைய விரணியாகுரனுடைய பராக்ரமத்தை அடக்கியென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது உனது கூரியநகமேயரித்ததன்றி சுவாமி நீயறியாயே! சுவேதவராகவதாரமாய் பூமியைச்சுமத்து வலிமையை யுடையவனென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது வெற்றியையுடைய உனது கொம்பிலே பொட்டிநின்று வொருசிறிய மணற்பொடியைப்போ விருந்ததன்றி மற்றொரு பரவாசியாகக்காணப்பெற்றதல்லவே! அண்டங்களெல்லாம் நீயுண்டிவிட்டதென்று சொல்லுவார்கள் அந்த அண்டங்களையெல்லாம் நீ யுண்ணத் துடங்குமளவில் அதுவுனக்கு வொருகவனத்துக்கும் காணாமோ காணமாட்டாது. எ-று.

இவை நாற்சீர் ஓரடி அம்போதாங்கம். 2.

நஞ்சமமுதமுதரகும்வீடுமாய்
வஞ்சமுனாமுமறிப்புமாயினே.

இருவினைப்பகுதியுமின்பதுன்பமும்
கருணையும்வெகுளியுங்கருத்துமாயினே.

இ-ள். கொல்விக்க நஞ்சமும் பிழைப்பிக்க வமுதமும் வேதனைப்படுத்த நாகமும் பரமானந்தத்தையுடைய மோகமுமாயினதன்றி, வஞ்சிக்க வஞ்சமும் அறிவிக்க அறிவும் பிறப்பிக்க பிறப்புமாயினாய் அதுவுமன்றி, இருவினைப்பகுதியாகிய பிறப்பிறப்பும் புண்ணியபாவமுஞ் சுகதுக்கமுமாய் அவனவன் ஏது முன்னிலையா பிரங்க விராக்கமும் கோரிக்கக்கோபமும் குறிக்கக்குறிப்புமாய் ஆகையால் சுகமும் உன்னைவிட்டகன்றதில்லை அநைவிட்டி நீபகன்றதுமில்லை. எ-று.

இவை முச்சீர் ஓரடி அம்போதாங்கம். 4

அலைகடல்வாய் துகவக்கினை
யவுணரைமதுகையடக்கினை

மலைகடகளிதுவதைத்தனை
மலைதலைகவிழுவெடுத்தனை.

இவை இருசீர் தாடி அம்போ, ராச்சம் 8.

மண்ணைவிண்ணை	உண்ணினைந்தனை
வெண்ணெயுண்டனை	யெண்ணிறந்தனை
மருதிடந்தனை	ஒருமைப்பாயினை
யெருதடர்ந்தனை	பெருமைமேயினை.

இ-ள். அலைகளையுடைத்தாய் பாவராலுங்கலங்காத
சமுத்திரத்தி னுடைய வயிறுகலங்க வசையற்ற மகமேரு
வாழ் கலக்கவுள் கலக்கினாய், அதுவுமன்றிச் சுரர்களுக்
கிடுக்கன்செய்கையால் அகராதியர்களுடைய ஆண்மை
யை யடக்கவுமடக்கினாய். அதுவுமன்றிக் காதகஞ்சிய
மஞ்சளால்வந்து மலைக்குப்பாட்ட குவிலையாட்டமென்னு
மதயானையி னுயிர்பாண்டிவிழ வதைக்கவும்வதைத்தாய்,
அதுவுமன்றி, இத்திராநற்பெய்யப்பட்ட மழையைத்தடு
ந்துப் பகக்குலங்கனையும் ஆயர்காட்டங்கனையும் காக்க
வேண்டி கோவர்த்தனகிரியின் கொடிமுடிபாகியது தலை
சீழாய் மேலே யதன்விரிவு குடையாயிருக்க எடுக்கவுமெ
டுத்தாய், அதுவுமன்றியும் பன்றியாக வாடிவெடுத்து
முகக்கொய்யினுலேகுத்தி மண்டலமுழுதும் பிளக்கவும்
பிளந்தாய், அதுவுமன்றி ஆயர்பாடியில் அன்னையாகிய
அசோதை தயிர்கடையும்போது தான் மனைபிற்காயும்
பால் பொங்கிற்றென்று தியுண்ண முகையை வலித்
தறித்து வோடுகையில் மந்தினுற்பாண்டத்தைபுடைத்து
வெண்ணையையணைத்து எடுத்துண்ணவுமுண்டாய், அப்
படி யுண்டதுவுமன்றிப் பின்னும் காலினுற்றயிர்ப்பாளை
யை யெல்லாந்தகர்த்துருட்டிக் கண்டாலடிக்கப் போகு
வென்று பயத்து மற்றொருத்திவிட்டிற்புகுந்து வெளி
த்து அங்குமுண்டான உறியெட்டாயாமால் உரல்வைத்
தேறிக் கல்லினுற் குழிசைவையுடைத்து வெண்ணெய்
நெய்யெடுத்துண்டு கடவந்த தோழர்களுக்குக்கொடுத்து
பூனைக்கும் வறங்குமனவில் வேதமுத்தேடிக்காணாத சிறிய
திருவாடிச் சுவட்டின்வழியே வந்து கண்டு வாய்மடித்து
நெக்கித் தாய்வின ஓரலோடே பிணித்து மந்தினுலடிக்க
வருகையில் அங்விடத்தில் முற்காலத்திலே நாரன் சா
பந்தால் தனகூப்பன் மணிக்கிரிவென்னென்று குபேரன்

பிள்ளைகளிரண்டும் மருதமரமாய் நிற்கிற சாபந்தீர இரண்டிக்கும் நதிவே தவழ்ந்து அந்த மருதமரத்தை முறிக்
கவு முறித்தாய், அதுவுமன்றிக் கவுசலதேசாதிபனான
தக்கினசிறற்றென்பவன் பெற்ற சத்தியையென்னும்பெண்
னை விவாகஞ்செய்யும்பொருட்டாய் க்குமடங்காததாய்
நின்ற பேழெருதுக்கு பேழாய்த் திருவுருக்கொண்டிசெ
ன்று அவ்வேழெருதுன் சவுரியவலிமையைபடத்தித் தள்
ளவுந் தள்ளினாய், அதுவுமன்றி யெள்ளுக்குளொண்ணொ
ய்ப்போ லெங்கும் நிறையவும் நிறைந்தாய், அதுவுமன்றி
யிவ்வளவென் னோரிலக்கத்துக் கெட்டாமல் நிற்கவும்
நின்றாய், அதுவுமன்றி யொன்றாகவுமானாய்ப் பலவாக
வுமானாய் ஆகையாலானது திருவிளையாட்டின்செயலை
யாவெனச்சொல்லுவேன். எ-று.

எனவாக்து. தனிச்சொல்.

இது பதினாண்டி. நிலமண்டில ஆசிரியச்சரிதகம்.

மலர்தலையுலகத் துப்புலமைசான்ற
பதின்மரும்பணித்தபாடலோதையொடு
முதுமறைகரங்கமுரசமார்ப்ப
வலம்புரிபிளிதும்பொலம்புநீகோயில்
ஆழியஞ்செல்வவா தியம்பரம
வாழிவாழிமாயோய்வாழி
தெடியோய்வாழி தினாண்டொன்றே
அடியேன்னைணடுவதெதுநீமறுக்கேல்
பூவருமபன்முதல்பாவருமரியா
மூவுலகநத்தநின்சேவடிவாழ்த்தித்
தொழுதகைத்தொண்டித்தந்தொண்டருட்சேர்க்கா
தெழுவகைத்தோற்றத்தினனுப்பிறப்பின்
என்பொழியாகையுட்சேர்ப்பினுமவர்பால்
அன்பொழியாமையருண்மதியெனர்கே.

இ-ள். விரிவாகிய விடமுள்ள பூலோகத்திலேபுல
மைபிருத்த பதின்மராகிய அழ்வாராதியார் சொல்லியரு
ளிய நானாயிரப் பாபந்தமாகிய பாட்டினது வோகையுட
னாகுடப் பழமையாகிய சதுர்வேதங்களும் சுத்திக்க
வும், வெற்றிமுரசு முழங்கவும், வலம்புரிச்சங்கத் தொளி
க்கவும், பொன்னுற்சமைந்தருளிய திருவரங்கமாகிய கோ
நிலிவிடத்தில் அழிய சங்காழியைத் தரித்தசெல்வனே,

ஆதிமூலமாயுகியபரமனே! நீவாழ்வாயாக, நீண்டிவன
நாதின்றவனே, நீவாழ்வாயாக! உனதிடத்தில் அடி
யேன் விண்ணப்பஞ் செய்யவேண்டுவ தொன்றுண்டு.
அதனையிலையென்று மறுத்துவிடாம லீதல்வேண்டும்.
அஃதியாதென்ற ருமரைப்பூவிலுற்பவித்த பிரமதேவன்
முதற்கொண்டு யாவரொருவராலு மளவுகாணப்படாத
பூமியந்தர சுவர்க்கமென்னு மூவுலகையுமளந்த உனது
திருவடித்தாமரையை வாழ்த்திவணங்குகின்ற தகையைப்
பாட்டினையுடைய தொண்டர்க்குத் தொண்டரானவர்க
ளுக்குள்ளே அடியேனையு மொருவனுக் சேர்க்கவேண்
டியது. அடியேன் பக்குவனல்லாமையால் அப்படிசேர்
க்கத் திருவுளத்துக்குப் பாங்கின்றிச் சேர்த்திடாமல் நா
ன்குவகைப்பட்ட அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிசம் சரா
யுசமென்னும் பிறப்பிலெழுவகைத் தோற்றமாகிய தாப
ரங்கள் பத்தொன்பதுலட்சமும், ஊர்வனபதினைந்துலட்
சமும், தேவர்கள் பதினொருலட்சமும், நீருறைவன பத்
துலட்சமும், பறவைகள் பத்துலட்சமும், நாகாலிகள்
பத்துலட்சமும், மானிடர் ஒன்பதுலட்சமும் ஆகக்கூ
டின எண்பத்துநான்குலட்ச சீவராசியின் பேதாபேதங்
களில் மிகவும் அற்பமா யென்பொழியாக்கையாகிய புழு
வாகப்பிறப்பித்தாலும் உனது பாதாரவித்த திருவடிகளி
லிடத்துண்டாகிய அன்பு ஒருக்காலும் மற்றதுபோகா
மையாகிய மதியையடியேனுக்கு அளித்தருளவேண்டும்.
எ-று.

1

நேரிசைவென்பா.

எனக்கேதிருவரங்கனோரிரொம்பமான்
தனக்கேயடிமைதமியேன்-புனக்கேழ்
மருத்துளவோன்மேலன்றிமற்றொருவன்மேலென்
கருத்துளவோவாசாயுங்கால்.

இ-ள். ஆராய்ந்து பார்க்குமளவில் எனக்குத் திரு
வரங்கத்தில் எம்பெருமானென்னும் பெயரினையுடையவ
னாகியும், எமக்குச் சுவாமியாகியும், புனத்திற் புகுமையிற்
கிறமுஞ் சுகந்தமுமுள்ள துளவாழை யணிந்தவாகியுமி
ருக்கிற அவன்றனக்கே தமியேனாகிய அடியேன்வந்து
அடிமையானது அவனையன்றி மற்றொருவராகிய நெய்
வாங்களைப் பரமென்றடைந்து அவர்கள்மேலென்கருத்து
நாடத்தக்கதுண்டாகுமோ ஆகாது. எ-று.

2

சட்டளைக்கலீத்துறை.

காலாயிரமுடியாயிரமாயிரங்கைபரப்பி
மேலாயிரத்தலைநாகங்கவிப்பவிண்பூத்தகஞ்சம்
பொலாயிரங்கண்வளரும்பிரான்பொன்னரங்கனென்றே
மாலாயிரங்கவல்லார்க்கெய்தலாந்திருவைகுந்தமே.

இ-ள். ஆயிரங்கால்களும் ஆயிரமுடிகளும் ஆயிரங்கைகளு முடையவனும் அந்தக்கைகளைபெல்லாம் பரப்பிக்கொண்டு உகாத்தப்பிரளய வெள்ளத்தின் மேலே அந்தத்தனிய தாகம் ஆயிரம்பனாமுடிகளைக் கவிக்க ஆசைத்தலே பூத்த அம்போருகபுட்டம்போலாகி ஆயிரங்கண்மலர்களை முகிழ்த்துக்கொண்டு துயின்றருளிய பிரானுதிய எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்காநின்ற திருவரங்கமாகிய தலமென்று ஆசையுற்றிரங்கி மனோவாக்கு காயங்கனினால் மறிக்கவுந் துதிக்கவும் வணங்கவும் வல்லவர்களுக்குப் பிரபஞ்சமாயையினது தடையின்றி அழகியவைகுந்தத்திற் சேர்த்திருந்து வாழ்கக் கிடைக்கும். எ-அ.

அறசேர்க்கழிநெடிச் ஆநிரியவிருத்தம்.

வைகலந்த மூவிலைவே லீசற்கும் வாசவற்கும் வாசப்பூமேன், மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்சனுக்கு மேலாய் வீற்றிருப்பாமாகோ, பைகலந்த பாம்பனைமேற் றிருவரங்கப் பெருநகருட் பள்ளிகொள்ளுங், கைகலந்த நேயியான் றிருநாமத் தொருநாமங் கற்றார்தாமே.

இ-ள். படத்தினையுடைய பாம்பாகிய அணையின் மேலே திருவரங்கமாகிய பெரியநகரத்தில் திருக்கண்வளர்த்தருளிய கையில்தரித்த சக்கராயுதனுடைய ஆயிரத்திருநாமத்திலே யொருதிருநாமமாகிலுங் கற்றபேர்கள் கூர்மையுடைய சூராயுதமேந்திய யிகரனுக்குத் தேவேந்திரனுக்கும் வாசப்பூவான நாமவந்தாற்றமிகுந்த நாமகையிலிருக்கும் சதுர்வேதத்துக்குரிய பிரபதேவனுக்கு மேலாகிய பதவியில் வீற்றிருப்பார்கள். எ-அ.

எண்சேர்க்கழிநெடிச் ஆநிரியவிருத்தம்.

கற்றாரெனினுப்பதினாலுலகுங்

கண்டாரெனினுந்தண்டாரிருபற்

றற்றாரெனினுந்திருமாவடியா

ரல்லாதவர்வீடில்லாதவரே

பொற்றாமரையார்கணவன் துயிலும்
பொற்கோயிலேயுபுசழ்வார்பணிவார்
மற்றூரெனினும்பெற்றூரவரே
வானோர் திருமாமணிமண்டபமே.

இ-ள். சகலவேதபுராண சாஸ்திரமுதலான கலை
களையெல்லாம் சுற்றார்களேயாயினும் மேலேழுலோகங்
கிழேழுலோகமான பதினாலுலகங்களையெல்லாம் சுன்
டார்களேயாயினும் தவிர்த்தற்கரியதாய் மிகுந்த ஆரா
பாசங்களை யறுத்தவரேயாயினும் திருமாலுக்கடியரல்லா
தவர்களாயினானில் அவர்கள் வீதி பேறில்லாதவர்க
ளாய் மெலிவார்கள். பொற்றாமரையாளாகிய இலக்குமி
காத்தன் துயிலாதின்ற கோயிலாகிய திருவரங்கத்தை
நம்பிக்கையாய்ப் புகழவும் பணியவுந் துடங்கினவர்கள்
மேன்மக்களன்றி தீமக்களாயினும் அவர்கள்வந்து பெற்
றனரன்றோ வைகுந்தத்திலே வானவர்களுந் தொழத்
தக்க மாட்சிமையுடைய மணிமண்டபமாகிய முத்திமண்
டபம். ௭-து. 5

எழுதீர்ச்சுழிகெடில் ஆசிரியச்சத்தவிருத்தம்.

மண்டலமும்விண்டலமுநின்றவடகுன்றமும்

வளைந்தமலையுங்கடலும

தண்டமுமகண்டமுமயின்றவர் துயின்றருள்

அரும்பதிவிரும்பிவினவிற்

கொண்டல்குமுதுங்குடகிழிந்துமதகுந்தியகில்

கொண்டு நுரைமண்டிவருநீர்

தெண்டிரைதொறுந்தரளமுங்கனகமுஞ்சிதது

தென்விருவரங்கநகரே.

இ-ள். மண்ணுலகையும் வின்னுலகையும் நிலை
நிற்கின்ற மகமேருகிரியையும் அதைச்சூழ்த்தமற்றமலை
களையுஞ் சமுத்திரத்தையும் பழமையாகிய அண்டத்தை
யும் நவகண்டமல்லாத அகண்டத்தையும் அமுதுசெய்
தருவிய அருளாளர் திருக்கணவனரத் தக்கதாய் அரிதா
கியபதியை ஆசையுடனே யாதென்று விருப்பிக்கேட்கில்
மேகங்கள் படிந்து முழங்கப்பட்ட மேலத்திசையிலிருந்
திறங்கி மதகினை முட்டித்தள்ளி அநேகங் கண்டகளை யுரு
ட்டிக்கொண்டு நுரைத்துவரப்பட்ட நீர்லேதெளிந்த
அலைகளை மோதுந்தோது மோதுந்தோதும் முடிதும்

பொன்னும் சிதறப்பட்ட காவேரிநதிதீரத்தில் அழகின்
மிருந்த திருவாங்கமாகிய நகரம். எ-று. 6

புயவகுப்பு ஆசிரியவண்ணகிருத்தம்.

மு த ல டி.

நருகதிர்வழங்குதகடுபடுசெம்பொன்
னவமணிகுயின்றதொடியணியணிந்து
ககனவிலிதி நீலவெற்பொற்றிருத்தன,
நரியபுதுமன்றறிசைமுழுதுமண்ட
நறவுகுதிகொண்டதுளவணியலங்கன்
மதுகரமொருகோடிசுற்றப்பினந்தன,
நளினமடமங்கைகுவலயமடந்தை
சனகனதணங்குபொதுவர்மகளென்றிவ்
வனிறையர்தனபாரமொத்தக்குழைந்தன,
நதிபதிசுழன்றுகதறிநுரைசிந்த
வரவகடுஞ்சியலறவலமந்து
வடவரையுடறையதட்டுக்கடைந்தன.

இரண்டாமடி.

இகலியிருகூன்றிலிருசுடரெழுந்து
பொருவதெனவிம்பமதிமுகமிலங்கும்
இருகூழையிருபாடலைப்பச்சிறந்தன,
இணையறநிமிர்ந்துவலியொடுதிரண்டு
புகழொடுபெருந்துப்புழுகொடுமனைந்து
கலவையினணிசேறுதுற்றுக்கமழ்ந்தன,
எநிரொருவரின்றியகிலவுலகுத்தன்
அழிதொழவிருந்தவிரணியன்மடங்க
முரணியவரைமார்பமெற்றிப்பினந்தன,
எநிகடல்கலங்கிமுறையிடவெகுண்டு
நீசிசரவிலக்கையரசொடெலங்க
வொருகிலையிருகால்வளைத்துச்செவந்தன.

மூன்றாமடி.

பிசுகளவினின்றவிளவுகணிசிந்தி
யடியவிடுகன்றுகுணிலெவவெறிந்து
பறவையினகல்வாய்கிழித்துப்பகிர்ந்தன,

வெறிபடுகுருந்தைமுறிபடவடர்ந்து
குடதடமகிழ்ந்துகுரவைகள்வினைந்து
பொருதொழிவெருதேழுசெற்றுத்தணிந்தன,

வெடிபடமுழங்கியெழுமுதி ஓமண்ட
ரொடுநிரைதியங்கவெறி திளைகண்டு
தடவரைகுடையாவெடுத்துச்சுமந்தன,

விழிவடவைபொங்கவெறிப்பொருதடத்த
களிலுளம்வெருண்டுபிளிமிட முனிந்து
புகர் முகவிருகோடுபற்றிப்பிங்கின.

தான்காமடி.

அகலிடமுமும்பருலகமுநடுங்கி
அபயமடி யெங்கள்பயமெனவந்து
விழுதொறுமிடையுறகற்றிப்புரந்தன,

அருதுறவிளங்குமெருதிநிர்சங்கம்
வெயிலொருமருங்குநிலவொருமருங்கும்
எதிரெதிர்திரிவீசவிட்டுப்பொலிந்தன,

அருமறைதுணிந்தபொருண்முடியின்சொ
லமுதொழுதுகின்றதமிழினில்விளம்பி
யருளியசடகோபர்சொற்பெற்றுயர்ந்தன,

அரவணைவிருப்பியறிதுயிலமர்த்த
அணைதிருவரங்கம்மணிதிகழ்முருந்தர்
அழகியமணவாளர்கொற்றப்புயங்களை.

இ-ள். ஒளிரப்பட்ட வொளிகளை யுதவத்தக்க செம்
பொற்றகட்டினாலும் நவரந்தினங்களினாலுஞ்செய்த கொ
டிமுதலாகிய பூவுணைக்களையணிந்து வானவில்லிட்டு
விளங்கப்பட்ட நிலமலைபொத்திருந்ததுவும், நன்வி
தாகியமதுமணம் எட்டுதொகையும்குணைக்கத் தேன்குதி
கொண்ட அழகிய துளவமாயையை வண்டினங்களானது
வொருகோடிக்குமேலும் வந்து சுற்றிக்கொள்ளத்தக்கதா
கச்சூழ்நதுவும், தாமரைப்பூவில் படவெழுதலியருண
ந்தால்மிக்க மங்கையாகிய திருமகள் நிலமகள் சனகராசா
வின்மகள் இடையர்களைக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட விப்
பெண்கள்மாருடனே கனத்தகொங்கைகளானது பொந்
துய்ப்படியாற் குழைந்ததுவும், சமர்த்திரமானது கழன்று
கதறி நுரைகளைச்சிந்த ஆதிசேஷனுடைய அரவத்தின்

வாழிலகப்பாட்டு மறுக்கமுற்றலுற கலியாநிலைமயுடைத்
தாய்ப்பதினாழிரம் யோசனைதூர மேல்தோக்கியதாய்ப்
பதினாழிரம் யோசனைதூரஞ் சுற்றளவுடையதாய் மேல்
விரிவு முப்பத்திராயிரம் யோசனைதூர முடைத்தாய்ப்
பதினாலகத்துக்கு மாதாரமான மகமேருகிரியி னுடலத்
தேய்த்துபோக நடதிக்கடைந்தவும், மாறுபாடிரண்டு
மலைவிளித்தி விருகடரென் னுஞ் சந்திராதித்தருதித்து
ஒருவருக்கொருவர் பொருவதுபோலக் கலைநிரம்பிய மதி
யினது விம்பம்போன்ற திருமுகத்திலே விளங்குகின்ற
இருகுழைகளிருபக்கம் அசையும்படிக்குச் சிறப்பித்திருந்த
துவும், தனக்கினையொன்றுமின்றி நிமிர்தலையுற்று தின்
மையுடனே கூடித்திரண்டு புகழோடும்பொருந்தி விசால
மாய் நறும்புமுகினுடனே தேய்த்து நல்வகைச் சாந்
தாகிய கலவையினுலனியத்தக்கதா யிருந்ததுவும், இர
ணியனுடைய சவுரியமடங்க முரணியவென்னுந் தின்
ணியமலையையொத்த மார்பினைக்கண்டித்துப் பிளத்த
துவும், அலைகளையெறியுங் கடலாகியது கலங்கி அபய
மென்று முறைவிடக்கோபித்து இராக்கதர்க்கிடமாகிய
இலங்கையை இராவணனுடனே நடுங்கி மயங்க ஒப்பற்ற
கோதண்டத்தினுடைய விரண்டுகொடியும் வளைபச்செ
ய்து சிவந்ததுவும், கஞ்சனால் விதிபட்டுக் காட்டகத்தில்
வற்சாகுரனாவன் மடிய அவன் மிகுந்த கவடமாயுரு
வெடுத்திறன்ற குழைக்கன்றைத் தானே குறுந்தடியாக
ப்பிடித்துச் சுழற்றி யங்ஙனநீன்ற விளாவின்கனி சித்த
விட்டெறிந்ததுவுமன்றி, அர்த்தராததிரியி லாயர்பாடி
யிலே ஆயரோடுங்கூடி ஒரு தாமரைத்தடாகத்தில் வரும்
போது அங்குமொரு அசுரன் குருக்காகிப் புள்ளாய்வி
முங்குதலும், அப்புள்ளின தகன்றவாயைக் கிழித்துப்
பகிர்ச்சியாகப் பகிர்ந்ததுவும், மணங்கமழுவ் குருந்தமர
மானது முறிபடும்படியாய் நெருங்கிக் கையைக்கொட்
டிக் குவிக்குங்குடமென்னுங் கூத்தை மகிழ்ந்தாடியது
வும், அதுவுமன்றிக் கைகளைக்கோத்தாடலாகிய குரவை
யமடலைப் பிணத்தாடி மற்பொருதொழில் வல்லவரை
இத்தனையுஞ்செயித்துச் சினந்தணிந்ததுவும், அண்டமு
ககிம் வெடிக்கமுடிங்கி பாயர்கட்டமுந் திகைக்கச் சத்த
மேகமூன் கூடிக்கொண்டு தற்களைவிட்டெறிவதுபோலச்
சொடியு மழையைக்கண்டு விவக்க விசாலமான கோவர்த்

தனநிரியைக் குடையாபெடுத்துச் சுமத்ததுவும், கண்ணிலே வடவாக்கினிப்போல பொறிபறக்க வெதிர்த்துப் பொருதவந்தயானை மனத்திடுக்கிடப்பயந்து வீறிட்டலற முனிந்து புகராகிய புள்ளிபாய்த்த முகத்தையுடைய அந்த மத்தகெணுத்தின்கொம்பு இரண்டையும் பற்றிப் பிடிங்கினதுவும், மண் ஹலகமும் வின் னுலகமும் நடு தடுங்கி யபயபய மடியோங்குளென்றடைந்து திருவடியிற் றெண்டுகைவிழுந்தோறும் அவர்களுக்குற்ற வீடுக் கண்டவிர்த்துக் காத்ததுவும், இரண்டருகிலுமுற்று விளங்குங்கீர்த்தியோர்மே லெறிசின்ற சக்கரமுஞ் சங்கும் ஒரு பக்கத்திற் குரியனது வெயிலு மொருபக்கத்திற் சந்திரனதுநிலவு மொன்றுக்கொன்றெதிர்த்து ஒன்றின்மேல் ஒன்று கிரணங்களைவிட்டெ றிக்கச்சிறப்பித்ததுவும், அரிதாகிய வேதத்திற்றுணிந்து சொல்லிய வேதாந்தப்பொருளை இனியசொல்லாகிய வழுதமொழுகப்பட்ட தமிழி னுலோதியருளிய சடகோபாழ்வாருடைய சொல்லாகிய பாமாலைபைச் சூட்டப்பெற்றுயர்ந்ததுவும் யாதெனின் பாம்பாகியவணையை விரும்பி யதன்மேல் யோகநித்திரையா யமர்ந்தருளிய திருவாங்கேசர் நீலமாணிக்கம் போல விளங்கிய முகுந்தர் அழகியமணவானரானவருடைய வெற்றியைப்பொருத்திய தோள்கள். எ-று. 7

நேரிசைவென்பா.

புயனான்குடையானைப்பொவ்வரங்கத்தானை
அயனாத்திருவந்தியானை - வியனும்
பரகதிக்குக்காதலாப்பாடினேன்கண்டிர்
நரகதிக்குக்காணையனன்.

இ-ள். சதுர்ப்புயங்களை யுடையவனைத் திருவரங்கமாகிய தலைச்சுரத்தை யுடையவனைப் பிரயதேவனைப் பெற்ற உத்திக்கமலத்தை யுடையவனை அடியேனானையாய் எதுவேண்டிப் பாடினேனென்பிராகில் நரகத்தை யுடைய எமலோகத்தை நாடாமல் பலனதிகமாகிய கதியையுடைய பாலோகமே யடையவேண்டுமென்னும் பரிவினாலேபாடினேன் கண்டிரோ. எ-று, 8

கட்டளைக்கனித்துறை

நானந்தவைகுந்தநாடெய்திவாழிலென்றாஸத்தன்றி
சனந்தவாதநிரயத்துவீழிலென்றாரனடைந்தேன்

கோனத்தன்மைத்தனை நான்முகன் றந்தையைக்கோயிலுச்
நானத்தனையெனக்காராவமுதையரங்கனையே. [சு

இ-ள். நானிந்த ஞாவமாகிய பூமியின்கண்ணெல்
லாம் அந்தவைகுத்தமாகிய நாட்டினிடத்திலுஞ் சென்று
வாழமாட்டேன், எனமாகிய வீழாத நரகத்தினிடத்தி
லுஞ்சென்று வீழமாட்டேன், எனக்கொருபற்றுக்கோ
டாக ஒருவனைப் பரமென்றடைந்து விட்டேன். அவ
னாரோவென்னில், ஆயர்குலாதிபனை நந்தகோபாலனு
க்கு நந்தனுனவன், நான்முகனுன விதரதாவுக்குப் பிதா
வானவன், கோயிலாகிய வரங்கத்தி லச்சதானந்தனுன
வன், அதுவுமன்றி உண்ணுந்தோறு முண்ணுந்தோ
றும் எங்களுக்குந் தெவிட்டாத வமுதத்தையொத்த அர
ங்கநாயகனையே அடைந்தேன். எ-று. 9

என்செர்க்கழிசெடிச் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவினடித்தாநுமுரவிலொடித்தாலும்
அடவிகடந்தானும்புடவிபிடந்தானும்
குரவையினைத்தானும்பரவையினைத்தானும்
கோசலைபெற்றானுமவீசலையுற்றானும்
முரனையறுத்தானுங்கரனையொறுத்தானும்
முத்தியளித்தானும்பத்திவிளித்தானும்
பரமபதத்தானுஞ் சரமவிதத்தானும்
பாயல்வடத்தானுங்கோயிலிடத்தானே.

இ-ள். அரவமாகிய காளிங்கன் முடிமேல்நின்று
நடித்தவனும், உரமுடையவுமாபதிவில்லை யொடித்தவ
னும், அடவியாகிய வாரணியத்தில் மாதாபிதாவாக்கியப்
படிக்கு நடந்தவனும், புடவியாகிய பூமியை எனமாயிட
த்தவனும், குரவையாகிய கூத்துக்குத் கையைக்கோர்வை
யாகப் பினைத்தவனும், பாவையாகிய வுவரியைப் பருப்
பதங்களாற் நிருவனைசெய்தவனும், கோசலையான தசர
தன்றேவி பிள்ளையாகப் பெற்றவனும், வீசப்பட்டவிலையா
கிய ககீரசாகரத்திற் கண்டுயிலற்றவனும், முரனாகிய வசுர
ன்முடியையறுத்தவனும், கரதூஷணன்முதலாகிய வரக்
கரை வெறுத்துக் கடத்தவனும், தன்னைவினையத் தலை
வனையறிந்த தபோதனருக்கு முத்தியைக்கொடுத்தவனும்,
ஓவலையாபிடமென்னும் அத்தியை மதமடக்கினவனும்,

அன்றியும் அத்தியாகிய யானே ஆதிமூலமென்றழைக்க வந்தவனுமாம். பரமபதத்தை யுடையவனுஞ் சரமமுபாயமாகிய சுகரூபனும், பாயலாகப் படுக்குமிடமாக வடபத் திரத்தை மகிழ்ந்தவனுமாரோவென்னில் கோயிலாகிய பீடமே குடியாகியவரங்கநாயகனேயாகும். எ-று. 10

கூட்டனைக்கீழ்த்துறை

தானே தனக்கொத்ததாட்டாமரைக்குச்

சரண்புகுந்தாள்

ஆனேனினியுன்னருள றியேனென

தாருயிரே

தேனேயென்றீவினைக்கோர்மருந்தேபெருந்

தேவர்க்கெல்லாங்

கோனேயரங்கத்தரவணைமேற்பள்ளி

கொண்டவனே.

இ-ள். என்னுடையவுயிர்க் குமிரானவனே! அப் படி யுயிர்க்குமிராயும் ஒழியாதவின்பத்தை யுதவுதலான தேனிலு மிரதித்தவனே! எனது தீவினையாகிய பிறவித் துன்பத் தீர்ப்பதற்கொரு அருமருந்தானவனே! பெரு மைமிக்க தேவதேவர்தபனே! திருவரங்கத்திலே பாம்பணையில் பள்ளிகொண்டவனே! தனக்குத்தானே ஒப் பாகிய உனது சரணுரவித்ததனுக்கே சரணடைந்த அடிமையானேன் இனிமே லுளது திருவருளிருந்து நடத்தும்படி மின்னதென்றறியேன். எ-று. 11

மேகங்கிளறு நேரிசைவென்பா.

கொண்டல்காளும்கைக்குறித்தேதொழுகின்றேன்

அண்டர்காணுவரங்கத்தம்பரனைக்-கண்டு

மனத்துளவத்தைப்படுமென்மைபலெல்லாஞ்சொல்லி

புனத்துளவத்தைக்கொணரீர்போய்.

இ-ள். வாருங்கள் மேகங்கள்! உங்களைக் குறித் துத் தொழுகிறேன் எவர்களாலுமனாவிட்டுக் காண்பதற் கரிய திருவரங்கத்திலே எமக்குச் சுவாமியாயிருந்துள்ள வனை நீங்கள் போமனாவிற் கண்டு சந்தித்து எனக்கெய்தாயையினால் இருதயத்திலிடர்ப்படவாகிய எனதுமைய வாகிய வாசையை தெரியப்படுத்தி அவரணிந்த புனத் திற் பச்சென்ற பசுத்துழாங்குமையைக் கொண்டுவரவே ண்டும். எ-று. 12

கவியிருத்தம்.

போயவனியிற்சிலபுறச்சமயதாடும்
பேயறிவைவிட்டெழுபிறப்பையும்மறுப்பீர்
ஆயனையனத்தனையனத்தசயனத்தெம்
மாயனையரங்கனைவணங்கிமருவீரே.

இ-ள். வாரீருலகத்தீர்காள் ! மனத்திடமின்றி வை
யங்கடோறும் மலத்திகிரிபோற் சுற்றித்திரிந்து சித்தப்
பிராத்தியாயப் பலபல சமயங்களைப் பயனின்றியே நாட
ப்பட்ட பேதமையாகிய பேயறிவைக் கைவிட்டு எழுவ
கைப்பட்ட பிறவியின் வேரைக்களைந்து பிறவாமையாகிய
வீட்டின்பத்தை மேவுவீர்கள். ஆயனான நத்தகோபா
லனை, யனந்தனானவனை, யனந்தனான சேஷசயனத்திற்
றிருக்கண்வளர்த்தருளிய வெம்முடைய மாயவனை, திரு
வரங்கத்தைதுடையவனை வணங்கி யவருடைய திருவடித்
தாமரையே ஸ்திரமென்று சேருவீராகவேண்டும். எ-று.

என்சீர்க்கழிநெடிச் சூசிரியனிருத்தம்.

மருவுதந்தையுங்குருவுமெந்தையு
மருள்கெடுப்பதுமருள்கொடுப்பது
உருகுநெஞ்சமும்பெருகுநெஞ்சமும்
உரியனானமும்பெரியவானமும்
திருவரங்கனாதிருவரங்கனார்
செங்கண்மாயனாரெங்களாயனார்
அருண்முகத்தனார்திருவைகுத்தனார்
அமலநாதனார்கமலபாதமே.

இ-ள். மருவி வளர்க்கப்பட்ட மாதாபிதாவுந் தேசி
கனந் தெய்வமும் மருளைக்கெடுக்கப்பட்டதும் அருளைக்
கொடுக்கப்பட்டதும் உருக்கமுள்ள நெஞ்சமும் பெருக்க
முள்ள நஞ்சமாகிய பற்றுக்கோடும் உரிதாகிய ஞானமும்
பெரிதாகிய வானமென்னும்பரலோகமுமான துவம்எது
வோவென்னில் : இங்ஙனஞ்சொன்ன தொன்மமல்ல,
திருவரங்கமாகிய கோபிலையுடையவர், இருவரங்கராகிய
யீசுரனையும் பிர்மாவையுந் தமதங்கத்திலு முடையவர்,
செங்கமலம்போன்ற திருநயனத்தையுடைய மாயனான
வர் எங்களுக்கியைந்த வாயனென்னும் நத்தகோபனான
வர், அன்றியும், அருளுருவமான முகுத்தனானவர், ஸ்ரீ
வைகுத்தத்தில் வாழப்பட்டவர், அமலனாகியநாதனான

வரங்கநாயகருடைய திருவடித் தாமரையே அப்படிச்
கெல்லமானது. எ-று. 14

இதுவுமது.

பாதிபாயமுகியகால்கையரேனும்
பழிதொழிலுமிழிகுலமும்படைத்தாரேனும்
ஆதிபாயரவணையென்பராகில்
அவரன்றோயாம்வணங்குமடிகளாவார்
சாதியாலொழுக்கத்தான்மிக்கோரேனுஞ்
சதுர்மறைபால்வேள்வியாற்றக்கோரேனும்
போதினன்முகன்பணியப்பள்ளிகொள்வான்
பொன்னரங்கம்போற்றாதார்புலையர்தாமே.

இ-ள். பண்ணாதபாவங்களைப் பண்ணிப் பாதிபா
யமுகிப்போன்கரசரணதிகையுடையரேயாயினும், பழிப்
புக்கிடமாகியதொழிலுமிழிவாகிய குலமு முடையவரே
யாயினும் அவர்கள்வந்து அன்புடனே வாக்குமனதுக்கு
மனவிடப்படாத வாதியானவனே! அரவணையிலமர்ந்
தருளு மாதிசேசவனே யென்று ஒருதரஞ்சொல்லுவார்
களையாகில் அவர்களேகண்டிர் நாங்கள் நமஸ்கரிக்கப்
பட்ட நாயன்மாரானவர்கள், அதுவன்றிச் சாதியினாலு
மொழுக்கத்தினாலு முயர்ந்தவர்களேயானாலும் வேதபா
ராயணத்தினாலேயும் வேள்விசெய்வதினாலுமே தக்கதக
மையோரானாலுந் தாமரையிற்பிறந்த சதுரமுகப்பிரம்மா
வந்து பணிந்து பூசிக்கப் பாம்பணியிற்பள்ளிகொண்ட
பரமபுகுஷோத்தமனுடைய பொன்னரங்கத்தைப் போ
ற்றிசெய்யாதொழிவார்களேயாகில் அவர்கள் கடையருக்
குங் கடையரேயானபேர்கள். எ-று. 15

கட்டளைக்கலித்துறை.

[கொழிக்கும்
புலையாம் பிறவி பிறந்தென்செய் தோம்பொன்னி பொன்
அலையார்திருவரங்கத்தெம்பிரானமதன்னையொடும் [ச்
தொலையாதகானங்கடந்தவன் னுட்டந் தோலும்புல்லாய்
சிலையாய்க்கிடந்திலமேநெஞ்சமேகழறின்கைக்கே.

இ-ள். பொய்மையாகிய கடைப்பட்ட சென்னத்
தையெடுத்தென்னபலனை யடைந்தோம் ஏழாமனமே!

பொன் முதலாகிய மணிகளைக்கொழுக்கு மலைகளிரம்பிய
யகன்றகாவேரியினிடத்திலே அழகிய வரங்கத்திலுள்ள
வனாகிய வெம்முடைய பிரானுவன் எனது தாயாகிய
சீதாபிராட்டியாருடனே கூடநடந்து கடக்குதற்கரியகாட்
டைக்கடந்து சென்றவக்காலத்திலே அவர்கடந்தருளிய
அவ்வழிகள்தோறும் புல்லாயாகிலும் கல்லாயாகிலும்
பிறந்து கிடக்கவானாலும் தவஞ்செய்துக்கொள்ளமாட்
டாமற் போனோமே அவரது திருவடிகளையடையும்பொ
ருட்டு. எ-று.

16

அழகீர்க்கழிநெடித் ஆவிரியகிருத்தம்.

திண்டா வழம்புஞ் செந்நீருஞ் சீய நரம்புஞ் செறி
தசையும், வேண்டா நாற்ற மிகுமுடலை வீணே சுமந்து
மெலிவேனோ, திண்டாய் தூண்டா விளக்கொளியாய் தி
ன்றா யொன்றா யடியாரை, ஆண்டாய் காண்டா வனமெ
ரித்த வரங்கா வடிபேற் கிரங்காயே.

இ-ள். திண்டத்தகாத அருவருக்கப்பட்ட வழம்பும்
உதிரமும் சீமும் நரம்பு மிடைக்கிடையே செறியப்பட்ட
மாங்கிஷமும் விரும்பப்படாத துற்கத்தமு மிகுந்த மல
பாண்டமாகிய வுடம்பைப் பொல்லாத வீணையைச்செய்த
அடியேனெடுத்துச் சுமந்து மெலியக்கடவேனோ குறளு
ருவமா நீண்டு வளராநின்றவனே! தூண்டாதகடரினது
சோதிப்பிரகாசமான விளக்கொளியாயெங்கும் பரந்துதி
ன்றயென்பது அறித்திருந்து மறிந்துகொள்ளமாட்
டாத மூடத்தன்மையை யுடையேனையும் ஒரு பொருளா
யாட்கொண்டருளினவனே! காண்டாவனத்தகனஞ் செ
ய்தருளிய வரங்கனாயகனே! அடியேன் கடைத்தேறும்
படிக்குத் திருவுளத்திவிரங்கி இரகிக்கவேண்டும். எ-று.
(அடியேனையாண்டா யென்பதையறிபாமற் பின்னுமரங்
காவடியேற் கிரங்காயே வென்று சொல்லவேண்டுமே
வெண்ணில், மேகமானது வானிரைச்சுத்தோதகமாக்கி
வைத்தாலு மற்றுமுருண்டோழிப் பழையபடிக்கு வாரிநீ
ராமாறுபொல அப்படியாண்டருளினாலும் அஞ்ஞானத்
தாற் கலக்கித்திருப்பித் தேடாமலருளவேண்டுமென்பது
கருத்து.)

17

தலம் கலிநிலைத்துறை.

காயிலைதின் றுங்கானிலுறைந்துங்கிதேடித்
தீயிடைநின்றும்பூவலம்வந்துத்திரிவீர்கள்
தாயிலுமன்பன்புமகணண்பன்றநாகப்
பாயன்முகுத்தன்கோயிலாங்கம்பணிவீரே.

இ-ள். காயிலைமுதலாகிய கந்தமுலபலங்களைப்பட்
தித்தும் வனவாசஞ்செய்தும் கெதியைவிரும்பிபஞ்சாக்
கிரிமத்தியிலிருந்தும் அரிதாகிய துபாசச்செய்தும் பூமி
யிற் பிரதக்ஷணமாய்வந்துத் திரியப்பட்டவர்களை சொல்
லக்கேளீர்! அன்னையிதாவிலு மதிகமான அன்புண்டா
னவன் பூமகளாகியதோதேயிக்கு தன்பனாகச் சீதரனென்
றிருக்கின்றவன் விசுவாமான பாய்பாகிய பாயலிற்பள்ளி
கொண்டருளிய முகுத்தனனவன் அப்படியானவனு
டைய கோயிலாகிய திருவாங்கத்தைச் சென்று கண்டு
வணங்குவீர்களாகவேண்டும். அப்படியானவனில் வருந்
தாமலெளிதிற் றுளே எல்லாப்பலகையு மடைந்துய்ய
லாம். எ-து. 18

இதுவுமது கட்டளைக்கவித்துறை.

வீரரங்காகியவைவரைமாற்றிவிடவரவின்
போரரங்காகதடித்தபொற்றூள்பற்றிப்பொன்னிதன்னீர்ச்
சீரரங்கா தின்றொழும்பென்றேசிந்தையெயிலது
கூரரங்காணெஞ்சமேவஞ்சமாயக்கொடுவினைக்கே.

இ-ள். தோத்திரத் - கொக்கு - சட்சு - சிங்குவை
யாக்கிராணமென்னும் ஐயுடையாகிய விவையற்றின்
வழித்தான் சுத்த - பரிசு - ரச - கெத்தொமன்னுந் தன்னா
த்திரையாகிய வைம்புல லோடாகிய வீரர்களாலலைத்
தெழு தெஞ்சிலுகை ஞானவாளால் மடித்துநற்செயிலு
டைய நாகபடத்தினின்ற தன்பேராகிய பூசலையாடங்க
மாக வாடியருளிய வழகிய திருவாடக்கையடைந்து பொ
ன்னியாகிய காவேரியின் புண்ணிப்பிரித்தச் சிறப்பினையு
டைய திருவாங்கேசனே யானுன்னுடைய அடியாற்கு
மடியான வடிமையெனநைந்துருகி தெஞ்சாமே நீகணப்
போதாவிலுங் கருகினதுண்டாவில் அதுவே பற்றுக்
கோடாகவந்து தம்மை வஞ்சிந்து மயங்கப்பண்ணும்

கொடியவீனையென்னு மிரும்பிற்குக் கடரிய அரம்பம்
அதையறுத்துத்தன்னுதற்கு. எ-று. 19

சேரிசை வெண்பா.

சேசவீனையேசெவிகள்கேட்கத்திருவரங்கத்
தீசனையேசென்னியிறைஞ்சிகு-நேசமுடன்
கண்ணனையேகாண்கவிருகண்ணினர்கொள்காயாம்பூ
வண்ணனையேவாழ்த் துகலென்வாய்.

இ-ள். என்னுடைய அவயவங்களி லிரண்டுசெவி
களும் எவ்விடத்திலு மெக்காலத்திலும் எத்துன்பமெய்
துமிடத்திலு மற்றொன்றையுங்கேளாமற் கற்றுனந்தமா
ய்க் சேசவனுடைய சீர்த்தியையேகேட்கக்கடவது. அன்
றியும், என்னுடைய சென்னியாகிய சிரம் மற்றொருதெ
ய்வங்களை வணங்காமல் திருவரங்கேசனாகிய தெய்வத்
தையே வணங்கக்கடவது. அன்றியும், என்னுடைய
உறுப்புகளிலுயர்ந்த இரண்டுக்களுமாசையாக யா
தொன்றையுங் காணாமற் கண்ணனைத்தானே காணக்கட
வது. அன்றியும், என்னுடைய வாயானது வீணிலே
வொன்றைத் துதியாமல் காயாம்பூவண்ணனாகிய கடவு
னையே துதிக்கக்கடவது. எ-று. 20

இரங்கல் எழுதிர்க்கழிசெடி. ஆசிரியவிருத்தம்.

வாயினிரங்கினையாரமுறிந்தனை
வால்வளைசிந்தினைதன்
பாயிலையுந்தினைமாலையடைந்தனை
பாரிலுறங்கிலையால்
கோயிலரங்கனைமாகனகத்திகழ்
கோகனகம்பொலியும்
ஆயிழைநன்பனை நீயும்விரும்பனை
யாகுதெடுக்கடலே.

இ-ள். வாராய் தெடியகடலே என்னைப்போல நீயு
ங்கோயிலாகிய திருவரங்கத்திலுள்ள வரங்கநாயகனைப்
பெருமைமிக்க கனகாமயமாய்க் கதிர்விட்டிலங்குங் கமலம
லரிற் பொலியுபெற்ற வாயிழையாகிய கயிலைக்குதப்பான
காதலனை விரும்பினவளாகவேண்டும். அஃதெத்தன்
மைத் தென்மையாகில், அவர்வந்தனைபாத வற்றாமை

மிஞல் யான் வாயினிலிரங்கிப் புலம்புகிறதுபோல நீயு
முன்வாயினிலிரங்கிப் புலம்புகிறாய், அதுவுமன்றி யான்
ஆபரணமான முத்தங்கங்களை வெறுத்தெறிவதுபோல
நீயும் ஆரமான முத்தங்களை வெறுத்தெறிவாய், அது
வுமன்றி யான் வால்வளையாகிய கையிலணிந்த வெள்ள
கைகளைச் சித்திவிடுகிறதுபோல நீயும் சங்கங்களுக்கிய
வெள்ளகைகளைச் சித்திவிடுகிறாய், அதுவுமன்றி யான்
கண்படைகொள்ளுந் தண்மைபொருத்தியபாயலைவிரும்
பாமற் றள்ளிவிடுகிறதுபோல நீயும் பாயப்பட்ட அலை
யாகிய பாயலைத் தள்ளிவிடுகிறாய், அதுவுமன்றி யான்
மயலாகிய மாலையடைந்ததுபோல நீயுமுள்ளினதொழுங்
காகிய மாலையடைந்தாய், அதுவுமன்றி யானிரவோரு
கமா யுறங்காமையோல நீயுமுறங்காமையாயிருந்தாய்.
ஆகையால் யானொருத்தியு மிவ்வாறாயினேனென்றிருந்
தேன் என்னோடொக்க நீயு மிவ்வாறாயினேயோவென்று
தலைவி கடலின்மேல் வைத்திறங்கினது. ௭-ஆ. மாலே
யடைந்தனை யென்பதற்கு மாலென்பது பெருமையாத
லாற் பெருமையை யடைந்தாயென்றுரைப்பாருமுளர்.()

இதுவுமது கவிரிவை வண்ணத்தறை.

கடல்வழிவிடநீசிரார்பொடிபடவருகன்சிறி
வடகயிலையிலெழுவிடைதழுவிதாமறந்தாரோ
வடவரவமளியிலறிதுயிலமருமரங்கேசர்
இடர்கெடவருகிலர்முருகலர் துளவுமிரங்காரோ.

இ-ள். முற்காலத்திற் சீதையென்றுமொரு பெண்
ணைவேண்டிக் கடலானது அஞ்சி வழிவிட்டுவணங்கச்
சேதுபந்தனஞ்செய்துபோய் இலங்கையிலுண்டான இ
ராவணன் ரும்பகர்னன் முதலான அரக்கரெல்லாமா
ண்டு தூளிபடலமாகத் திருக்கண்சிவந்ததுமன்றி மற்
றும் வெள்ளிமலையிலும் விசேஷித்து விளங்கப்பட்ட
விடைகளாகிய எருதுகளேழையுஞ் சத்தியையென்னு
மொருபெண்ணுக்காத் தழுவி யவனைமணத்ததுவு மற்
ந்துவிட்டாரோ வென்னலே மறவாமல் செய்தாரெனப்
பரிமாதலால் என்னுடையவிடருங் கெடுப்பயுக்கினைத்து
வந்தனைந்தவருமல்ல, அப்படியானைவதற் கையயாராகில்
துளவையலைப்பாகிலு மிரங்கித் தந்தவருமல்ல, வலிய

னையுடைய அரவாகிய வமளியில் யோகந்தீத்திரையா
பமைத்தருளிய வரங்கநாயகரானவராதலால் அவரருளா
னது ஒருதன்மையா யிருந்திலதென்! எ-று. 22

நேரிசை வெண்பா.

இரங்கத்தனித்தனியேயெய் துகின்ற துன்பத்
தரங்கத்தையே தாற்றடுப்பீர்- அரங்கர்க்குக்
கஞ்சந்திருப்பா தங்கார்மேனியென்றீவர்பால்
தெஞ்சந்திருப்பாதநீர்.

இ-ள். சமுசாரமாகிய சாகரத்திலமுந்தித் தளர்ச்சி
யற்றிரங்கும்படிக்குத் தனித்தனியே யொன்றின்மேலொ
ன்றோ யோயாமலோடி வரப்பட்ட மாயாவிசாரமாய் மட்
டிந்கரிய மலோதுக்கமாகிய தரங்கமென்னு மலைகளையே
கைக்கொண்டு தடுத்திப்பீர். ஏழைகளால் அரங்கநாயக
னார் கம்போருகம்போலும் அழகிய திருவடியே அதுங்
கார்மேகம்போலங் கரிய திருமேனியென்றும் உவமிக்
கப்படாமைக் குவமித்துப்பயவேண்டித் தீயதெறிக்கட்செல்
லுஞ் சித்தத்தை அந்தெறிக்கட்செல்லாமல் அவர்பாலிற்
செல்லத் திருப்பமாட்டாததிடசித்தமில்லாத நீங்கள். ()

இரங்கல் தாழிசை.

நீரிருக்கமடமங்கைமீர்கிளிகடாமிருக்கமதுகரொலா

நிறைந்திருக்கமடவன்னமுன்னிரையாமிருக்கவுரையாமல்யா
னரிருக்கிதுமென்னெஞ்சமல்லதொருவஞ்சமற்றதனைபில்லையென்
ருதாத்திடுகுதுதுவிட்டபிழையாபிடத்துரைசெய்தாறவேன்
நீரிருக்குமறைமுடிவுதேடரிய திருவரங்கரைவணங்கியே

திருத்துழாய்தரில்லிருப்பிடங்கொடுதிரும்பியேவருதலின்றியே
வாரிருக்குமுமைமடமடந்தையுறைமார்பிலெபெரியதோளிலே
மயங்கியின்புறமுயங்கியெண்ணையுமறந்துதன்னையுமறந்ததே.

இ-ள். வாருங்கள் மடப்பத்திரையுடைய மங்கை
மீரே! என்மனதிற்கிசைத்த நீங்களனைவருமிருக்க நானு
சையாய் வளர்த்த கிளிகளுமென்கையிலிருக்க மணங்
களுக்காகவராதின்ற வண்டுசாதிகளும் நிறைந்திருக்க
மடமையையுடைய பேடையன்னங்களும் முன்னே நி
ரைநிரையாமிருக்க இவையெல்லாம் நம்பாமலெவர்க
ளிருந்தாலும் என்னரிதயத்தைவிட வேறொரு விசுவாச
மான துணையிலையென்று விசாரித்துத்துணிந்து ஐயப்

படாம லாதாவினுட்னே யதைத்தாதனுப்பி யான்மோ
சம்போனபிழையை நாணமின்றி முகம்பாராதரிடத்தி
லேசொல்லியாறப்போறேன். அவையாதெனில், என்
னிதயமானசெய்திச் சிறப்பினையுடைய வேதமுடிவிலே
யும் திருவரங்கரைக்கண்டு சேர்ந்து தெண்டன்செய்து
விண்ணப்பஞ் செய்கையால் அவிரங்கித் திருத்துழாய்
மாலையைத் தத்தாராகில் விரும்பிவாங்கிக்கொண்டு திரும்
பிவரவேண்டுமென்பதில்லாமல் கைச்சார்ந்த கனதனத்
தையுடைய மலர்மடந்தையாகிய மகாலட்சுமி வாசமாகிய
அவர் மார்பினுடைய அழகிலேயும், பெரிதானியதோளி
னையுடைய அழகிலேயுமயங்கி இன்பமுறப்பொருத்தி
என்னையு மறந்து தூதாகப்போன தன்னையுமறந்துவிட்
டதாகி உலகத்திலே துன்பத்திற்கியாரேதுணையாவர்.
தம்முடையநெஞ்சந்துணையல வழியென்பதென்றிடத்தி
லிருக்க யான் யாவைவெறுப்பேன். எ-று. 24

இதுவுமது - நேரிசைவென்பா.

மறக்குமோகாவின்மதுவருத்தியப்பாற்
பறக்குமோசந்நிதிமுன்பாமோ-சிறக்கத்
தருவரங்கன்கேட்குமோதாழ்க்குமோநெஞ்சே
திருவரங்கர்பாற்போனதேன்.

இ-ள். : நான் நமது திருவரங்கேசரிடத்திலே தூகா
கச்செலுத்தின வண்டானது அங்கனஞ்சென்றவுடனே
என்னை மறந்துபோய்விடுமோ, அல்லவென்று பூங்கா
விலேபோய்ப் புஷ்பங்கடோறும் மதுக்களை பகிழ்ந்து
பானம்பண்ணி அப்பாற் பறந்துதான் போய்விடுமோ,
அல்லவென்று சந்நிதிக்கு முற்பட்டு நிற்குமோ, அல்ல
வென்று சிறப்பிக்கும்படிக்கு அவர்தரப்பட்ட வரங்களைக்
கேட்டு நிற்குமோ, அல்லவென்று சற்றுத் தாழ்ந்துநா
னிற்குமோ யானிவ்வகைத்தோன்றி யாதுமறிந்திலேன்
என்செய்வேன். எ-று. 25

அம்மாரி - மடக்குக் களித்தாழிசை.

நேனமருஞ்சோலைத்திருவரங்கரெப்பொருளும்
ஆனவர்தாமாண்பெண்ணலியலர்கானம்மாரி
ஆனவர்தாமாண்பெண்ணலியலரேயாமாய்கில்
சானகியைக்கொள்வாரோதாமாயம்மாரி
தாமாய்க்கொண்டதுமோர்சாபத்தாலம்மாரி.

இ-ள். வண்டிசாதிகள் மருவா நின்ற பூங்காவனஞ்
சூழ்ந்த திருவரங்கத்தினிடத்திலே பெம்பெருமானு ரெ
ழுத்தருளியிருக்கப்பட்டவர் ஆணுமல்லாத பெண்ணு
மல்லாதவர் அலியுமல்லாதவராகில் சானகியாகிய சீதை
யைத்தாரமாய்க் கொள்கைக்குத்தருமேமாவென்றில் அம்
மானையப்படித் தாரமாகக்கொண்டது மொருசாபமாகிய
வில்லையொடித்ததனால் அம்மானை. ஏ-று. (அரியது
பாடிலம்மானையாதலால் அப்படித் தாரமாய்க்கொண்டது
ஒருசாபகாரணத்தாலென் றுள்ளுரைத்தமையு மறிந்து
கொள்க.)

26

இரங்கல் - மடக்குத்தர்ழிசை.

மானையெய்தவ ரின்னமென்மட மானையெய்திலர்தேடியா
மலைத்தவர்பைந்துழாய்மதுமலைத்திலரிந்திரன் [ன்
சோனைமாரிலிலக்கிவிட்டவர்கொரிக்கன்மாரிலிலக்கிலார்
சுரர்களுக்கமுதங்கொடுத்தவர் சோதிவாயமுதங்கொடார்
தானையவர்கொடிக்களித்தவர்கானைகொண்ட தளர்க்கிலா
சங்குகிரவைத்ததித்தவர்தையலுக்கிரவைத்தடார் [ர்
ஆனைமுன்வருமன்புளார்முலையானேமுன்வருமன்பிலார்
அணியரங்கர் நடத்துநீதியநீதியாகவிருந்ததே.

இ-ள். முன்பு மாரீசனாகிய மானையம்பினாலெய்தவ
ரிப்போ இன்னமுமென்னுடைய மடமானைக்கத்தினு
லே மானையொப்பானே யெய்திலரென்னவே எய்தப்பொ
றுகின்றில் ரென்பத யிற்று. அன்றியுஞ் சக்கராயுதத்தி
னாற் பொழுதைமறைத்து மாலையாகிய செவ்வந்திமலை
யைத்தத்தவர் பசுமைபொருந்திய துளவமாலையைத் தந்
திலர். அன்றியுந் தேவேந்திரனால் விடப்பட்டுவந்து
பொழியப்பட்ட சோனைமழையை விலக்கிவிட்டவர் சொ
ரியப்பட்ட சுன்மாரியை விலக்கிவிடுகின்றிலர். அன்றி
யுந் தேவர்களுக்கெல்லா மயிர்தத்தைக்கொடுத்தவர் செ
வ்விய வொளிசிறந்த தமது திருவாய்மலரிடத் துண்டா
கியவாயிர்த்ததைக் கொடுக்கிலர். அன்றியும் ஐவர்கொடி
யாகிய துரோபகைதக்கு மாளாத்துகிலையளித்தவர், இங்
கனமென் சிறியபேதைத்தன்னையுடையவட்குச் சரிந்து
சோர்ந்த துலையளித்திலர், சங்கரருக்கிரவச்சுத்தைத்தடு
த்தவர் தையலானவட் கிரவு நீட்டிக்குமச்சத்தைத் தடுக்
கிலர். அன்றியும் கஜேந்திரனாகிய மானைக்கு முற்பட்டு

வரும்படிக்கு அன்புண்டானவர். முலையாகிய கொங்கைப் போராளைக்கு முற்பட்டுவரும்படிக்கன்பில்லாதவராயிருந்தார் ஆகையால் அழகியதிருவரங்கேசர் நடத்துகின்ற நீதியெல்லா மனித்யாயிருந்தது. எ-று. (இவையெல்லா முரண்டோடையாய் முடித்தவாறறிக) 27

என்றீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியங்குத்தம்.

இருளி. இம்வெளியி னுமருளி னுத்தெருளினும்
இன்பமேபடையி னுத் துன்பமேமிடையி னும்
ஒருவர் முன்புகழி னுமிருவர் பின்பிகழி னும்
ஊனிறந்தழியி னும்பான்மறந்தொழிவனோ
கருதி தின்றோலிடுங்கரதலந்தாலொடும்
துவளு துன்மார்பமும்பவளவாய்முரலும்
திருவரங்கேசர் தஞ்சருள்கருங்கேசமும்
செய்ய நீண்முடியுமத்துய்யசேவடியுமே.

இ-ள். இருளாகிய போதிலும் பகலாகிய போதிலும் மாயையின்வசத்தனும் மயங்கினாலும் அப்படியமங்காமற் றிடச்சித்தனாய்தெளிந்தாலும் இன்பமானதெய்தி யின்பற்றலுத் துன்பமானது துன்னிற் துன்பற்றலும் ஒருவர் முன்னின்று புகழ்ந்தாலும் அப்படி புகழ்ந்தவர் பின்பிகழ்ந்தாலும் முன்னுலமைத்த விவ்வுடம்பேபிறந்தழிந்து போனாலும் யான்மறந்தொழிந்திருக்க வல்லவனாவேனோ தான்கு வேதமும் முறையிடப்பட்ட திருவரங்கேசருடைய நான்கு புயங்களையும் புரிநூலானது துவண்டுபுரளாதின்ற பொலிவினையுடைய மார்பினையுஞ் செம்பவளம்போன்ற திருவாய்ற்சிறத்தமுத்தினை யொத்த முறுவலையுஞ்சருண்டு கிருபையற்றசோ தியானகெசத்தை யுஞ் செவ்வியாய் நீண்ட திருமுடியையும் வண்மையுடனே துய்யதாய்ச் சிவத்த திருவடித்தாமரையையும் எக்காலத்தும் மறவேன். எ-று. 28

கேரிகைவெண்பா.

சேவடி யான்மூவடிமண் டென்னரங்கத்தம்மான்
மாவலிபால்வாங்கியநாண்மண் ணுலகோ-முவுலகும்
விசங்காலோவலியவெவ்வினையெனெ ஞ்சமோ
பேசங்காலேதேபெர்து.

இ-ள். தெற்குத்திசைக்குத் திருப்பதியாகிய திருவரங்கத்திலுள்ள சுவாமி அடியேன் விண்ணப்பங் கேட்டருள்வாயாகவேண்டும். தேவரீர் மாவலியினிடத்திலே வாமனவடிவாய்வந் திரந்து உமது சேவடியினாலே மூவடிமண்கேட்டு வாங்கினவந்தாளிலே பூமியந்தர சுவர்க்கமானமுவுலகமும் வீசி விளங்கியபாதமோ பெரிதானது அல்லவென்று தீவினையினுடைய சிறிதான சிந்தைதானோ பெரியதானதென்று பேசுமளவில் இம்முவுலகு மிருக்குமிடம் விசாலமன்றி நீண்ட திருவடியான தென்சிந்தையிலடங்கி நீங்காமல் நிறைந்திருக்கையால் என்னெஞ்சமேபெரியது. ஏ-று.

29

நாரைவிடுதது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருவரங்கேசவனல்லாதருள்செயும்பேரிலேவே நெருவரங்கேசாற்றுமோதாரென்காதலையோடியெங்கும் கருவரங்கேசலிக்கத்திரிவோர்க்குக்கருணைசெய்யும் திருவரங்கேசற்கு நீசொல்லல்வேண்டுஞ்செழுங்குருகே.

இ-ள். எனக்குப் பெரிதாகிய வரந்தந்தாள்கைக்குக் கேசவனல்லாதபேரில்லை என்காதலை யுன்னைவிடவொருவரு மவர்க்குச் சற்றாகிலுந்தெரியப்படச் சொல்வாரும் இல்லை ஆகையாலே வீணாகக்கருவரங்காகிய கெற்பக்கிரகங்கடோறும் பிறந்துமிறந்து முழலப்பட்ட திருவரங்கேசருக்கு நீயேபோய் எனதுயாமெல்லாஞ் சொல்லவேணுஞ் செழுமைபொருந்திய குருகாகியபுள்ளே. ஏ-று. 30

இரங்கை-தழிசை.

குருகுறங்குகானலேகருநிறக்கொள்பானலே கொடியிருண்டனாழலேதெடியகண்ட நீழலே பொருள் தரங்கலேயே நிருதரங்கமாயே போதயின்றகம்புளையேதையின்றியம்புகேன் திருவரங்கரிணையிலாவொருபுயங்கவண்ணமிலே திகழ்வலக்கைமீதுதாமுழிமலர்க்கண் வளர்வதோர் கருணை நம்புவதனமுழிசூன்விம்பவதரமும் காவிகொண்டமேனியுயர்விகொண்டுபோனவோ.

இ-ள். குருகாகிய பகிராலஞ் சஞ்சரித்துறங்குநின்ற கானலாகிய கடற்கரையே! - கரியநிறக்கொண்ட

பானலாகிய கருங்குவளையே! கொடியிருண்ட ஞாழலாகிய தருவே! நெடியதாய் திழலை நிழற்றாதின்ற தாழையே! பொருதப்பட்ட தரங்கமாகிய அலைகளையுடையசமுத்திரமே! திருதராகிய விராக்கதருடைய நிறம்போன்ற மாலையாகிய அந்தியே! போதாகிய பூந்தாதிகளைப்பொசிக்குப்பட்ட கம்புளாகிய சம்பங்கோழியே! உங்களுடனே யிப்போ யான் எதையென்றெடுத்துச் சொல்லப்போகிறேன் திருவரங்கருடைய வினையில்லாத வொருபுயங்கமாகிய பாம்பணியிலேதிகழ்ந்து பிரகாசிக்கும் வலக்கையைத் திருமுடிக்கீழே கொடுங்கையணையாகக் கொடுத்து முகளிதமாகிய மலர்க்கண்வளராதின்ற ஒருவொப்பற்ற கருணைவெள்ளங்குடிகொண்ட முகாம்புயமுஞ்சிவந்த ஆதெண்ணடைப் பழந்தையொத்த வதரமுங் காவியாகிய கருங்குவளைப்புவையொத்த திருமேனியுமீகிய இவ்வவயவங்கடோறு முண்டான அழகுகளெல்லாங்கூடி யென்னுவிதாகிய பிராணனைக் கொள்ளுகொண்டு போயிற்று.()

பன்னிருசீர்க்கழிகெழுல் ஐசிரியவிருத்தம்.

போனகம்பதினாலுபுவனந்திருப்பள்ளி
பொறியரவணைப்பாற்கடல்
பூமடந்தையுநிலமடைந்தையுந்தேவியர்
புராதனமறைக்குமெட்டா
வானகம்பேரின்பமுடன்வீற்றிருக்குமிடம்
வாகனம்வயினதேயன்
மலர்வந்ததான் முகன்றிருமைந்தன்வன்மைந்தன்
மதிசூடிவாசவன்முதல்
தேனருந்தொடைமௌலிமுப்பத்துமுகக்கோடி
தேவருனதேவல்செய்வோர்
திங்கனும்பரிதியுஞ்சங்கமுந்திகிரியுந்
திரிவனவுநிற்பனவுமாம்
ஏனைமன் னுயிர்முழுதம்வினாபாடநீவருந்
திட்டபலமாயைதனல்
எழிலரங்கந் துயிலுமெம்பிரானின்பெருமை
யாவரேவாழ்த்துவாரே.

இ-ள். அழகிய திருவரங்கத்திலே சேஷசபனத்திற்
திருக்கணவளராதின்றசுவாமீதேவரிருக்குப் போனகமாகிய
பொசிப்பாவது பதினாலுபுவனமும், அதுவுமன்றித்

தேவீருக்கழகிய பள்ளியறையாவது பொறியரவென்
 னும் பாம்பாகிய வணையுடைய திருப்பாற்கடல்,
 அதுவுமன்றித் தேவீருக்குத் தேவிமாராகிறவர் சீதேவி
 யும் பூதேவியும், அதுவுமன்றித் தேவீருக்கு வின்பத்
 தோடுங்குடிப்பரவாகதேவர் எழுந்தருளியிருக்குமிடமாவ
 து புராதனமாகிய நான்குவேதத்துக்கு மெட்டாத வானு
 லோகம், அதுவுமன்றித் தேவீருக்குவாகனமானது வயி
 னாதேவனாகிய கருடன், அதுவுமன்றித் தேவீருக்கு
 வந்து யேவற்றொழில் செய்யப்பட்டவர்கள் உனது உந்
 திக்கமலத்திற்பிறந்த பிரமதேவனாகிய பிள்ளைக்குப் பிள்
 னையாகிய பிறையைச்சூடினவன் தேவேந்திரன் முதலாக
 கிய கற்பகப்பூத்தேன் றுளிக்கா நின்ற பூமலைபொருந்திய
 பொன்முடிகலித்த முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்கள், அது
 வுமன்றித் தேவீருக்கு ஆயுதமாவது சந்திரசூரியராகிய
 சங்குசக்கராயுதம், அதுவுமன்றித் தேவீருக்குவிளையாட
 லாடாது பலபலமாயையாக வகுக்கப்பட்ட தத்துவனவும்
 ஊர்னனவும் தவழ்வனவும் திற்பனவு-முதலாகிய சகலசீ
 வராகிகள் ஆகையால் தேவீருடைய பெருமையை யாவ
 னீரலறிந்து புகழப்படும். எ-று. 32

இரக்கல்-இதுவுமது.

எழுமவுலித்துழாய்மணமு
 மகரக்குழைதோய்விழியருளு
 மலர்ந்தபவளத்திருநகையு
 மார்பிலணித்தமணர்ச்சுடருத்
 தாமுமுளரித்திருநாபித்
 தடத்துளடங்குமனைத்துயிருஞ்
 சரணக்கமலத்துமைகேள்வன்
 சடையிற்புன லுங்கானோனாஸ்
 ஆழமுடையசுருங்கடலி
 னகடுகிழியச்சுழித்தோடி
 அலைக்குங்குடகாவிரிநாப்ப
 ணைவாயரலிற்றுயிலமுதை
 ஏழுபிறப்பிலடியவரை
 பெழுதாப் பெரியபெருமானை
 எழுதவரியபெருமானை
 நெண்ணுதெழுதியிருத்தேனே.

இ-ள். திவ்வியமங்கன சுருபமாய்ச் சிறந்த திருமுடியிற்குமுடிய துளவமாலிகையின் சுகந்தத்தையுந் திருமகரக்குழைவிளங்கிய திருச்செவியிற்சென்று சேராதின்ற கடாக்கூலீட்சணத்திற் பெறுங் கருணை வெள்ளத்தையுஞ் செம்பவளம்போன்ற திருவரங்கமலராற்சிறந்த சிறுதகையையுந் திருமார்பிலணிந்த கவுஸ்துவாபரண மிளியின் சோதியையுந் தாழ்ந்துகுழித்த தாமரையாகிய நாபித்தடத்துக்குள்ளா யடங்கி தின்ற சர்வ சீவராசியையுஞ் சரணுரவித்தத்தில் உமாபதிய னுடையசடைக்கங்கையும் தான்காணென் ஆகையாலாமுமுண்டான கருங்கடலினுடைய அகடாகிய வயிறுகிழியச் சுழித்துக்கொண்டோங்கி அலைக்காதின்ற குடகாவேரிக்கு நடுவே ஐந்துரொயையுடைய பாம்பாகிய அணையிலேயருட்கண்வளர்த்தருளி யமுதம்போன்றவரைத் தமக்கு அடியாரானவர்களுடைய எழுபிறவித் தொகையையுமியமன்கணக்கி லெழுதாத பெரிய பெருமானே யெழுதற்கரிய வெழிலுடையபெருமானேன்று மெண்ணுமல் என்பேதையாகியபுத்தியின லிட்டடத்திலென்னென்று துணிந்துவெழுதியிருந்தேன். எ-று.

விதவுமது-என்சேர்க்கழிநெடில் ஆகியவிறுத்தம்.

இருங்குங்குமத்தோளரங்கேசர்முன்னுள்
இலங்காபுரங்காவலன்காலினால்வீழ்
கருங்குன்றுபோன்மண்முகங்குத்திவீழ்க்
கண்டாரெனக்கின் றுதண்டாரளித்தால்
மருங்கெங்கும்வம்போ னுவார்வாயடங்கும்
வாடைக்குநிலமங்கையாடைக்குதோகேன்
நெருங்குந்தனஞ்சந்தனம்பூசலாகும்
நீளாதிராமையன்மீளாதிராதே.

இ-ள். பெரியதாகிய குங்குமங்களைக் கொட்டாநின்ற தோளினையுடைய வரங்கநாயகர் முற்காலத்தில் இலங்காபுரிக்குக் காவலனாகிய இராவணனைக் காலாகியசண்டமாருதத்தினுற் கவர்ந்துவிழாநின்ற கருமலைபோல மண்ணிலே முகங்குத்தித் தலைகீழாய் விழும்படிக்குச்செய்தவர் இப்போ தெனக்குத் தன்மையையுடைய மாலையைத் தந்தாராகில் இவ்விடத்தி லெங்கெங்கு மலர்த்தாற்றுவாருடைய வாயலராகாமலடங்கும். அதுவன்றியும் வாடையிய காத்துக்கும் நிலமங்கையாடையாகிய கடலுக்கும்

யான் தோக்கத் தக்கதில்லை. இழையும் துழையப்படாத
தெருக்குதலையுடைய தனத்திலே நற்சந்தனக் குழம்பைத்
தடவலாகும் இரவும் தீட்டியா தென்னாசைதோயும்
தீங்கும். எ-று. 34

அறுசீர்க்கழிசெடிச் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடு கின்றனை யைம்பொறி களுக்கிரை தேடியுங்
கிடையாமல், வாடு கின்றனை வீடுசென் றென்றினி மரு
வுவை மடநெஞ்சே, ஆடு கின்றிலை யழுக்கிலை தொழுக்கிலை
யரங்கனைக் கரங்கடப்பிப், பாடு கின்றிலை நீனைகிலை பதின்
மர்தம் பாடலின் படியாயே.

இ-ள். அல்லாம்பகலும் அவமேதிரிந்தைம்பொறி
யாகிய மெய் - வாய் - கண் - முக்குச் - செவியென்பதற்குச்
சத்த - பரிச - ஐய - ரசகந்தமாகிய பொசிப்புக்காத் தேடா
நின்றாய், அப்படிதேடியுங்கிடையாமையாய் வாடாநின்
னாயாகில் நமக்கு மோகஷமாகிய வீட்டினிடத்திலே இனி
யென்றைக்குச் சேரப்போராய் மடமையையுடைய நெஞ்
சமே அரங்கநாயகனை இரண்டுகைகளையுங் குவித்தும்
பாடுகிறாயில்லை ஆனந்தமாகநின்றாடுகிறாயில்லை திருவாடி
களிற்றொண்டாய் விழுக்கிறாயில்லை தினைந்துதினைந்து
பரசைமாகிறாயில்லை பதின்மராகிய ஆழ்வாராதியர் பா
டின பாடலையும்படிக்கிறாயில்லை. எ-று. 35

எழுசீர்க்கழிசெடிச் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆயினைமனையைச்சேயினைப்பிதாவை
அனத்தினைத்தனத்தினைவிரும்பும்
பேயினைமறந்துநோயினைமூப்பைப்
பிறப்பினைவிறப்பினைத்துடைப்பிர்
ஆயினைமுளரிவாயினைபெய்கள்
அமலனைக்கமலனைப்பயந்த
நாயனைதெடியமாயனைவாடாந்
நரங்கனையரங்கனைத்தொழுமே.

இ-ள். மாதாபிதாவையும், பெண்டிர் பிள்ளையையும்,
அன்னத்தையும், சொர்னத்தையும், மற்றுமுள்ள பண்டு
பதார்த்தங்களையும் பொய்யென்று நினையாமல் மெய்யெ
ன்னவிரும்பும் பேயாகியபித்தைமறந்து நோயையும் மூப்
பையும் பிறப்பையும் விறப்பையும் துடைத்து அடிபினைத்

நருதுவீர்கள். எப்படியென்றால் ஆயனாகிய கோபாலனை மலர்ந்த செந்தாமரையையொத்த வாயையுடையவனை எங்கள் மும்மலந்தையு மொழிக்கப்பட்ட வம்மலனாவனைக் கமலனாகிய பிரமதேவனைப் பெற்ற தாயானவனை தெடிதாடைய மாயனை வடபத்திரத்திலும் பாற்கடலிலும் பள்ளிகொண்டவனை அரங்கதாயகனை அடைந்து தொழுதுகொள்ளுங்கள். எ-று. 36

மடக்குக்கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா.

தொழுப்பெருத்தவாரணத்தந்தமே
தொட்டி.றுத்த தும்வாரணத்தந்தமே
வழுத்துதான்முன்புவனங்கடந்ததே
மலர்ந்தவுந்திபுவனங்கடந்ததே
ஒழித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே
ஒசித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே
அழித்ததும்பொருதானவரங்கமே
அரிதனூரினிதானவரங்கமே.

இ-ள். அரங்கேசருடைய பெருமையை இத்தன்மைத் தென்றறிந்து தொழுமாட்டாததுவும் அழகிய வேதாந்தமே அவர் தங்கையினாலே தொட்டு முறிந்ததுவும் யானைக் கொம்பையே அவர் முன்புசீதைப் பிராட்டியாருடனே வனங்களைக் கடந்து சென்றதுவும் தொண்டர் களாயுள்ளோர் யாருந்துதிக்க திருவடியே அதுவுமன்றி இப்புலனங்களை யெல்லாம் பெற்றதுவும் அவருடைய மலர்ந்த தாபிக்கமலமே அதுவுமன்றி யொருவராலு மொழிதற்கரியதை அவரொழித்ததுவுந் துயரமுற்ற சங்கரனுடைய சாபத்தையே மற்றும் யாவராலும் வளைக் கப்படாதத்தை யவர்களைத் தொடித்ததுவுந் குழையாகச் சங்கைத்தரித்த அரனுடைய வில்லையே மற்றும்வனழிக் கிறதும்பொருதப்பட்ட அகராதியருடைய அங்கத்தை யே அவனுக்கிருப்பிடமாகத் தேவலோகத்திலு மினிதானது அரங்கமாநகரமே. எ-று. 37

தேசிகை ஆசிரியப்பா - உயிர்வருக்கமோனை.

அரங்கமாளிகைக்கருங்கடல்வண்ணனை
ஆலிமாழுகிலவாலிகாவனை
இந்தனருறையெந்தைபெம்மாளை
நசனமுன்கன்வாசவன்றலைவனை

உள்ளுவாருள்ளத் துள்ளுறையே தியை
 ஊரகத்தின்றுருளிரகத்தழகை
 எவ்வுண்மையினைத்தெய்வநாயகனை
 வர்மலிகரத்துநீர்மலையாதியை
 ஐயாயரவிலறிதுயிலமலனை
 ஒருகான்மொழியினுமொழிகுவைநெஞ்சே
 ஒதநீர்ஞாலத்துழுவும்
 ஓளவியப்பிறப்பிலமுந்திவாடுவதே.

இ-ள். அரங்கமாகிய மாளிகையினிடத்தில்வாழங்
 கரியகடலையொத்த திருமேனியின் வண்ணத்தையுடைய
 வனை, யாவினிடத்திலே மாவாகிய மகாலட்சுமிக்கும் மு
 தன்மைமயானவனை, வாலிக்குவலியகாலனாவனைத், திரு
 விந்தனாரிலுறையப்பட்ட வெத்தையாகிய சுவாமியை,
 ஈசனென்றும் தான்முகனென்றும் வாசவனென்றுஞ்
 சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்குத் தலைவனுனவனை, ஓயா
 மல்தலைப்போர்களுடைய தெஞ்சத்துள்ளே நிறைந்த
 ஜோதியானவனை, திருவூரகத்திலேநின்றருளிய திரிலோ
 கத்தழகனாகிய தேவனைத், திருவெவ்வான்றில் வீரராகவ
 னென்னுமாயவனை, திருவயிந்திரபுரத்திற் றெய்வநாயக
 னாவனை, அழகிந்மிகுந்த சுகரங்கனையுடைய நீர்மலையி
 னிடத்திலெனக்கெந்தையா யிருக்கப்பட்டவனை, ஐந்தலை
 யையுடையவராவனையிலறிதுயிலாக வமர்ந்தருளிய அம
 லனானவனை, நெஞ்சமே! ஒருதரம் அவனது துதியைச்
 சொன்னுமேயாகிவ மொழித்துவிடலாம் கடல்குழந்தவு
 கத்திலே யுலாவியின்றழுவ மெளவியமென்னும் பொ
 ய்மையாகிய பிறவிசாகரத்திலமுந்தி வரப்பட்ட அனாப
 வமெவ்வாம். எ-று.

38

இரங்கல்-தாழிசை.

வாடியோடவனசமன்னவிருகண்வெள்ளமருவிபோல்
 மருவியோடமதனன்வாளியுருவியோடவாடையு
 டாடியோடவன் பிழைசைசெவியிலோடவண்டுழாய்
 ஆனையோடுமெங்கள்பேதையாலியோடனிதியேர்
 மேடியோடவங்கிலெப்புமங்கியோடவைங்கரன்
 முகையோடபுகுகனோடமுக்கனிசன்மக்களைத்
 தேடியோடவானையிரம்புயங்கன்குருதிநீர்
 சித்தியோடதேமிதொட்ட திருவரங்கநாசரே.

இ-ள். மோடியாகிய முதனங்கு தோற்றோடவும், அங்கியாகியநெருப்பினுடையவெப்பமு மங்கியோடவும், ஐந்துகரமுடைய யானைமுகவன் முடுகியோடவும், அவன் தம்பியாகிய முருகனவன்பின்பு கடுகியோடவும், மூன் அகண்ணினைபுடைய நசனுவன் மக்களைத்தேடியோடவும், வாணசூரனுடைய ஆயிரம் புயங்களினுமிருந்து குருதிநீர் வெள்ளமானது குதித்தோடவும், சக்கராயுதத் தைவிடுத்தருளிய திருவரங்கராசரே! எங்கள் பேதத்தன்மையை புடையவளுடைய கமலம்போன்ற விருகண்மலரும் வாடிப்போகவும், மண்மதனெய்யப்பட்ட வைங்களை யும்பட்டிருவியோடவும், வாயையானதுவந்திழைத்தோடவும், அன்றிலாகிய பட்சியினசையினால் இருசெவியிலும் நுழைந்தோடவும், வண்மையுடைய உமது துளபமாலேமேல்வைத்த ஆசையுடனேகூடி அவளாவி கூட்டிலிராது நீங்கியோடவும் நீதியோ சொல்லும். 39

கவிச்சந்த விருத்தம்.

சருகருத்தியைம்பொறிவருந்தருத்தவர்களண்டர்குஞ்

சரமுகன்குகள்

பரிதிசந்திரன்சிவனயன்புரந்தரனிரத்தரம்

பரவுமெந்தையூர்

குருகைதஞ்சைதென்கணபுரங்குறுங்குடி குடந்தைவண்

டுவரையிந்தனூர்

திருவைகுத்தமஞ்சனசிலம்பயிந்திரபுரஞ்செழுத்

திருவரங்கமே.

இ-ள். சருகுமுதலாகிய பொசிப்புக்களைப் பொசித்து வைத்துப்பொறிகளும் வருந்தப்பட்ட அரியதபோதனர் கள், தேவர்கள், ஆனைமுகவன், ஆறுமுகவன், சத்திரன், சூரியன், சிவன், அயன், தேவேந்திரன் முதலானபேர்கள் சதாகாலமும்பரவிப் பணியுமெந்தையாகிய எம்பெருமானுக்கு இருப்பிடமாகியவூராவது திருக்குருவை, திருத்தஞ்சை, திருக்கண்ணபுரம், திருக்குறுங்குடி, திருக்குடந்தை, திருத்துவரை, திருவிந்தனூர், திருவைகுத்தம், திருநீலகிரி, திருவயிந்திரபுரம், செழிப்பினையுடைய திருவரங்கமுதலான மற்றுமுள்ளதலங்களும்மாம். எ-று. 40

மடக்குக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருவரங்கத்திருக்கோயில்சேர்ந்ததுமதுதிருக்கோயில் தருவரென்றுமவைகுந்தத்தயங்கொளிசேர்வைகுந்தம் [ர ஒருமருங்நினந்துடைய ரொழிந்தொர்சனனந்துடைய மருவமறந்திருப்பீரேவணங்கமறந்திருப்பீரே.

இ-ள். திருவரங்கமாகிய வழகியகோயிலேச்சென்று சேர்ந்தது உங்கள் திருக்காகிய தீவினைகளெல்லாந்தீர்ந்து தேயானால் தருவர் எக்காலமுந் தாமிருந்தருளிய தம்முடைய வொளிநுபொளி சேர்ந்த வைகுந்தத்திலிருக்கும் பதவியை. ஒருவருமருங்காகிய இடதுகையிலேந்திய சங்கத்தை யுடையவரேயன்றி மற்றொருவருங்கள் செனனத்தைப் போக்கமாட்டார்கள். ஆகையாலவருடைய திருவடித்தாமரைபை மருவுதற்குப்பொருந்தாமற் போகப்பட்ட மாறுபாடாகிய உங்கள்மனைதைத் திருப்புங்கள் வணங்குகிறதற்கு மறந்திருக்கப்பட்டவர்களே. எ-று. 41

சித்து-மட்டளைநிலைக்கலிப்பா.

திருப்பொற்பாவைக்குக்கஞ்சம்பொன்னுக்கிய
சித்தரேஞ்சுத்தக்காயாமலரென
உருப்பொற்பான திருவரங்கேசனார்
ஊரகத்துநின்றார்சென்றிறைஞ்சினோம்
இருப்புப்பாடகங்காட்டினர்யாமவர்க்
கிரும்பையாடகமாக்கினமீயத்தை
நருக்கிவெள்ளியதாகவுருக்குவோம்
நமதுவித்தைக்கழுதேயருமையே.

இ-ள். திருப்பொற்பாவையாகிய சீதேவிக்குக் கஞ்சமாகிய வெண்கலத்தைப் பொன்னுக்கிய சித்தர் நாம் மைத்திருண்ட காராய்ப்பூவையொத்த வடிவழகிய திருவரங்கேசரானவர் திருவுரகமாகியவிடத்திலிருக்கும்போது சென்றிறைஞ்சினோம். அப்போதவரிருப்புப்பாடகங்காட்டினர் நாம்வருக்கு அந்தவிருப்பையாடகமாகிய பொன்னாகச்செய்தோம். அதுவுமன்றி ஈயத்தை நறுக்கி வெள்ளியதாகவுருக்குவோம் இதுவெல்லாமருமையல்ல வெமதுவித்தைக்கு அமுதமாதீரமே யருமை. எ-று. (இன்னமிதற்கேயுரை இப்பொருளன்றியு மிதனுள்ளுரையென்னோவென்றிற் சீதேவிவிருப்பது பொற்றாமரையாத

லால் கஞ்சமாகியதாமரையைப் பொன்னுக்கினெமென்
ஞர். இருப்புப்பாடகங்காட்டினொன்பது தாமிருக்குமி
ருப்பிடந் திருப்பாடகமாகிய தலமென்று அறிவித்தது,
இரும்பைப்பாடகமாக்கினெமென்பது பெரியபாம்பின்படத்
தையவருக்கு நாடகசாலையாக்கினெமென்றது. ஈயத்தை
ததுக்கி வெள்ளியதாக வருக்குவோமென்பது ஈயத்தை
யுருக்கி யூற்றும்போது வெள்ளியதா யோடுமென்பது
கருத்து.) 42

இதுவுமது-கட்டளைக்கவித்துறை.

அரும்பித்தளையவிழ்நாண்மாலையார்பனரங்கனெங்கள்
பெரும்பித்தளையும்பிறப்பறுத்தாண்டபிரான்சித்தரேம்
தரும்பித்தளையுந்தராவும்பொன்னுக்கித்தருவெம்பா
திரும்பித்தளையினுதெம்பாலமுதினுஞ்சிந்தனையே.

இ-ள். அரும்பானதரும்பி முறுக்கவிழ்ந்து புஷ்
பிக்கும் பூமாலையையணித்த மார்பையுடையவர் அரங்க
மாகிய நகரையுடைய பெரிதாகிய பித்தையனைந்து குழம்
பும்பிறப்பை பொழித்தாண்டருளிய பிரானை அரங்கநா
யகருடைய திருவடிக்கரிதாகிய சித்தர்தாம் நீங்கள் தரப்
பட்ட பித்தளையையுந் தராவையும் பொன்னுக்கித் தரு
வோம் அப்பாலென சித்தையானதிப்போ தரும்பிற்று.
வெண்ணையிலேயும் தெய்விலேயும் பாலிலேயும் விருப்ப
மாய்ப் பொசிக்கவேண்டும். எ-து. (இதற்கு இன்னமு
மொன்றுண்டு, தரும்பித்தளையுந்தராவும் பொன்னுக்கியெ
ன்பது தரும்பிமறித்து அணைத்து விளையின்முட்டும். அரா
பாம்புக்கு அரியென்றுபேர். பொன்னுக்கு மரியென்று
பேராகையால் அப்பொன்னைப் பொன்னுக்குகின்றேனெ
ன்றார்.) 43

கேசிகை வெண்பா.

செந்திக்கத்திந்திக்குஞ்செவ்வாய்துவர்த்துப்பாம்
புத்திக்குளையின்புளிமேவு-நத்தம்
கருவரங்கங்கைத்தழுவங்காவிரிய லூடே
திருவரங்கத்தேவனருத்தேன்.

இ-ள். காவேரியிடைத்தலே திருவரங்கத்திற் கண்
வளராதின் நின்பத்தைச் செய்கின்றமையால் தேனை
யொத்திரதிக்கின்ற அரங்கநாயகராகிய தேனையுண்ண

வென்று சித்தையிறற் சிந்திக்குமாத் திரத்திலேதானே
பிறவஞ்சமாகிய வாழ்க்கையில் மற்றொருபொசிப்பினுவிர்
திக்கின்ற சிவந்தவாயானது துவர்த்துட்பாய்விடும் இத
யத்திலேயிடைவிடாத ஆனந்தமாகிய பேரின்பமுடைத்
தாயிருக்கு மன்றியும் நம்முடைய கருவரங்கமாகிய கருப்
பைக் கைத்துக் கனற்றாநிற்கும். ௭-று. 44

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனந்துசோலையரங்கேசர்சேவடிமேல்விசயன்
தானந்தநானையிற்சாத்தியமாலேயுந்தாள்விளக்கும் [ற
வானந்தருங்கங்கைநன்னிருஞ் சென்னியில்வைக்கப்பெற்
ஆனந்தத்தானல்லவோ முக்கனான்மன் றுளாடுவதே.

இ-ள். வண்டினங்கள் தாவாநின்ற பூங்காவனஞ்
சூழ்ந்த அரங்கநாயகருடைய திருவடியில் அர்ச்சகனான
னவன் முற்காலத்திலர்ச்சித்த மாலையும் அடியினைவிளக்
கிய வரனிடத்திலேவருங் கங்கையாகிய நன்னீரையுஞ்
சிரசிலே வைக்கப்பெற்ற ஆனந்தமாகிய மகிழ்ச்சியினு
லன்றோ மூன்றுகண்ணினையுடையவன் மன்றிவிடத்தி
லே நடமாடினது. ௭-று. 45

இரங்கல்-என்சர்க்கழிசெடில் ஆசிரியயிருத்தம்.

ஆடும்பட நாகணைமேலணையு
மமலன்கமலத்தவ னுஞ்சிவ னும்
நாடுத் திருமா றுமில்லோயிலின்வாய்
நறைவார்பொழி லூடுறைவாரளகக்
காடுங்குழையைச்சாடுங்குவனைக்
கண் ணுங்குதலைப்பண் ணுங்கரியின்
கோடுத்தரளத்தோடும்புருவக்
கோதண்டமுமேழதண்டமுமே.

இ-ள். எடுத்தாடும் படத்தினையுடைய பாம்பனை
யிற் பள்ளிகொள்ளும் பசுமபுருஷோத்தமரானவர் உந்
திக்கமலத் துதித்த வயனும் அரனு மராய்த்தறிதற்
கரிய திருமாலானவர் திருக்கனாவனருத் திருவரங்கத்தி
விடத்திலே நறுதாற்றங்கமழும் நத்தவனத்திலே நண்
ணுந் தலைவியாருடைய அளகாடலியும், காநிலணிந்த
குழையைவந்தலைக்குங் குவளைமலரையொத்த கண்ணும்,
குதலையாகிய பண்ணின்னொழியும், யானைக்கொம்பையொ

த்து அமுதிய கொங்கையும், முத்திலுலேயமைந்த தோ
மும், புருவமாகிய வில்லுமாகவே தோன்றுந் தந்து முத்
ண்டகோளமுமுதும். எ-று. 46

கைக்கிளை-எழுசீர்க்கழிகெழில் ஆசிரியச்சந்தகிருத்தம்.

அண்டமுமுதுண்டவருமிழ்ந்தவரிடந்தவ

ரளந்தவர்வளர்ந்தருளுமா

சண்டபணவைந்தலையனந்தசயனத்திகழ்

தருந்திருவரங்கர்வரைமேல்

கண்டதொருகொம்பதிலிரண்டுமகரங்கனொரு

கஞ்சமிருவெஞ்சிலைமணங்

[ண்டையிரு

கொண்டதொருகொண்டலிருகெண்டையொரு தொ

குப்பமொருசெம்பணிலமே.

இ-ள். அண்டபகிரண்டங்களுல்லாம் போனகமா
கவுண் மிழிந்து மிடந்து மளந்தவர். அதுவன்றியும்,
நீண்டிவளரும் பெரிய கொடிதாகிய தடங்களைப் பொருந்
திய வைந்தலையையுடைய வனந்தசயனத்திலே திகழ்ந்
தருளிய திருவரங்கேசருடைய வரையினிடத்திலே என்
கண்ணினுற் காணத்தக்க இளவஞ்சிக் கொம்பொன்று
உண்டு அதிலே இரண்டுமகரங்களும், ஒருதாமரையும்,
இரண்டுவில்லும், மணம்பொருந்திய வொருமேகமும்,
இரண்டு சேற்கெண்டையும், ஒரு ஆதொண்டைப்பழ
மும், இரண்டுகுடமும், ஒரு சங்குமுள்ளது. எ-று. (இன்
னங்கேளென்னில் இளவஞ்சிக்கொம்பிடையாகவும், மக
ரக்குழை காதாகவும், தாமரை முகமாகவும், வில் புருவ
மாகவும், மேகம் அளகமாகவும், மீனம் விழியாகவும்,
ஆதொண்டைப்பழம் வாயாகவும், குடங் கொங்கையாக
வும், சங்கு கழுத்தாகவும்கொண்டு தலைவன் தலைவியை
வியந்துரைத்தது.) 47

இரங்கல்-தாழிசை.

செம்பொன் னாங்கத் தரங்கநீர்ச் சீதன சந்திர வ
விகுழ், கம்பு ஞாடன்பயி னுரைகள்.காதலை பென்சொலி
யாறுவேன், வெம்பணி வந்தது வந்தபின் வேனிலும்வந்
தது வேனில்போய்ப், பைம்புயல் வந்தது சென்றனம்
பாதகர் வந்தவர் காணுமே.

இ-ள். செம்பொன்னிறஞ்செய்த வரங்கத்தினிடத்
திலே யலைகள் பொருந்திய நீரளாவிய சீதளச்சந்திர வா
வியாகிய சந்திரபுஷ்கரணியைச் சூழப்பட்ட கம்புளாகிய
சம்பங்கோழியுடனேகூடத் துயிலாநின்ற நாரைகளே!
யான்கொண்ட காதலை யென்னென்று சொல்லி யாற்றிக்
கொள்ளப் போறேன்! வெவ்விதாகிய பனிக்காலமும்
வந்தது. பின்பு கொடிதாகிய வேனிற்காலமும்வந்தது.
பிறகு மழைக்காலமும்வந்தது. இரக்கமின்றி நம்மைவிட்
டப் பிரிந்துபோன பாதகர் இன்னம் வந்திலர்காணும்.()

சம்பிரதம்-புன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியகிருத்தம்.

காணுதபுதுமைபலகாட்டுவன்குட்செவிக

ளெட்டையுமெடுத்தாட்டுவன்

கடல்பருருவன்பெரியகனகவரையைச்சிறிய

கடுகினிலடைத்துவைப்பன்

வீணரவாரமுதண்டமுறவினைவிப்ப

னிரவுபகன்மாருட்டுவன்

[வை

விண்ணையு மறைப்பனெழு மண்ணையு மெடுப்பனி

வினையாடும்வித்தையென்றால்

நீணுகனைப்பள்ளியிற்றிருவரங்கத்து

நெடிதாழிதுயிலும்பிரான்

நெற்றிக்கணுவனைநான்முகனைவாசவனை

நிமிருமிருகடரைமுதலாச்

சேனாடர்யாவரையுமடிமைகொண்டவரவர்

சிரத்திற்பொறித்துவிட்ட

திருச்சக்கரப்பொறியிலாதவொருகடவுளைத்

தேடியிரிமுன்விடுவனே.

இ-ள். காணப்படாத வதிசயங்களை யெல்லாம் காட்
டுவேன், அட்டமாநாகங்களையு மெடுத்தாட்டுவேன், சத்
தசாகரங்களையும் பானம்பண்ணுவேன், பெரிதாகிப் பக
மேருகிரியைச் சிறிதாகிய கடுகிலேயடைத்துவைப்பேன்,
வீணரவாரமாக முதண்டகோளங்களினு முண்டாக்கு
வேன், இரவு பகலாகவும் பகலிரவாகவு மாருடுவேன்,
ஆகாயத்தைமறைப்பேன், ஏழுலகங்களையுமெடுப்பேன்,
இதுவெல்லாம் வினையாடும் வித்தையல்ல. நீண்டநாக
னைநீர் திருவரங்கத்திலே நெடிதான ஆழிகால்மு மழி

துயிலமர்ந்த எப்பெருமானாவந்தெற்றியிற் கண் னுண்
டான திர்தேத்திரனைத் தேவேந்திரனைச் சதுரகப்பிர்
மானவர் சந்திரசூரியர் முதலான விண்ணுலகினுள்ள
வர்கள் யாவரையும் அடிமைகொண்டு அவரவர் சிர்ங்க
ளிலே எழுதிவிட்ட அழகிய சக்கரப்பொறியில்லாத
வராய் இருக்கப்பட்ட ஒரு கடவுளைத் தேடிக்கொண்டு
வந்து இனி முன்னேவிடுவேன். எ-று. (என்னவே,
சக்கரப்பொறியில்லாத கடவுள் எவ்வளகினுமில்லையாத
லாற்றேடி இனி முன்னிடுவேனென்று அருமை அறிவி
த்ததெனக்கொள்க.)

49

என்சீர்க்கழிகெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

முன்னமேற்புரவியா ரிரவிகாய்வெயிலினான்
முத்தரும்பியகலாமுழுமதித்திருமுகத்
தன்னமேயின்னமோர்காவதம்போதுமேல்
அகலுமிப்பாலையப்பாலரைக்காவதம்
என்னையாளுடையவன் துயிலராமனரியும்
இலகுபொற்கோயிலுமித் துவின்பொய்கையும்
புன்னவாய்தீழலும்புரிசையும்மதுகரப்
பூவிரித்துறையுமக்காவிரித்துறையுமே.

இ-ள். முன்னமே ஏழுகுதிரை கட்டப்பட்ட இர
தமுடைய விரவியால் எரிக்கப்பட்டவெயிலினாலே வேர்
வையாசிய முத்தரும்பிய பூரணசந்திரோதயம்போன்ற
அழகிய முகத்திலையுடைய அன்னத்தையொத்த தடை
யினையுடையவனே! இப்போது தாமிங்கனாம் நின்று
நடந்துபோகுதற்கு முன்னம் இன்னம் ஒருகாதவழிதடற்
தளவில் அங்கவாமற்றூநின்ற பாலைவனமுண்டு அந்த
பாலைவனத்துக்குய்யபால் அரைக்காவதமுண்டு அவ்விட
த்திலே என்னையாளாகவுடைய அருட்கண்வளராநின்ற
வணத்தனாகிய வமனியும் விளங்கப்பட்ட அழகினமிக்க
திருவரங்கமும், சந்திரபுஷ்கரனியும், புன்னகவிருகூறி
முலும், சத்தப்பிரகாரமும், வண்டிகள் படியப்பட்ட புஷ்
பங்கள் மாராதின்ற பூங்காவனமும், அழகிய காவேரிநீர்
த்தமும் காணக்கடவோம். அவ்வளவும் நீ மனத்தளரா
மல் வரவேண்டும். எ-று.

50

கட்டளைக்களித்துறை.

துறைமதியாமலிக்கான்யாறு நீந்திச்சுரங்கடத்தல்
நிறைமதியாளர்க்கொழுக்கமன்றானெமொலரங்கத்
நிறைமதியாவருமாராவமிர்தன்னவிந்ததுதற் [னே.
குறைமதியாள்பொருட் டாற்கங்குல் வாரலெங் கொற்றவ

இ-ள். இது வழங்குந்துறை இது வழங்காத்
துறைபென்று மதியாமற் பெரிய கான்யாற்றை நீந்தி
யரிய வழியைக் கடக்கின்றமை யுன்னைப்போல நிறைந்த
வறிவுடைமையாளர்க்கொழுக்க முடைமையன்று. நெகி
மாலாகிய திருவரங்கத்திலுறையப்பட்ட எம்பெருமானு
ளவர் முன்னே சமுத்திரம் தானம்பண்ணவந்து நிறை
ந்த வழுதத்தையொத்த இந்தக் குறைமதியாகிய பிறை
யையொத்த நெற்றியையுடையவன்பொருட்டா யிவ்விரு
ளின்கண் வாராதொழிவாயாக வெம்முடைய தலைவனே!
எ-று.

51

மறம்-அறசீர்க்கழிநெடில் ஆகிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன் திருமுகத்தைக்கொணர்ந்ததுதா
குறையுடலுக்கோமறவர்கொம்பைக்கேட்டாய்
அற்றவர்சேர்திருவரங்கம்பெருமாதோழன்
அவதரித்ததிருக்குலமென்றறியாய்போலும்
மற்றதுதான் திருமுகமேயானவந்த
வாய்செலிகண்முகக்கெங்கேமன்னர்மன்னன்
பெற்றவிளவரசானாலின்கொம்பைப்
பிறந்தகுலத்துக்கேற்கப்பேசுவாயே.

இ-ள். கொற்றவனாகிய வேந்தனுடைய திருமுகத்
தைக்கொண்பவந்த தூதனே! இந்தச் சிரமிழந்தமுண்ட
மாகி யங்ஙனத்தனித்துக்கிடத்த குறையுடலுக்கோ மறவ
ராகிய வேடர்பெற்ற வஞ்சிக்கொம்பையொத்த எங்கள்
பெண்ணைக்கேட்டாய்? ஆசாபாசங்களை யுந்தவறிய தபோ
தனர்க்கு னாகப்பட்ட திருவரங்கப்பெருமான் தோழனான
குதனான வேடன் திருவவதாரஞ்செய்த திருக்குலமென்று
அறிந்ததில்லையோ நீ கொண்பவந்தது திருமுகமேயா
னால் மற்றுமிதனுடைய வுறுப்பாகிய மெய், வாய், கண்,
முகஞ்ச், செவியானதெங்கே போய்விட்டது! மன்னர்மன்
னவனானவன் பிறந்தகுல மரசனானால் அகற்கினமாகிய

ஆலின்கொம்பைப் பிறந்தகுலத்துக் கியற்கையாகப் பே
சிப் பெண்கேட்டாய். எ-று. 52

இதுவுமது-என்சர்க்கழிநெடில் ஆகிரியங்குத்தம்.

பேசுவந்த தூதசெல்லரித்தவோலைசெல்லுமோ
பெருவரங்களருள ரங்கர்பின்னைகேள்வார் தாளிலே
பாசம்வைத்தமறவர் பெண்ணே நேசம்வைத்து முன்னமே
பட்டமன்னர்பட்டதெங்கள்பதிபுகுந்துபாரடா
வாசலுக்குடும்படல்கவித்துவந்தகவிகைமா
மகுடனோடி தீனையளக்கவைத்தகாலநாழியும்
வீசசாமரங்குடிற் றொடுத்தகற்றைசுற்றிலும்
வேலியிட்டதவர்களிட்டவில்லும்வாளும்தேவலமே.

இ-ள். பெண்பேசுதற்குவந்து தூதனே கேழ்ப்பா
யாக! கறையானரித்த பனஞ்சருகு செல்லுமோ பெரிய
வரங்களை அடியார்களுக்களிக்கவல்ல அரங்கநாயகராகிய
இலக்குமிகாத்தருடைய திருவடிக்களிலே யாதரவான மற
வர்பெற்ற பெண்ணேவேண்டி நேசம்வைப்பதற்கு முன்
னமே பட்டவர்த்தனராகிய இராஜாதி ராஜாக்கள் பட்ட
பாடுகளை எங்கள் பதியிலேபுகுந்து பார் போ, எங்கள்வா
சலுக்கு மூடும்படல்களாக அவர்கவித்துவந்த குட்டக
ளைச் செய்தோம், அதுவுமன்றி எங்களுக்குத் தீனையளக்க
மரக்காலும் நாழியுமாகவவர்களை வணியப்பட்ட பெருமை
பெற்ற கிரீடங்களைச் செய்தோம், அதுவுமன்றி எங்கள்
குடிசைக்கு விழற்கற்றையாக அவர்களுக்குவிசிவந்த வே
ண்சாமரைகளைச் செய்தோம், அதுவுமன்றி எங்கள்தோ
ட்டத்துக்குச் சுற்றிலும்வேலியாக அவர்கள் தொடுக்கப்
பட்ட வில்லும் வாளும் வேலும் மற்றுமுள்ள ஆயுதங்
களைச்செய்தோம். எ-று. 53

மடக்கு-தேவிகைவெண்பா.

வேலையுலகிற்பிறக்கும்வேலையொழிந்தோமில்லை
மாலையரங்கேசனை நாமாலையினும்-காலையினும்
உன்னிதைந்தோமில்லையுடலெடுத்தவன்றுமுதல்
என்னினைந்தோநெஞ்சேயிருந்து.

இ-ள். வாராய் மனமே! வேலையாகிய சமுத்திரஞ்
சூழ்ந்த பூலோகத்திலே இறந்தலும் பிறத்தலுமாகிய

வேலையையொழிந்த நாமல்லர், மாலான அரங்கநாயகனைக் காலையும் மாலையும் கருதிக்கருத்துருகி நைந்தநாமுமல்ல ஆதலாலிந்தச் சென்னமெடுத்த நாள்முதலென்ன கருமத்தைக்குறித்திருந்தோம். எ-று. 54

மடக்கு-கலிநிலைத்துறை.

இருள்புவனம்விருள்புவனமணியரங்கர்பணியரங்க
ரிமபதண்ப [குழைக்கு
வருங்கொடியின் மருங்கொடியின் மனங்குழைக்குங் கனங்
மனங்கன்சாபக்
கரும்புருவம்பொரும்புருவமுத்தநகையொத்தநகை
காந்தள்பூத்தேன்
மருங்குமுலுங்குங்குமுலுபுருகுவினியிருகுவினை
மழைக்கண்டாமே.

இ-ள். பெரிதாகிய புவனமுழுதும் போனகமாக
விருள்பிய துளவமாலையணிந்த வரங்கநாயகர் பரம்பைத்
தானே பள்ளிகொள்ளுமிடமாகக்கொண்டு அவருடைய
இனையமாகிய வரையினிடத்திற் பாங்கனே வரநின்ற
பூங்கொடியை யொத்தவருடைய இடையானது ஒன்
றுமே என்னுடைய ஒழிவில்லாத மனதைக் குழைக்கு
மானால் மற்றுங் கனத்த குழையையுடையாளுக்குள்ள
அவயவமான காமனுடைய வில்லாகிய கரும்பின் துரு
வையொத்துப் பொருத்தப்பட்ட புருவமும், முத்தின
தொளியையொத்த மூரலும், காந்தள்பூவின் மொய்க்கும்
வெண்டினங்கள் பக்கத்தேயழலாதின்ற கரியகந்தலும்,
தறுநாற்றம்வளைந்த இரண்டு குவினையும், குவினைமலரை
யொத்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணாமான வித்தினையும்
வேண்டுமோ என்னுறவேழிக்க. எ-று. 55

பதினான்குசூரிக் கழிகெடில் ஆகியவிருத்தம்.

இதனால் தேசாதிபாதவரை 32 அவயவங்களும்
அவற்றின் உவமானங்களோடு காண்க.

மழைபிறைசிலவேல்வள்ளையெள்ளிலலின்
மலர்முல்லைமதிவளைகழையாழ்
வாசிசங்கொளிநுதத்தைவாய்கவசம்
மணிவடபத்திரமெறுப்பூர்

அழகுநீர்த்தரங்கந் துடிசுழியரவம்
அரம்பைநெண்டி ளவராலாமை
அணிதராசினைகந் துகந் துகிந்தரளம்
அம்புயமரங்கநாடனையார்

குழனுதல்புருவம்விலேசனங்காது
நாசிவாய்நகைமுகங்கண்டங்
குல்வுதோன்முன்கையங்கைமெல்லிரல்கள்
கூருகிர்கொங்கைகண்வயிறு

விழைதருமுரோமம்வரையிடையுந்தி
விரும்புமல்குற்றொடை முழந்தான்
மிளிர்களைக்கால்கள் புறவடிபரடு
மென்குதிவிரனகத்தாளே.

இ-ள். அரங்கபாகிய நாட்டின் தெந்நிலையொத்த
மங்கையமாரினுடைய அனையவங்களாய் அளகமும், தெ
ற்றியும், புருவமும், கண்ணும், காணும், நாசியும், வாயும்,
நகையும், முகமும், கழுத்தும், குல்வப்பட்டதோளுந்,
முன்கையும், உள்ளங்கையும், மெல்லியவிரல்களும், கூரி
யநகங்களும், கொங்கைகளும், வயிறும், விழையப்பட்ட
ரோமவொழுங்கும், வயிற்றின்வரையும், இடையும், உந்
தியும், விரும்பப்பட்ட அல்குலும், தோடையும், முழந்தா
ளும், மிளிர் தின்ற களைக்காலும், புறங்காலும், பரடும்,
மேன்மையாகிய குதிக்காலும், விரலும், நகமும், உள்ளங்
காலுமாகிய இவ்வவையங்களெல்லாம் எவையெவைக்
கொக்குமென்றால் : முகமையும், பிறையையும், மூழையும்,
நாமரையையும், களிஞ்சைய மீனையும், கிள்ளைவாயையும்,
கலசங்களையும், மணியையும், செறித்த ஆலிலையையும்,
எனும்பூந்தலி நெழுங்கையும், அழகிய நீர்த்தரங்கத்தை
யும், துடியையும், பாம்பையும், கதலியையும், நெண்டை
யும், இளவராலினையும், அமையையும்; அழகிய தராசி
னையும், பந்தையும், பழைத்தையும், முத்தையும், அம்பு
யத்தையுமொக்கும். எ-அ. (எங்ஙனேயெனில் : அளக
பாரத்துக்கு - மழையேகமும், தெற்றிக்குப் - பிறையும்,
புருவத்துக்கு - வில்லும், கண்ணுக்கு - வேலும், காது
க்கு - வண்ணையும், நாசிக்கு - எள்ளின்பூவும், வாய்க்கு -
இவலின்பூவும், நகைக்கு - முத்தையும், முகத்துக்கு - மதி
யும், கழுத்துக்குச் - சங்கும், தோளுக்கு - முத்திலும், முன்

கைக்கு - யாழும், உள்ளங்கைக்குத் - தாமரையும், விரங்குக்குத் - கெளிற்றிமீனும், நகங்களுக்குத் - கிளிமூக்கும், கொங்கைகளுக்குத் - கலசமும், வயிறுக்கு - ஆலிலையும், அவ்வயிற்றிலுள்ள உரோமவொழுங்குக் - கெழும்புரலும், புருவம் அவ்வயிற்றிலுள்ளவரைக்கும் - நீர்த்தரங்கமும், இடைக்குத் - துடியும், பரடுக்குத் - தராசும், குதிகாலுக்குப் - பந்தும், விரலுக்குப் - பவழமும், தந்தத்துக்கு - முத்தும், உள்ளங்காலுக்குத் - தாமரையையும், இவ்வனக யுவமானங்கண்டுகொள்க.) 56

கைக்கிளை-மருட்பா.

தாளிரண்டும்பாரொன்றுத்தார்வாடும்வேர்வாடும்
வாளிரண்டுங்காநிரண்டில்வந்திமைக்குங் - கோளிர
ஐவகைப்பூதமமைத்தருளரங்கர் [ண்டும்
மையவளர்சோலைமலையில்
தெய்வமல்லளித்திருவுருவினளே.

இ-ள். இரண்டுகாலும் பூமியிலே பொருந்துதலினாலும், மாலை வாடுதலினாலும், வேர்வையாடுதலினாலும், வாளையொத்த இருவிழியும் இருசெவியினிடத்தில் வந்து வந்திமைத்தலினாலும், கோளிரண்டாகிய விராகுக்கோள்கேதுக்கோள் முதலாகிய கிரகங்களும், பஞ்சபூதங்களையும் படைத்தருளிய அரங்கநாயகருடைய மை மேகந்தவழிஞ் சோலைமலையினுள்ள தெய்வமாகிய அணங்கல்ல. இவ்வழிய வடிவையுடையவள் பூதலமாதராக வேண்டுமென்று தலைவனறிந்துரைத்தது. எ-று. 57

ஊசல்-என்றீர்க்கழிகெடில் ஆசிரியசிருத்தம்.

உருமாறிப்பலபிறப்பும்திறந்துஞ்செத்தும்
ஊசலாடுவதாடினொழியும்வண்ணம்
கருமாயத்தென்னெஞ்சைப்பலகையாக்கிக்
கருணையெனும்தாசத்தைக்கயிருப்பூட்டி
மருமலைத்துளவசையவாடிஞ்சல்
மணரிமகரக்குழையசையவாடிஞ்சல்
திருமதுபுலிமாதோடாடிஞ்சல்
திருவரங்கராசரோடாடிஞ்சல்.

இ-ள். உருவமானது மாறிமாறிப் பலபலபிறவியாகிய யோனிதோறும் பிறந்துமிறந்து முசலாடுதலை யாடி

யேனொழித்துவிடும்படிக்குக் கருமையாய் மாயையோடுங்
கூடின என்னெஞ்சைப் பலகையாகச்செய்து தேவரீரு
டைய கருணையாகிய பாசத்தைக் கயிருகப்பூட்டி நநுநா
ற்றமிக்க துளவமாலையசைய ஆடக்கடவீர் இவ்வூசலை.
மணிமகரக் குண்டலங்களசைய ஆடக்கடவீர் இவ்வூ
சலை. சீதேவி பூதேவியோடும் ஆடக்கடவீர் இவ்வூசலை.
திருவரங்கராசனே ஆடக்கடவீர் இவ்வூசலை. எ-று. 58

கலிநிலைண்ணத்துறை.

ஊசல்வடம்போ லூர்சகடம்போலொழியாமே
நாசவுடம்போடாவிசுழன்றே நலிவேனோ
வாசவ னும்போதாசன னுங்கர்மழுவோ னும்
நேசமுடன்ருழ்கோயிலரங்காநெடியோனே.

இ-ள். ஓடியோடிவருவனவும் போவனவுமான ஊச
ற்கயிறுபோலுமுரப்பட்ட சகடக்காற்போலு மோய்வில்
லாமல் அனந்தஞ் செனனங்கடோறு மெடுத்தெடுத்து
நசிக்கப்பட்ட உடம்பினுடனேகூட ஆவியானது கழ
ன்று நலியக்கடவேனோ! வாசவனாகிய இந்திரனும்
போதாசன்னாகிய பிரமதேவனும் கூரிய மழுவாயுதத்தை
யுடைய உருத்திரனும் நேசமுடனே சூழ்ந்து துதிக்குங்
கோயிலாகிய அரங்கத்தையுடையவனே! நெடியமாலா
னவனே! எ-று. 59

தழை-கட்டளைக்கலித்துறை.

நேசத்தழைக்குமதயானே முன்பு நின்றோனரங்கம்
பேசத்தழைக்குமென்னன்பினையாய்பெருங்கற்பகத்தின்
வாசத்தழைக்குநநுந்தழைகாணினுமந்தத்தென்றல்
வீசத்தழைக்குந்தழைபோற்கெடா துவிசையில்லையே.

இ-ள். அன்பினாலே ஆதிமூலமென்றழைத்த மத
யானே முன்னேவந்து காத்தவருடைய திருவரங்கத்தைப்
பேசுந்தோறும் பேசுந்தோறுஞ் செழித்துத் தழைக்கப்
பட்ட என்னுடைய நண்பையொத்தவனே! பெரிய கற்
பக விருட்சத்தினுடைய மணம்பொருந்திய தழையை
விட இது நநுநாற்றமிக்கத் தழைகாணாதலால் மந்தமா
ருதம்வீசத்தழைக்கும். மற்றுமுள்ளவிருட்சத்தின் தழை
யைப்போலக்கெடாது. அதுவுமன்றி இதற்கு விசையுமிவ்
வளவென்று மதிப்பில்லை. எ-று. 60

என்றேக்கழிந்தெழில் ஆசிரியனிருத்தம்.

வினையார்னதிலையென்று நீதந்தமுத்தம்
வெய்தந்தமுத்தானில்வெற்பாவிப்பால்
இலையார்புனற்பள்ளிநாராயணன்பால்
எந்தாயரங்காவிரங்காயெனப்போய்த்
தலையாலிரக்குப்பணிப்பாய்சமக்கும்
தன்னுதையவர்தாமரைத்தாள்விளக்கும்
அலையாஅருடும்புரணங்கன்பாடும்
ஆடும்பொடிப்பூசியானந்தமாயே.

இ-ள். நாயகனே சொல்லுவாயாக! இதற்கு வினையிடப்படாதென்று நீகொடுத்தமுத்தானது வேயீன்றமுத்தேயாகில் அது இலைபடர்ந்தபுனலிலே துயிலிடங்கொண்டருளிய பரீமம் நாராயணனிடத்திலே போய் எனக்குத் தாயானவனே! அரங்கனே! இரங்கவேணுமென்று கபாலத்தைக் கையிலேந்தி இரக்கும் பாம்பாகிய பாயலைச்சமக்குந் தன் தாதையாகிய பிரமதேவனுனவன் அவருடையபாததாமரையை விளக்கப்பட்ட அலையாருளிய கங்கையைத் தரிக்கும் புரணங்களை பெல்லாம் புகலும் பொடியாகிய நீறைப்பூசிக்கொண்டு ஆனந்தமாக நின்றாடவும் ஆடுமெய்த்தன்மைபொன்று மின்மையால் அம்முத்தயன்று. எ-று. (இதின்சுருத்து வேயீன்றமுத்தமென்பது சக்ரவாகையால் அவர் விஷ்ணுவின்விடத்திலே செய்கையை விநோதமாகவிரிந்தாரென்றதிக.)

தனம்-கட்டளைக்கவித்தறை.

ஆனந்தமாயரங்கற்கேயுயிர்களடியையென்றும்
ஞானந்தனுலம்பொறிவாசல்சாத்திரந்தருளைப்பற்றி
சனந்தரும்பற்றும்பற்றென் னாம்பானென்தென்னுமரி
மானந்தவிரந்திருப்பார்க்கிதுபோலில்லைமாதவமே.

இ-ள். ஆனந்தமாகிய பேரின்பத்தி லமுத்தியரங்கனுக்கே உயிர்களாகிய ஆன்மாக்கள் அறமையென்றலியத்தக்க ஞானமாகிய கபாடத்தினாலே ஐம்பொறியாகிய மெய்-வாய்-கண்-சூக்குசு-செவியென்னும் வாயல்-கணையனைத்து தன்மைநல்கும் தரினமாகிய தானப்பிறத்திட்டி வினத்தைத்தராதின்ற ஆசாயசமான் பற்றேதுமின்றி யானென்தென்னுஞ் செருக்குமுதலாகிய மானுயி

மானங்களைத் தவிர்த்திருக்கத் தக்கவர்களுக்கு இதைப்போ
லொத்த தவமியாதொன்றும் இல்லை. எ-று. 62

இதுவுமது-என்சீர்க்கழிகெடில் ஆதிரியவிரும்பும்.
மாதவங்கனென்றோ தவங்களில்
மருவுசீவனென்றொருவவீடேரும்
புதமல்லையித்திரியமல்லையாம்
புலனுமல்லே தற்புத்தியல்லேகான்
சீதரன்பரந்தாமன்வாமனன்
திருவரங்கனுக்கடிமைநியுனக்
கேதுமில்லையென்றறிய நித்தபின்
னீதின்மாதவமில்லையெங்குமே.

இ-ள். பெருமைமிக்க தவங்களென்று சொல்லப்
பட்ட அவங்களிலே சீவனென்று மருவப்பட்ட ஒருவனே
கேளாய்! மேவுதற்கு நீவந்து பஞ்சபூதமும்மல்ல, பஞ்
சேந்திரியமும்மல்ல, ஐம்புலனுமல்ல, அதுவுமன்றி,
இப்புத்தியுமல்லவே காணுமையால் சீதரனென்றும், வா
மனென்றும், சிறந்ததிருவரங்கேசனுக்கே அடிமையா
னென் எனக்கேதொரு குற்றமில்லையென்றறி இப்படி
யறிந்தாயாகிற் பின்பு இதைவிட மாதவமான தேதொ
ன்றுமில்லை. எ-று. 63

இரங்கல்-மட்டளாக்கவித்துறை.

எங்காத்த எங்கைதல் லீரென்செய்கேனிரண் டேந்
திழையார், தங்காத்த னென்றறித் தாலுதில் வாது தலை
க்குறைய்க்கும், அங்காத்த செப்பவ எத்தெம்பி ராளரங்
கன்புயங்கள், செங்காத்த மால்வரை யோவிரும் போவெ
ன்றன் சிந்தனையே.

இ-ள். உம்முடைய காந்தளாகிய அங்கைகையு
டைய நங்கைமீர்களே கேளிர்! யானென்னசெய்யப்
போறேன் ஏந்தியுயிராகிய ஆவரணங்களுடைய சீதே
விக்கும் பூதேவிக்குங் கணவனென் றறித்தேனாயினும்
என்சிந்தையானது தரித்து நிற்பதில்லை. நரையைபுன்ப
தற்கும் நெய்யைக்குடிப்பதற்கும் அண்ணுத்தசெம்பவழும்
போன்ற திருவாய்மலரையுடைய எம்பிரானாகிய அரங்க
நாயகருடைய திருப்புயங்கள் செவ்விதா புன்னிதமாகிய
காந்தக்கலமலையோ? என்னிதயமான திரும்போ? எ-று.
(இன்னங்காந்தத் துக்குமிரும்பிற்கும் கண்டளவே கவப்

பதுகாரகம்மதவால் "செங்காந்த மால்வாரேமோனிநுந்
பேயெனின் சித்தையே" என்றார்.) - 04

கனி-தமிழ்சை.

சிந்தையிற்சூழுகோண்டிருந்து
திருக்கறுத்தடிமைக்கோளுந்
திருவரங்கப்பொருப்புயந்த
திருப்புயம்புகழ்களியரேம்
புத்திரிக்கதுவந்துபுக்து
போதமாதர்களைபூவர்தம்
பூசையோமகபூசையென்றது
புதுமையன்றிதாபுத்தர்கால்
அத்தரத்தையையோருந்து
மருந்துமெவள்ளையதன்றியே
அரியசாதிகொளாதமாரிட
ரகலிடத்திலிலில்லையே
மத்திரத்தினிலாததேவதை
வானகத்தினிலில்லையே
வடிவிலாதனையண்டகோளம்
வளைந்தவைப்பினுமில்லையே.

இங். புத்தர்களைவாருங்கள்! புகலக்கேள்! சித்
தப்பவருடைய சிந்தையிலே சூடியாய் விட்டுநீங்காமலி
ருந்து திருக்களிய அஞ்ஞானத்தையறுத்து அடிகொ
ண்டருளாதின்ற திருவரங்கேசருடைய வரையிலுமுய
ந்த புயங்களைப் புதுத்து கொண்டாடும் கனிப்பையுடைய
காரியநாங்கள் மனறுக்கிதுமிகுந்த மகிழ்வானது வந்து
வாய்ந்தது. அகேதென்றால், சத்தமாதர்களுடைய வரம்
பூசையே பேரிதாகிய பூசையென்பது. அது நவமாய்
தடக்கின்றதல்ல. அதெப்படியெனில், வீண் னுலகிலு
ள்ள வீண்ணவரும் மொசிக்கப்பட்ட அமுதமும்வெள்ளை
நான். அதுவுமன்றி அரிதாகிய சாதிகொளாத மாரி
டர் அகண்டபூமியிரிடத்திலேயில்லை. அதுவுமன்றிப்
பெருமைமிக் மத்திரத்தில் வசப்படாததெய்வங்கள் வா
னாகத்தினுமில்லை. அதுவுமன்றி யொருவடிவில்லாத
வந்து இந்த அண்டகோளம் வளர்ந்தவைப்பிலேயும்
இல்லை. ஏ-அ. இதன் மருத்து. தேவாமுர்தம் - அது

வும்திறமொன்றாகையால் வெண்ணையென்றார் சாதியென்பது - கள்ளாகையாற் கள்ளுக்குடியாதவருட்கத்திலில்லையென்றார். மத்திரமென்பது - மதுவாதவால் மதுவில்மகிழாத தெய்வம் வானிலு மில்லையென்றார். வடிவென்பது - மதுவாதலால் மதுவில்லாதவஸ்து அண்டகோளவைப்பினுமில்லையென்றாரென்று இத னுள்ளுரை கண்டு கொள்க.)

65

குறளடி வஞ்சிப்பா.

இவை பத்தொன்பதும் வஞ்சி அடிகள்.

இல்லறமெனத் துறவறமெனச்
சொல்லறம்பிற துணையன்றெனப்
பவக்கட லுட்டுவக்க லுட்பான்
காவிரியிடைப்புவிநிபொழிற்
சிலமந்திகன் னினைதாவப்
பலதெங்கின்பழக்குலையுதிர்
அடர்கமுக்கின்மிட ளெடிதரத்
தேமாங்கனிசித லுபுவிழ
முடப்பலவின்குடக்கனியுத
வரம்பைக்கனிவரம்பிற்புக
வயன்மருங்கின்மலர்ப்பொய்கையாட்
டுயில்வலம்புரி துண்ணெனவுறத்
தா அட்டாமரைத்தவிசறைதரு
சூஉட்டோ திவம்பேளட்டுடனெழ
மயிற்சேவன்மனங்களிட்பக்
குயிற்பேடைக்குலமொளிப்பா
மமைமுசிலெனமுழவதிர்தரு
திருவரங்கப்பெருதகருள்
அரவணைமீசையறி துயிலமர்ந்
தருள்புரி.

இது ஈழ தேரிசை ஆசிரியச்சரிதகம்.

நிருநாரணனைச்சேர்த்தனம்

சரணாவிந்தத்தஞ்சு மென்றிரந்தே.

இ-ள். இல்லறமென்றுத் துறவறமென்றுஞ் சொல்லத்தக்க அறமுதலானதெல்லாத் துணையல்லவென்று பிறவிக்கடவினது வந்தனையை யறுக்கும்பொருட்டாய்க்

காலோரியிவிடத்திலே பூவிரிந்த பூங்காவிற் சில குரங்
கள் கிளைகூர்ற்றூவும்போது பலபலதென்னம் பழக்கு
ஞ் திரவும், நெருங்கின கழுமரங்களின் மிடலுகளொ
யவும், இனியதேமாங்கனிகளுடனே சிதறிய பூமலர்கள்
விழவும், அழகுற வளர்ந்த பலாமரத்தினுடைய குடம்
போன்ற கனிகளுதிரவும், வாழைக்கனிகள் வரம்பிலே
புகவும், வயலினது மருங்கின் மலர்ப்பொய்கைக்குள்ளே
துயிலப்பட்ட வலம்புரிசங்கமானது தடுக்கிட்டதிரவுந்
தூளையுடைய தாமரைத்தவிசிலே யுறையப்பட்ட சூட்டி
னையுடைய அன்வமானது பெட்டையன்னத்துடனே
யெழுந்திருக்கவும், மயிற்சேவல் மனங்களிப்பவுங், குயிற்
பேடைக் குலமொளிப்பவும், மழைமேகம்போலே முழுவ
திரப்பட்ட திருவரங்கமாகிய பெரியநகரியிவிடத்திலே
அரவணைமேலே யோகத்திரையமர்ந்தருளிய அழகிய
நாராயணனைச் சேர்ந்தனங்காண். அவருடைய சரணம்
புயத்தையே தஞ்சமென்றிரந்து. எ-அ. 66

மடத்து-எழுதிர்க்கழிகெடில் ஆசிரியரிருத்தம்.

இரவியையிரவின்மதியினைமதியுள்
இறையிளையிறையுமெண்ணரிய
கரவனைக்கரவின்முனிவனைமுனிவர்
கருத்தனைக்கருத்தனைத்துடைத்தாள்
பரமனைப்பரமபதத்தனைப்பதத்துட
பாரனைப்பாரதத்துடும்
அரவனையரவினரங்கனையரங்கத்
தடிகளையடிகள்சேவியுமே.

தி-ள். இரவானவனை, இரவினிலியங்குமதியானவனை,
மதிக்குறையப்பட்ட இறைவனானவனை, இறையுமெண்
னுதற்கரிய கரவானவனை, கரவை முனியப்பட்டவனை,
முனிவர்கள் கருத்தைவிட்டுக் கடவாதனை, கருவைத்து
டைத்து ஆளப்பட்ட பரமனானவனை, பரமபதமாயுள்ள
வனை, பதத்துள் அடங்கப்பட்ட பாரையுடையவனை,
பாரெல்லாம் பரவிப் புகழப்பட்ட ஓசையாகிய அரவ
தையுடையவனைக் கண்டு அவர் திருவடிகளைச் சேவியு
கள். எ-அ. (அடிகள் சேவியுமென்றது மகாத்துமா
களே சேவியுங்கொன்னுமாம்.) 66

இருபனிக்காலம்-கலிகலித் துறை.

சேவிக்கவாழ்விக்குமெங்கோனரங்கன்றிருக்கோயில்கூழ்
காவிற்கலந்தாசைதந்தேகினுர்நெஞ்சுகன்னெஞ்சுமோ
வாவிப்புறத்தன்னமேயின்னமேதோரெக்கொடி லென்
பாவிக்கநேகந்தனிக்காலமிந்தப்பனிக்காலமே.

இ-ள். கண்ணினுற்கண்டு சேவிக்கப்பெழில் வாழ்
விக்குமெமக்கிறைவானுசிய அரங்கநாயகனுடைய வழகிய
கோயிலைச் சூழ்ந்தகாவில்கூடிக்கலந்திருந்து கவலிலும்
பிரியெனென்று காதலைக்கொடுத்துப்போன காதலர் நெ
ஞ்சமானது கன்னெஞ்சோ! தடாகத்தின் பக்கத்தேசஞ்
சரிக்காதின்ற அன்னங்காளிந்நேரவரைக்கு மேதுகார
ணமாகவோ வரக்காண்கிலேன்! பாலியெனக்கு இந்தப்
பனிக்காலம் பின்னிடுகிறது அதேகங்கேயிடிகாலந் தனி
த்திருந்து தள்ளுதற்கரிய நெடுங்காலமாயிற்று. எ-று. 68

குறம்-அறசேர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

கால முணர்ந்த குறத்தினான் கருதினே யொன்றது
சொல்லுவேன், பாலக னுச்சியி லெண்ணெய்வார்பழகிய
தோர்கலை கொண்டுவா, கோல மலர்க்கையின் மங்கை
நின் கொங்கை முகக்குறி நன்றுகாண், ஞால முவந்திட
நாளையே நன் னுணவை நம்பெருமாளே.

இ-ள். நான் திரிகாலவர்த்தமானமுந் தெரிந்த குற
த்திகாண் வாரும்பெண்ணே! நீ நெஞ்சிலேயொன்று
நீனைத்தாய் அதை நிசமாய்ச்சொல்லுகிறேன் என்னு
டைய பாலகனுச்சிக்கு எண்ணெய்வாரும் பழமையாகிய
வுடையுத்தரிய முண்டாகிற் கொண்டுவாரும் அழகியமல
ரால் நிறைத்த அளகபாரத்தையுடைய மங்கையே! உன்
னுடைய கொங்கையின் முகக்குறி நன்மையாயிருத்தது
காண் அதனலித்த ஞாலமுமுதும் உடம்பெய்துடம்படிக்கு
நாளேத்தயனே யணையக்கடவை நம்பெருமாளே. எ-று. 69

மேககிடுதாது-கட்டளைக்கலித் துறை.

பெருமாளையார்க்குரைப்பேனுமக்கேவிண்டுபேசினாள்வால்
மருமாளையெழுந்தார்க்குலங்காடொண்டாற்காற்பொடித்
திருமாலெனெண்ட திருமாலரங்குந்தந்தெய்வத்துழாய் ஞா
பருமாலெவாங்கிவாயின்னத்தமாலெவருமுன்னமே.

இ-ள். தான்கொண்ட பேராசையை கரியவொழுங்
காயெழாதின்ற கார்புலங்காள் உங்களுக்கே வாய்விட்
நரைப்பதல்லாமல் உங்களையன்றி யார்க்குரைக்கப்போ
றென். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் சொல்லியருளிய
திருமாலையைக் கொண்டருளிய திருமாலாகிய அரங்கரு
டைய திவ்வியமாகிய மணம்பொருத்திய திருத்துழாய்
மாலையை வாங்கி வாருங்கள் அந்திமாலையானது வரு
கிறதற்கு முன்னமே. எ-று. 70

கேரிகைவெண்பா.

முன்னம்பிறத்தபிறப்போமுடிவில்லை
இன்னம்பிறப்பிக்கவெண்ணுதே-கென்னரங்கம்
மேவிக்கிடந்தானேவீற்றிருக்குதன்பதத்தென்
ஆவிக்கிடந்தானருள்.

இ-ள். அடியேன் முன்னே பிறத்த பிறப்பிற்கு
இவ்வளவென்றோர் முடிவில்லை ஆகையால் இன்னமும்
பிறற்றிற்கும்படிக்கு உமது திருவுளத்திலெண்ணவேண்
டாம் திருவாங்கத்திலே சேஷசயனத்தில் திருக்கண்வன
ர்ந்தருள்பவனே எனது பாததாமரை நிழலிலே அடை
ந்து வீற்றிருக்கும்படிக்கு எனது ஆவிக்கு இடந்தந்தரு
ள்வீராகவேண்டும். எ-று. 71

இரங்கல்-மடக்கு.

பண்ணிருசர்க்கழிகெடில் ஆசிரியகிருத்தம்

அரும்புன்னகத்தடங்காவே

அவாவென்னகத்தடங்காவே

அம்போருகக்கண்பொருந்தேனே

அமுநீருகக்கண்பொருந்தேனே

பரம்புகட-ஓர்நாவாயே

பாவிக்கட-ஓர்நாவாயே

பார்மீதுயரமறியலையே

படுமென்றுயரமறியலையே

கருங்கடகாலேமாகறவே

கரைவேந்தயலேமாகறவே

கண்டற்போதுருவாலாகமே

கங்குற்போதுருவாலாகமே

குரும்பைதழைக்குங்கரும்பினையே
 குயில்வந்தழைக்குங்கரும்பினையே
 குருகீர்ந்தத்தமரங்கரையே
 கொணரீர்ந்தத்தமரங்கரையே.

இ-ள். அரிதாகிய விசாலமாகிய புன்முகவனமே பா
 ன்கொண்ட ஆசையானது என்னிதயத்திலடங்குதில்லை,
 தாமரைமினிடத்திலே பொருந்தின வண்டே யானமுத
 நீரருதொழுகையினற் கண்ணுறக்கங் கொள்ளவில்லை
 யே, பரவியகடவிலே ஓடா நின்ற மரக்கலமேபாவியேனு
 க்கு நாவும்வாயும்மலர் தூற்றுகின்றது, தீயினற்குந் தன்
 மையாகுது, பூமிமீதுயர்ந்துவிழா நின்ற அலையே யானப
 டின்றுயரங் கண்டறியவில்லையே, கருமையாகிய கண்ணையு
 டைய கயலே பெரிய சுருவே கரைந்துருகப்பட்ட என
 க்கு அயலாரோடொத்திருந்தார்கள், மசான வறவின
 ருந் தாழம்பூவுமானின்ற வெண்மணற்குன்றே கங்குலா
 கிய ஓர்பொழுது செல்வது அனேக யுகராசி செல்வ
 தென்னும்படிக்காகின்றது, குரும்பையானது தழைக்கா
 நின்ற கரியபினையே கோகிலமானது கரும்பனாகிய காம
 வேளை வரக்கூவுது ஆகையாற் குருகாகிய பட்சிகள் சங்கு
 கள் அமரப்பட்ட அழகிய கரையே நம்முடைய அரங்க
 நாயகரைக் கொண்டுவருவீராகவேண்டும். எ-று. 72

கே ரி சை ஆ சி ரி ய ப் பா.

இதனுள் பத்துத்தாமரைகளும் ஒன்பது அதிசயங்களுக்காங்க.

கரைபொருதொழுகுங்காவிரியாறே
 ஆற்றிடைக்கிடப்பதோரைத்தலையாறே
 அரவஞ்சயப்பதோரஞ்சனமலையே
 அம்பலிபூத்ததோரரவிந்தவனமே
 அரவிந்தமலர்தொலுமதிசயமுளவே
 கடல்விளிம்புடுத்தகண்ணகன்ஞாலம்
 உடன்முழுதளந்ததொருதாமரையே
 வகிரிளம்பிறையான்வார்சடைதேங்கப்
 பகீரதிகான்றதோர்பங்கேருகமே
 யாவையும்பாரையும்படைக்கநான்முகக்
 கோவையின்றதோர்கோகனகமே
 திருமகட்கினியதிருமனையாகிப்
 பருமணரிமிமைப்பதோர்பதுமமலரே

சடைத்தலைதாழ்த்துச்சங்கரவிரப்ப
முடைத்தலைதவிர்த்ததோர்முளரிமாமலரே
ஆங்குமண்டோதரியணித்தபங்கலநாண்
வாங்கவில்வாங்கியவனசமுமொன்றே
விரித்தபுழிலங்கைவேத்தற்குத்தென்றிசை
புரித்தகுலாமலர்ந்ததோர்புண்டரீகமே
மண்டிணிஞாலமுமவானமுமுட்பட
அண்டமுண்டுமிழந்ததோரம்போருகமே
கடைசிவந்தகன்றுகருமணிவிளங்கி
இடைசிலவரிபரந்திரியவாய்தெடியவாய்
இன்பந்தழீஇயவிருபெருங்கமலம்
அன்பந்தழீஇயதொண்டனேனையும்
உவப்புடனெருகாளைக்கிப்
பவக்கடல்கடக்கும்பரிசுபண்ணினவே.

இ-ள். இருகரையுமோதிப் பச்சிமவாக்கினியாய் வரா
நின்ற காவேரியென்றோர் ஆறுண்டு, அந்த ஆற்றிரி
த்திலே ஐந்து தலையையுடைய ஒரு நாகங் கிடக்கும்,
அந்த நாகமானது சுமக்கப்பட்ட ஒரு நீலமலை, அந்த
நீல மலையானது செந்தாமரை வனமாய்ப் புஷ்பிக்கும்,
அப்படி புஷ்பித்த செந்தாமரை மலர்கள்தோறும் ஒவ்
வொரு அதிசயமுண்டு, அநிலே முதலாவது: கடலை
ஆடையாகச் சூழவுகித்த விடமகன்றவுலகமுடன் எல்லா
மளந்த ஒரு தாமரைபென்னவே வலத்தாளாகுது. இர
ண்டாவது: வகிர்ச்சியாக வகிர்ந்ததுபோன்ற இளம்
பிறையைத் தரித்த அரனுடைய நீண்ட சடையிலே
நிரம்பக் கங்கையையுமிழ்ந்த ஒரு தாமரைபென்னவே
இடத்தாளாகுது. மூன்றாவது: உயர்திணை அஃறிணை
ஆகிய சராசரங்களையுண்டுபண்ணும் பொருட்டாய் நா
ன்குழுகமுடைய பிரமதேவனைப் பெற்ற ஒரு தாமரை
பென்னவே உந்தித்தானமாகுது. நான்காவது: சீதே
விக்கு அழகியவீடாய் பெரிதாகிய கவுஸ்துவமெனப் பெ
யர்பெற்ற மணிவிளங்கப்பட்ட ஒரு தாமரைபென்னவே
மாற்பகமாகுது. ஐந்தாவது: சடைமுடி தாழ்த்துச்சங்
கரணவன் இரந்த பவத்தவளவில் முடையாகிய அந்நக்
தம் பொருத்திய பிரமகபாலம் அவர்கையைவிட்டகலச்
செய்த ஒரு தாமரைபென்னவே வலக்கையாகுது. ஆற
வது: மண்டோதரி அனிரியப்பட்ட மங்கலநாண்வாங்க

வில்லைவளைத்த ஒரு தாமரையென்னவே இடக்கையா
குது. ஏழாவது: மிகுத்த புகழையுடைய இலங்கைவேத்
தனாகிய விபீடணற்கு அந்தத் தெற்கின்கணுண்டாகிய
திசையைக் கொடுக்கத்தக்கதாக மலர்ந்த ஒரு தாமரையெ
ன்னவே முகமாகுது. எட்டாவது: நீர் குழந்த மண்
ணும் விண்ணுமுட்பட அண்டமுமுதாம் உன்டுமிழ்ந்த
ஒரு தாமரையென்னவே வாயாகுது. ஒன்பதாவது: திரு
கடையுஞ் சிவந்து விசாலமாய்க் கருமையுடைய மணிப்
பாவை விளங்கிய இடையிலே சிதிது. செவ்வரிபரந்து
இனியதாய் நெடியதாய்ப் பந்தாணேதழுவிய இரண்டு
பெரிய தாமரையானதுயென்னவே கண்களாகுது. அது
துன்பந்தானே தழுவிய தொண்டனாகிய என்னையும் உவ
கையுடனே ஒருக்கால்பார்த்து ஒருவராலங் கடப்பித்தற்
கரிய பிறவிக்கடலைக் கடக்கும்படி செய்தது. ௭-று. 73

கார்க்கலம்-வண்டு: கலிலைத்துறை.

பண்கொண்டவேயுதுசெவ்வாயரங்கேசர்

பைம்பொன்றிநாட்

டெண்கொண்டபேராசைத்தந்தார்மறந்தார்கொ

லிசைவண்டுகள்

விண்கொண்டமலைமீதுவிண்மாரிபொழிகின்ற

விசைபோலவென்

கண்கொண்டமுலைமீதுகண்மாரிபொழிகின்ற

கார்க்காலமே.

இ-ள். பண்ணாகிய இசைபொருந்திய வேயங்குழலை
யூதப்பட்ட சிவந்த வாயையுடைய அரங்கதரயகருடைய
செழுமைபொருந்திய காவேரிநதிசூழ்ந்த நாட்டிலே எண்
ணுதலையெய்தி பேராசையைக்கொடுத்த தலைவரானவர்
மறந்துவிட்டாரோ பண்களை மொழியத்தக்க வண்டினங்
களே! விண்ணளாவிய வெற்பின்மேலே விண்ணிலிருந்து
விண்மழைபெய்கின்ற விரையைப்போலே என்னுடைய
கண்பொருந்திய முலையின்மேலே கண்ணிலிருந்து கண்
மழைபெய்கின்ற கார்க்காலத்தை. ௭-று. 74

கைக்கிளை-கட்டளைக்கலித்துறை.

காரகமோநம்வடதிருவேங்கடக்கார்வரையோ

நீரகமோதெடுவானகமோதுயிலீடுபணிப்

பேரகமோதென்றிருவரங்கப்பெருங்கோயிலென்னும்

ஊரகமோவிடந்தண்காவினின்றவொருவருக்கே.

இ-ள். மேகத்திரிடமோ, அழகியும் தன்மையை யுடைய வடக்கின்கண் ணுண்டாகிய அழகிய திருவேங்கடமென்னும் மேகத்தவழும் மலையோ, முன்னிரிடமோ, நெடிதாகிய வானிரிடமோ, தாக்கமிக்கபாம்பினது பெரிதாகியமிடமோ, அழகிய தெற்குத்திசைக்குத் திருப்பதியாகிய திருவாங்கமென்னும் பெரியகோயிலாகியவூரிரிடமோ, குளிர்ப்பசியையுடைய காவிரிடத்திரின்ற ஒருத்தியாகிய ஒப்பற்ற இவளுக்கிடமாவது. எ-று. (மின்னற்கொடிபோன்றமையால் இவளுக்கிடங் காரகமோவென்றார். வரையரமகளர் போன்றமையால் இவளுக்கிடம் வடதிருவேங்கடக் கார்வரையோவென்றார். நீரரமகளர் போன்றமையால் இவளுக்கிடம் நீரகமோவென்றார். நாககன்னியர் போன்றமையால் இவளுக்கிடம் பணிப்பேரகமோவென்றார். புலிமாதர்போன்றமையால் இவளுக்கிடங் கோயிலென்னு முரகமோவென்றார் என்பது கருத்து.)

வஞ்சித்துறை.

ஒருதயம்பேசுவன்-திருவரங்கேசுர்தான்
மருஷிவ்ஞ்சமங்-கருமவன்பாசமே.

இ-ள். வாருங்கள் உலகத்திரே! சூகூத்திலே மோகும் உண்டாகும்படி ஒரு தயமாகிய உத்தியம்பேசுகிறேன் திருவரங்கேசுருடைய திருவடித்தாமரை நிழலிலேசென்று சேருங்கள் வீனாகிய கருமகாண்டத்திலே வலிதாகிய உங்களுடைய ஆசாபாசமெல்லாம் அதமாய்விடும். எ-று.

எண்ணிக்கழிகெடில் ஆசிரியகிருத்தம்.

பாசமாயடியர்பாசைசமாமிகளும்
பைம்பொனாரடையுஞ்செம்பொன்மாமேனியும்
ஆசையாமலருளாள்வாசமார்பகலும்
அஞ்சலென்றஞ்செயங்கஞ்சமுங்கருணையின்
தேசலாவதனமுப்பாசிலாமுறுவலுஞ்
சீரிதாயெழுதுகத்தூரிதாமமுமெனக்
சேனாதிருவரங்கேசுனாதிசிரியும்
இவதுவெண்சங்குமேபுலநெய்க்கெங்குமே.

இ-ள். ஆசையாகிய அடியார்கள் இதயமலரிடத்திலே தேசமாகிய திருவடித்தாமரைகளும், பாசமே

புடைப பிதாம்பரமும், செவ்விதாயழநிய திருமேனியும், பொற்றாமரைப் பூவிலுறையப்பட்டவன் வாசமாளிய மார்பதமும், பரமென்றடைந்தவர்களைப் பயப்படாதீர்கள் என்று அருள்புரியுங்கரம்புயமும், கைதையாகிய தாமும் பூவும், ஒளிவிளங்கிய திருமுகமும், மலைத புன்முறுவலும், சீரிதாயெழுதிய கஸ்தூரிநாமமும், எனக்கிறைவனாகிய திருவரங்கேசருடைய சக்கராபுதமும், இலகப் பட்ட வெள்ளிய சங்கமுமே தெரியப்பட்டது உலகமெங்கெங்கும். எ-று.

77

வஞ்சி விருத்தம்.

எங்க ணு நிறைந் துறையுமெம்பிரான்
கொங்க ணுகிவண்டெழுரல்கோயில்குழ்
உங்கள் வரைபெங்கள்வரைபொன்றியே
மங்கையுனகொங்கைகளைமா ணுமே.

இ-ள். எள்ளுமெண்ணெயும்போல் எங்கெங்கும் நிறைந் துறையப்பட்ட எம்பிரானாகிய வரங்கருடைய சுகந்தத்துக்காயடைந்து வண்டினங்கள் சத்திக்கப்பட்ட திருவரங்கத்தைச்சூழ்ந்த உங்கள் மலையினதிடமும் எங்கள் மலையினதிடமும் நெருங்கி இடமணித்தாயிருப்பது எத்தன்மைத்தென்றால் மங்கையே! உனது கொங்கையாகிய மலைகள் ஒன்றோடொன்று சமீபத்திருப்பதுபோலிருக்கும். எ-று.

78

இரங்கல் - கலிகிலைத்துறை.

மாண்தேசன்மேலார்மாலார்வாழ்கோயில்
தேனார்காவிற்பூவாராயுந்தேனேபோல்
நானுபோகத்தின்பங்கண்டார்தான்வாடப்
போனார்வாராதேதோனோதாய்போதாவே.

இ-ள். கங்கையாகிய பெண்ணானவன் நிறைந்த சடாகேசத்தை உடையவன் முதலாய் மேலோர் யாரும் அன்பாயடைந்து வாழுந்திருவரங்கத்தினிடத்தின் தேன்கள் நிறம்பிய பூங்காவில் பூவுமடோலுமாராயப்பட்ட வண்டைப்போல என்னிடத்தில் நானுபோகத்தினிடத்தின்பதுகர்ந்து இப்போது நான் வாட்டமுறுமடி. விட்டுப் பிரிந்துபோன தலைவர் வாழாமை ஏதுகாரணமோ எனக்குச்சொல்லவேண்டும் போதாவே. எ-று. (பேரதாவென்பது - பொருளுரை.)

79

மதங்கு-அழகீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியகிருத்தம்.

போதவெனக்கெளிதானாடோதவனுக்கரிதானா
தாதரங்கர் திருத்தானாடியரங்கினடக்கின்
ஒதுமநங்கிநடித்தாலுள்ளமதங்கியரக்காம்
வேதமறைந்திடவல்லீர்விரையமறைந்துவிடரே.

இ-ள். மிகவும் அடியேனுக்கு எளிதானவராய்ப்
பூவயனாகிய பிரம்மாவுக் கரிதானவராய்ச் சகலபுவனகர்த்
தாவாகிய அரங்கநாயகருடைய அழகிய திருவடியை
நாடி அரங்கினிடத்திலே நடித்துத்துதிக்கு மதங்கியா
னவன் அப்படி நடித்தால் உள்ளமானது அக்கினியி
லிட்ட அரக்காயுருகுமாகையால் வேதமோதவல்லவர்
களே வினையை விரைந்து வெளிப்படாமல் மறந்துவிட
க்கடவீர்கள். எ-று.

80

பண் - தாழிசை.

விடாதுபூமடந்தைமார்விரும்பவாயர்மாதர்தோள் [ன்
வியத்துமுன்னயந்தவர்க்கு விற்குமெங்கள் கொங்கைதா
அடாததன் றுபானவின்னமங்குனன்றியிங்ஙனம்
அரங்கரன்புகடரலின்பமாகவல்லவல்லவே
எடாதிருக்கின்வாய்திறக்குமெங்கனையனுச்சிதோய்
எண்ணெயாட்டமெய்யிலிட்டமுத்துமுத்தரீயமும்
படாமுகந்திறந்தசைந்துமழலைவாயின்மணமரூப்
பகநரம்புபுடைபரந்துபால்சுரந்தமுலையுமே.

இ-ள். விட்டுநீங்காமல் கமலையானவன் விரும்பும்
மார்பையுடைய மாயவனது அழகிய புயத்தை வியப்ப
மெய்தி விரும்பியவர்க்கு விற்கப்பட்ட எங்களுடைய கொ
ங்கையானது அவருக்கு அடுக்காதென்று அடுக்கவேயடு
க்குமாகையால் இன்னமும் அவ்விடத்திலிருக்க விரும்ப
மின்றி இவ்விடத்திலெய்தி அரங்கரானவர் அன்புடனும்
படிக்கு இன்பமாகத்தக்கது கண்டுமெடாமலிருந்தால் வா
ய்திறந்தமுங் குழந்தையாகிய எங்கனையனுடைய உச்சி
யிலே தோய்ந்த எண்ணெயானது துயிலாகி அசையா
தற்கும். மழலைமொழி வழங்காதின்ற வாயினது மண
மரூது பசுமையெற்ற நரம்பானது பக்கத்திற் பரந்து
பால்சுரத்திருக்கு முலையானது. எ-று.

81

இரங்கல்-சட்டனைக்கலித்துறை.

முலைகொண்டபான்மணம்வாய்மாறிற்றில்லையம்
மொய்குழலோ
அலைகொண்டதின்னமென்கையணையேயலை
யாழிவற்றச்
சிலைகொண்டசெங்கையரங்கேசர்தாள்கொண்ட
தேசமெல்லாம்
விலைகொண்டவாள்விழியாள்சென்றவாறெங்குன்
வெஞ்சுரமே.

இ-ள். முலையுண்டபாலினது மணமானது வாய்
விட்டு மாறினதில்லை, மொய்த்தவளகமானது முடிக்கத்
தக்கபருவமின்றி யலையாநிற்கின்றது, இன்னமுமென்
னுடைய கையணையே அலையையுடையசமுத்திரம்வற்ற
வில்லைப்பிடித்த செங்கரத்தினையுடைய அரங்கேசர் திரு
வடித்தாமரையால் அளந்துகொண்ட தேசமுமுதும் வி
லைபெற்ற வாள்போன்ற விழியையுடையவளே! எவ்வாறு
சென்றாய் இறைவர்பின் கடிதாகிய காட்டுவழியில். எ-று.

இரங்கல்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

வெஞ்சமக்கருதுங்கஞ்சனுமெருதும்
வேழமுப்பரியும்விழமுன்பொருதார்
தஞ்சமென்றவருக்கஞ்சலென்றருளுந்
சாயிலன்புடையார்கோயிலின்புடையார்
மஞ்சவண்டினமுந்துஞ்சதண்டிலவாய்
வல்லியொன்றதிலேயெல்லியுத்திகழுங்
கஞ்சமுண்டதிலேநஞ்சமுண்டதிலே
கள்ளமுண்டதுவென்னுள்ளமுண்டதுவே.

இ-ள். வெவ்விதாகிய போரைக்கருதுங் கஞ்சனெ
ன்பவனையும், சகடாகுரனையும், குவலையாபிடமென்னும்
யானையையும், குதிரைவடிவாகிய கேசியென்பவனையும்
இறந்துவிழும்படி முற்காலத்திற் பொருதினவர். சரண
மென்றவருக் கரணமாயஞ்சாதிரென்றளிக்குந் தாயிலு
மென்மடங் கதிகமாகிய அன்பினையுடைய அரங்கநாயக
ருடைய கோயிலின்பக்கத்திலே மேகசாலமும் வண்டின
மும் துயின்மேவும் பூங்காவில் வல்லியாகிய ஒருகொடி
யுண்டு அதிலே இரவினுங்குவியாமல் மலருந்தாமரை
யுண்டு அதிலே ஆலகாலவிஷமுண்டு அந்த ஆலகால

விஷத்திலே ஒரு கன்னத்தனமுண்டு அது என்னுள்ள
த்தை யுண்டிவிட்டது. எ-று. 83

முதுவேணிற் காலம்-என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியகிருத்தம்.

உண்மிமிழ்வாசமுடன் றண்டலைமாருதம்வந்
துலவியசாளரமுங்குலவியரானிலவும்
விண்டலர் பூவணையும்மென்பனிநீர்புழுகும்
மேனியிலும்முதிராவேனிலுமாகியவால்
அண்டர்தொழும்பெருமானம்புயமின்பெருமா
ளருமறையின்பெருமானழகியநம்பெருமாள்
புண்டரிகங்கமழுந்தண்டுறையோதிமமே
புன்னைகள்சிந்தலரேயின்னமும்வந்திலரே.

இ-ள். தாமரைமணக்குந் தடாகம்பொருந்திய நீர்
த்துறையிற்றங்கிய வன்னமே புன்னகத்திலுதிராதின்ற
பூவே சொல்லக்கேளீர்! உண்மிமிழப்பட்ட மணத்தினு
டனே தண்டலையாகிய காவிற்றவழந்து மந்தமாருதமா
னது உலவாதின்ற சாளரவாயலுங் குலாவப்பட்ட ஒளி
பொருந்திய நிலம் முகிழ்விந்த பூவினற்செய்த வணை
யும் மெல்லிதாகிய பன்னிரும் புழுகுசவ்வாதும் வேனி
லாகிய இரண்டுகாலத்திலும் முதிராவேனிலாகிய இள
வேனிற்காலமுமாகிய தன்மையாற் றேவர்கள் தொழப்
பட்ட பெருமானானவர் அம்புயமின்னாகிய இலக்குமி
காந்தரானவர் வேதத்துக்கு நாயகனானவர் அழகின்மிக்க
தம்பெருமானானவர் இன்னம் வரக்காண்கிலேன் ஏது
செய்வேன். எ-று. 84

க. திர்காலம்-வேற்றொலி வெண்டுறை.

இன்னிசையேயினர் இன்னியகோயிலையெய்தார்போல்
பொன்னினோவாலவர் போனவிடத்தினிற்போகாதோ
மின்னியபுகிற்றுளியென்றென்மேலெலாம்
வன்னியின்பொறிகளைவழங்கும்வாடையே.

இ-ள். இன்னிய இசையைப்பொருந்திய வேய்ங்குழ
லையுடையவர் நிலைபெற்ற திருவரங்கத்தில் இனிதுமேற்
பட வராதவர்போன்றும் பொருள்தேடும் நினைவினற்
றவைவரானவர் போனவிடத்திலே போகமாட்டாத மின்
னப்பட்ட மேகமேழையும் ஒன்று மென்மெய்ப்புழுதும்
தெருப்பின்பொறிகளை வழங்கப்பட்ட வாயையான 'விச்
காற்று. எ-று. 85

கார்காலம் - ஆறுசீர்க்கழிகெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாடையாயிருப்பனியுமாய்வேனிலாய்வந்ததுகாரென்றே
பேடை மாயயிற் சாயலாயன்பர்மேற் பிழைகருதிடல்செம்
[பொன்

ஆடைநாயகன்றிருமகனாயகனரங்கநாயகனேறும்
ஓடைமாவிதுமதமிதுபிளிநியவொலியிதுமழையன்றே.

இ-ள். கடதிர்காலமும் - முன்புபரிக்காலமும் - இன
வேனிற்காலமும் - முதுவேனிற்காலமுமாகிய ஐந்துபரு
வமும்போய் இக்கார்காலமாகிய பதுவம்வந்துநேர்த்து
தென்று சாயலினாலே பெண்மயிலையொப்பாய் - தலைவர்
மீது பிழைநீனையக் கடவதென்று பொன்னின் பீதாம்ப
ரத்தைத்தரித்த நாயகன்றிருமகளாகிய சீதேவி நாயகன்
அரங்கமாகிய கோயிலுக்கு நாயகன் அவனேறப்பட்ட
பொற்பட்டங்கட்டிய தெற்றியினுடைய யானை இது மேக
மன்று. மதசலமிது மழைநீரன்று. பிளிநிடப்பட்ட
வோசை இது இடியோசையன்று. ஆகையால் மழை
யன்று என்று மறுத்தது. எ-று.

86

கட்டளைக்கலித்துறை.

மழைபோன்றமரகதம்போலெம்பிரான்வளர்
கோயிலன்னீர்
பிழைபோமிவர்க்கிதையாருரைப்பாரிவர்
பின்வந்தெய்த
தழைபோயுரைத்தவருத்தம்பொருமைகொல்
சங்கரன்பால்
உழைபோயொதுங்கமுயல்போய்மதிபுக்
கொளித்ததுவே.

இ-ள். இருண்ட மழைமேகம்போலவும் மரகத மா
ணிக்கமலைபோலவும் எனக்குப் பிரானானவர் கண்வளருத்
திருவரங்கத்தையொப்பீர்கள் குற்றந்தீர்த்த உரைக்குரை
யாருரைக்கத்தக்கவர் யாவரொருவரு முரைக்கத்தக்கவர்
ன்று. ஆதலாலிவர் பின்னாகவந்து துடர்ந்தெய்த மாந்த
ழையானது சென்றுபட்டுரைத்த வருத்தம் பொருமை
யினாலன்றோ மாணானது ஈசுரன்செய்திப்போயொளிக்கவும்
முயலானது சந்திரனிடத்திற் போயொளிக்கவுமான கா
ரணமென்று தலைவன் தலைவியானவள் சதியாடித் தனது
தோழியருக்குரைத்தது. எ-று.

87

கார்காலம்-என்சீர்க்கழிநெடித் ஆசிரியனிருத்தம்.

ஒளிக்குமிருசுடர்க்கவினம்விழுங்கும்பேழ்வா
யுருமுழக்கத்திந்திரவிலோடைநெற்றித்
துளிக்ருமழைமதக்கொண்டோக்களிறறைமின்னற்
ரோட்டிமாருதப்பாகர் துரக்குங்காலம்
அளிக் குலமுங்களிக்குமயிற்குலமும்பாடி
யாடுபொழிற்றிருவரங்கரணையாக்காலம்
விளிக் குமலைக்கருங்கடலுமொறுக்குங்காலம்
வினையேற்குவிழிகடுயின்மேவாக்காலம்.

இ-ள். தன்னுள் ஒளிக்குதலையுடைய சந்திராதித்த
ரென்னு மிரண்டு கவளத்தையும் விழுங்கி அகன்ற ளாய்
னிடத்துள்ள இடியே பிளிறப்பட்ட முழக்கமாய், இத்தி
தனுசே நெற்றிப்பட்டமாய்ப், பெய்யப்பட்ட மழையே
மதசலமாய், வரப்பட்ட மேகமென்னும் யானையை மின்
னலாகிய அங்குசத்தினாலே காற்றென்னும் யானைப்பா
கர் துறந்துகொண்டு செல்லுங்காலம். வண்டினங்கள் பா
டவும் அதுகண்டு களிப்பினையுடைய மயில்களாடவும்
ஆகிய பொழிற்சூழ்ந்த திருவரங்கரானவ ரணையாதகா
லம். சத்திக்குமலையினையுடைய கருங்கடலு மொருக்கப்
பட்டகாலம். மிகுந்த வினையைச்செய்த எனக்கு விழி
ளானது துயில்பொருந்தாக்காலம். எ-று. (இதன்கரு
த்து. இத்தன்மையாகிய கார்காலம் அரங்கநாயகரணை
வாராசில் கடலுமொருக்க வேண்டுவதில்லை கண்ணுமுற
ங்காமை வேண்டுவதில்லை யென்றறி.) 88

இளவேனிர்காலம்-தலிலைத்துறை.

மேவலர்வாழ்தென்னிலங்கைமலங்கவொருகாவிருகால்
விற்குனித்தொய்
ஏவலர்வாழ்திருவரங்கத்தெமையிருத்திப்போனவர் நாட்
டில்லைபோலும்
கோவலர்வாய்க் குழலோசைக்காரிரைகள் செவியேற்குங்
குறம்புன்மலைப்
பூவலரின்மணம்பரப்பியிளவேனில்வரவந்த
பொதியத்தென்றல்.

இ-ள். மேவலராகிய பகைஞர் வாழப்பட்ட தென்
னிலங்கையை மலங்கவொருதர மிருகொடியு மொரு

கொடியாய் வளைய வில்லைவளைத்தெய்யு மம்பிரிசில் வல்ல
மராகிய இடையருடைய வாயிலுனாதும் வேயங்குமு
லோசையைப் பகவிரிரைகள் செவியிலுறவொக்குங்
கொஞ்சத்தன்மை பொருந்திய புன்மையாகிய மலைப்
போதிற் புட்பிக்கப்பட்ட பூவின் மணங்களைப் பசப்பிக்
கொண்டு இளவேனிற்காலம் வருமளவில் வரவந்த பொ
தியமலைத் தென்றலாவது. எ-று. 89

இரங்கள்-கட்டளைக்கலித்துறை.

தென்றலைக்குங்குமர்சேற்றைப்பொருள்சிறியரன்பெரிய
துன்றலைக்குந் துடிக்கும்மென்செய்வாடுபராலழைத்த
வன்றலைக்குஞ்சரங்காத்தாயிலங்கைமலங்கவளைத்
தன்றலைக்குஞ்சரத்தாயரங்காவண்டராதிபனே.

இ-ள். தென்றலாகிய காற்றையுங் குங்குமமாகிய
சேற்றையும் பொறுக்கமாட்டாள் மிகவுஞ் சிறிய தன்மை
யையுடையாளாகையாற் பெரிதாகிய தெருங்கிய அலைக
டலினது ஓசைக்கு மனது துடிப்பன் என்செய்தாற்று
வள் துன்பத்தினுலே மெய்ப்பென்று ஓலமிட்டழைத்த
வன்மைபெற்ற தலையிணையுடைய யானையை இரட்சித்த
வரே இலங்கையானது கலங்கவளைந்து அப்போதலைத்த
பாணத்தையுடையவனே அரங்கமாகிய நகரையுடைய
வனே தேவதேவாதிபனே தேவரீர் சிந்தமிரங்கவேண்
டும். எ-று. 90

கட்டளைக்கலிப்பா.

அண்டர்போற்றுந்திருவரங்கேசனார்
அணியரங்கத்திருமுற்றமெய்கினால்
பண்டுபோனவளையாழிவாங்குவேன்
பாலியா துபரா முகம்பண்ணினால்
தண்டும்வாளுஞ்சிலையுமிருக்கவே
சங்குமாழியுந்தாருமென்பேனவை
தொண்டருக்கொற்றிவைத்தோமென்றோதினார்
றுளவமாயையைத்தொட்டுப்பறிப்பனே.

இ-ள். தேவர்கள் போற்றிசெய்யுந் திருவரங்கேச
ராகிய நம்மணியரானவர் அழகினையுடைய மும்முத்தந்
தினிடத்தி லெழுந்தருளப் பெற்றேனாகில் என்கையை
விட்டு முன்னே கழன்றுபோன வளையையும் ஆழியாகிய
மோதிரத்தையுந் தாருமென்று வாங்கிக்கொள்ளுவேன்.

அதற்குக் கிருபைபண்ணுமற் பராமுகம் பண்ணினால்
அதற்குப்பதிலாய்த் தண்டும் வாளும் வில்லு மிருக்கப்
பென். அதை அடியார்களுக்கு ஒற்றிவைத்தோமென்
றுரைத்தால் துளவமாலைபைத் தொட்டுபறித்துக்கொள்
ளுவேன். எ-று. 91

கலிகலைத் துறை

தொட்டுண்ட தயிர்வெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சியுரலோ
குழந்துகட்டக் [6]
கட்டுண்டுகழலவிரகறியாமலிருந்தமுத
கள்வன்யாரே
கட்டுண்டானரங்கனெனக்கட்டுரைப்பாராலுங்
கங்கைகுடி
மட்டுண்டுகொன்றையான்மலர்மேலானறிவரிய
வடிவனன்றே.

இ-ள். அள்ளியுண்ட வெண்ணெய்க்காக அப்போது
ஆய்ச்சியாகிய அசோதை உரலுடன் வரிந்துகட்ட கட்டு
பட்டிக்கு் கழலும்படி வகையறியாமலிருந்தமுதகள்வரைக்
கட்டுப்பட்டான் அரங்கனென்று கட்டுவார்த்தையாகச்
சொல்லுவாராகிலுங் களிப்பினையுடைய வண்டுசாதிகள்
சத்திக்கப்பட்ட தேனிரம்பிய கொன்றைமாலையைத்தரி
த்த சிவனும் உத்திக்கமலத்தின்மேலுறைத்த வயனும்
அறிதற்கரிய வடிவத்தையுடையவனும். எ-று. 92

ஊழிர்க்கழிகெடில் ஆசிரியமிருத்தம்.

வடியாதபவக்கடனும்வடிந்துமுல
மாயைகடந்தப்பாற்போய்வைகுந்தஞ்சேர்த்
தடியார்கள்முழாங்கடியுனதடிக்கீழ்
அடிமைசெயுமக்காலமெக்காலத்தான்
கொடியாடுமணிமாடவயோத்திமுதூர்
குடிதுறந்துதிருவரக்கங்கோயில்கொண்ட
நெடியோனையடியேனன்முயற்சியின்றி
தின்னானுளேபார்த்திருப்பனீசனேனே.

இ-ள். துவசங்களாடப்பட்ட தவரத்தின மணிக
ளாலிழைத்த மடமாளிகை கூடகோபுரம் நிறைந்த
அயோத்தியா புரியைவிட்டுக் குடிவாங்கித் திருவரங்க
மாகிய கோயிலினிடத்திலே குடிகொண்டருளிய நெடி

தானவனே! அடியேனாலாகவேண்டிய முயற்சியில்லாமல் உனது திருவருள் தானே பாருமென்று பார்த்திருந்த கடையேனொருக்காலும் வடிவதற்கரிய பிறவிக்கடலைக் கடந்துபோய் மூலப்பிரதிருதியையுங்கடந்து அதற்கப்பாலாகிய வைகுந்தத்திற் சேர்ந்து உனதடியார் கட்டத்துடனே கூடி உனது திருவடியின்கீழ் அடிமை செய்யத்தக்க அக்காலமானது எக்காலங் கிடைக்குமோ அறிந்திலேன். எ-று. 93

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீசச்சமணர்க்குஞ்சுனியவாதர்க்குநீதியற்ற [நேன் பூசற் பொத்தர்க்குஞ் சைவர்க்கும் யார்க்கும் புகலுமின் தாசப்படாவுயிரெல்லாமுதற்றத்தநாதன்கண்டிர்.

ஆசற்றசீரங்கத்தாதிமூலத்தரும்பொருளே.

இ-ள். நீசத்துவமான சமணர்க்கும், மாயாவாதியர்க்கும், நீதியையற்ற பூசலாகிய போரையுடைய பொத்தருக்கும், மற்றுமுள்ள எல்லாச் சமயவாதியருக்கும் எடுத்தாரைக்கின்றேன் குற்றமற்ற சீரங்கத்திற் சிறத்த அனாதியாகிய ஆதிமூலத் தரும்பொருளானவனே அழிவில்லாத சகலசீவகோடிகளையு முன்னமே யுண்டாக்கிய நாதன்கண்டிர். எ-று. 94

நேரிசை வெண்பா.

அரும்புண்டரீகத்தடியினைக்கென்னெஞ்சம்
இரும்புண்ட நீராவதென்றோ-விரும்பி
அறந்திருந்துங்கோயிலரங்காவனை நான்
மறந்திருந்துமேற்பிறவாமல்.

இ-ள். அரிதாகிய நாமரையைபொத்த உனது திருவடிகளில் விருப்பமாய் எண்ணிதயமானது இரும்புண்ட நீருக்கொப்பாய் ஈண்டு வராததென்றைக்கோ புண்ணியமானது திருத்தத்தக்க கோயிலையுடைய அரங்கனே உன்னை மறந்திருந்து இனிமேற்படப் பிறவாமைக்கு. எ-று.()

கலிவருத்தம்

பிறவியெனுங்கடலமுத்திப்பிணிபுகியோடிந்திரியச் சுறவனுங்கக்கொடுவினையின்கழலகப்பட்டிழல்வேலோ அறமுடையாயென்னப்பாவரங்காவென்னொருமிருக்குறவுடையாயடியேனையுயக்கொள்வதொருநாளே.

இ-ள். பிறவியென்னப்பட்ட சமுத்திரத்திலேயமுத்திப்பிணிப்படியுடனே இந்திரியமாகிய கழுமினாது

வீழும்பக் கொடியவீணையாகிய சுழியிலகப்பட்டுச் சுழலக்
கடவேனோ! தரும கருபமானவனே! எனக்கு அப்ப
னாவனே! என்னுடைய திறைத்தடியிருக் குறவான
வனே! அடியேனையும் ஒருபொருளா யுய்யக்கொண்
டருள்வதுக் கொருதானுமுண்டாகுமோ! எ-று. 96

எழுசீர்க்கழிகெடில் ஆசிரியருத்தம்.

ஒருபொருளல்லேனிருவினையுடையேன்
உனதுதொண்டெ னுந்துறைகுளித் தூன்
பெருகுதன்னாளியின்பாசந்தொட்டிழிந்து
பெரியதோர்முத்தியான் பெற்றேன்
திருவுமாமணியுஞ்சங்கமுமேந்திச்
பெய்யதாமரைபலபூத்துக்
கருநிறமுடைத்தாய்ததிபொருதரங்கம்
கலந்ததோர்கருணைவாரிதியே.

இ-ள். அடியேன்வந் தொகுதன்மையான பொரு
ளானவனன்று. இறக்கிறதும் பிறக்கிறதாமாகிய இரண்டு
வினையையுடையேனாதலால் ஐனத்திமைத் திறமாகிய
துறையினிடத்திற் சென்று குளித்துப் பெருக்கப்பட்ட
உனதருளாகிய கயிற்றைப் பற்றியிழிந்து பெரிதாயொப்
பற்ற சங்காழியென்னு மடையாள முத்திரையைப் பெற்
றேன். சீதேவியும் பெருமைமிக்க கவுத்துவமணியுஞ் சங்
கமும் விளங்கிய அவயவமாகிய பலபல சிவந்த தாமரை
களும் பூத்து சுரிய வண்ணத்தைப்பொருந்திக் காவேரி
யாகிய ஆற்றினிலை பொருதப்பட்ட வரங்கத்தினிடத்திற்
கலந்தருளிய ஒப்பற்ற ஒரு தலரிமுதலாகிய கருணைக்க
டலானவனே. எ-று. (பின்னுமிதற்கேயுரை : திருவா
கிய ஸ்கந்திரும் பெருமைமிக்க மணியுஞ் சங்குந் தோன்
றிச் சிவந்த தாமரைகள் பலவும் பூத்துக் கருநிறம்
பெற்று நதியிற் புறப்பட்ட அலையோடுங்கலந்த கருணை
யுடையகடலே அடியேனொருபொருளையுடையவனன்று.
மிகவுமேலுய்யேன் ஆதலால் உனதுதொண்டென்னும்
பெயரையுடைய துறையிற்குளித்து அங்கன மாளாமற்
பெருகிய விரகத்தைச் செய்யு மாதாவாகிய தண்ணீரின்
கயிற்றைப் பிடித்து ஆழ்கில் பெரிதாகிய ஒப்பற்ற முத்தெ
ன்னும் புரோசனத்தை யடைந்தேனென்று கடலுக்கும்
அரங்கர்க்குஞ் சிலேடை சொல்லியவா றறிந்துகொள்க.)

கட்டளைக்களித்துறை.

வாரியரங்கம்வருதிருப்பாவைக்குபண்மகட் குந்
சீரியரங்கன்வவர் திருக்கோலமுந்தென்றிருக்கா
வேரியரங்கவிமானமுங்கோயிலுமேவித்தொழார்
பூரியரங்கவர்கண்ணிரண்டாவன புண்ணிரண்டே.

இ-ள். திருப்பாற்கடலில் அவதாரஞ்செய்த திரு
வாகிய சித்திரப்பாவைபோன்ற சீகேவிக்கும் பூதேவீக்கும்
மணாளராகிய சிறப்பினையுடையவர் திருக்கண்வார்ந்தரு
ளிய சிங்காரமும் தெற்குத்திசைக்குத் திருப்பதியாகிய
திருக்காவேரிசூழ்த்த திருவரங்கேசருடைய காவியான
த்தினையுத் திருக்கோயிலையு மேவித் தொழாநவர் எவர்
களோ அவர்கள் முகத்திலிரண்டு கண்களென்றுண்டா
கிய விரண்டும் இரண்டு புண்களென்றுண்டானது. எ-று.

தேசிகை வெண்பா.

புண்ணுருடற்பிறவிபோதுமென்க்கும்முனக்கும்
எண்ணுதிருத்ததினிப்போதும்-கண்ணு
குழற்காளாய்தென்னரங்கக்கோயிலாய்தின்போற்
கழற்காளாய்தின்றேனைக்கா.

இ-ள். துற்கந்தமாகிய புண்ணினால் திறைந்த தேச
த்தையுடைய ஜெனனமானது இனி அடியேனுக்குப்
போதுந் தேவாரீருக்கும் இவரிப்படி ஜெனனமரணத்திற்
சூயவன் றிகிரியைப்போலத் திரியலாமோவென்று சற்று
மிருதயந்திலெண்ணியிரங்காமலிருந்ததுஇனிப்போதுங்
கண்ணனே! வேணுநாதப்பிரியனாகிய விடகையே! தெற்
குத்திசைக்குத் திருப்பதியாகிய திருவரங்கமென்னுங்கோ
யிலையுடையவனே! தேவாரீருடைய அழகிய திருவடிக்கா
ளாக இப்போது அடியேனைக் காக்கவேண்டும். எ-று.()

கலிநிலைத்துறை.

காவிரிவாய்ப்பாய்ப்பண்பேற்கருடாகில்போற்கண்வளருங்
கருணாவள்ளல்
பூவரியுத் துழாயரங்கப்பொன்னடியேதஞ்சமேனார்
பொருந்திவாழ்வார்
யாவரினுமிழிகுலத்தோராலுமவர்கண்ட
ரிமையாநாட்டத்
தேவரினுமுனிவரினுந்திவனமனென்றிருவரினுஞ்
சீர்போரே.

இ-ள். காவேரியென்னும் ஆற்றினிடத்திலே பாம்பு பணையாகிய சேஷாயனத்தின்மீது திருக்கண்வளர்ந்தருவிய கருணாநிதியாகிய வள்ளலான அரங்கநாயகருடைய பூமலர்த்த பூந்துழாய் மாலைபொருந்திய பொன்னையொத்த திருவடிவே தஞ்சமென்றடைந்து வாழப்பட்டவர் எக்குலத்துள்ளாரிலும் இழிகுலத்தோராயினும் அவர்களை கண்டிர் இமையாநாட்டத்தினையுடைய தேவர்களிலேயுஞ் சிவனயனென்றுரைக்கப்பட்ட விருவரிலேயுஞ் சிறப்பினையுடையவர். எ-று.

100

எண்சீர்க்கழிகெடில் ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

மறைமுகிலெனவேபனுமுகத்திகழ்
வரியரவணையேறிவாழரங்கர்த்தம்
எழில்பெறுமிருதாளிலேகலப்பக
மெனுமொருதமிழ்மலைதானணிந்தனன்
குழலிசையளிமேவுகூரம்வந்தருள்
குருபரனிருபாதபேர்தடைந்தவன்
அழகியமணவாளதாசனென்பவ
னடியவரடிசூடிவாழுமன்பனே.

இ-ள். மறை மேகம்போன்ற வண்ணராய்ப் பண்டலியையுடைய வரிபொருந்திய பாம்புணையேறேறி இனிதாயமர்ந்து வாழும் அரங்கநாயகருடைய எழில்பெற்ற இருபாதாமுயங்கனிற் கலம்பகமென்னும் பாமாலை சாற்றியருளினான் குழலிசையும் வண்டிசையும் மேவும் வளஞ்செறிந்த கூரமாயே நகரிலுள்ள குருபரனுடைய திருவடிகளையடைந்த அழகிய மணவாளதாசனென்றும் பேர்பெற்ற அடியவருக் கடியவருடைய திருவடிச் சூடிவாழும் அன்பனுனவன். எ-று.

திருவரங்கக்கலம்பகம் மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

தனிச் செய்யுள்.

கட்டளைக்களித்துறை.

* தரங்கத்தினின்றுதளருமென்னுவிக்குன்றமுரைத்தா
ளிரங்கித்தருவதெக்காலஞ்சொல்லாயெழுபாருமுண்டு
பரங்கெட்டோராலினும்பாலாழியினும்புகம்பொன்னிரு
முரங்கத்தினுந் துயில்வாயச்சுதானந்தகோவிந்தனே.

இ-ள். தரங்கமாகிய அலைபோலலைந்து தளர்ச்சியை
யடையும் அடியேனுடைய ஆவிக்காதவமாக உளது
பாதாரவித்தத்தை இரங்கித் தருவதெக்காலமோ சொல்
வாயாக. ஏழுலகமுண்டு அதின்கனந் தோன்றாமல்
ஓராலலைமேற் பாற்கடலிற்றுயிலும் பசுமைபோருந்திய
காவேரிசூழ்ந்த திருவரங்கத்தினிடத்திலுந் துயின்றரு
ளிய அச்சுதானந்த கோவிந்தனான அரங்கநாயகனே.
ஏ-று. (பரங்கெட்டென்பதற்கு சகலபுவன சராசரங்க
ளுந் தனது குகைக்குடங்கித் தானே பரமாயிருந்தா
னென்றுரைப்பினும் அமைபுமென்க.)

---

* ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்னும் அதற்குப் பின்னும் அச்சுட்
ள்ள சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளை 101-வது செய்யுளாக சேர்க்
கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போதுள்ள திருத்தமான பலபிரதிகளில்
இச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
அண்டர்போற்	73	காவிரிவா	77	புயனான்கு	23
அண்டமுழுது	47	குருகுறங்குகா	36	புலையாம்	27
அரங்கமானி	41	கேசவணையே	30	பெருமாலையா	61
அரணியித்	24	கொண்டல்தா	25	பெருவரங்கே	36
அரும்பித்தனோ	45	கொற்றவன்றன்	50	பேசவந்தனாத	51
அரும்புண்ட	75	சருகருந்தியைம்	43	போதவெ	68
அரும்புன்னுகத்	62	சுந்திக்கதித்தித்	45	போயவனி	26
அலைகடல்வ	14	சுந்தையிற்சு	58	போனகம்பதி	37
ஆடும்படநா	46	சேபுத்தசெ	10	மண்டலமும்	19
ஆயினமுனை	40	செம்பொன்ன	47	மண்ணைவி	15
ஆழவாரமுன்	7	சேவடியான்	35	மருவுதந்தை	26
ஆனந்தமாய	56	சேவிக்கவாழ்	61	மலர்தலையுல	16
இரங்கத்தனி	32	சொன்னோக்கும்	7	மழைபிறை	52
இரவியையிர	60	தாளிரண்டும்	64	மழைபோன்	71
இருங்குகு	39	தானேதனக்	25	மழைமுகிலெ	78
இரும்புலனம்	52	திருவரங்கந்தி	44	மறக்குமோ	33
இருளினும்வெ	35	திருப்பொற்பா	44	மறைப்பாற்	7
இல்லறகெ	59	திண்டாவழு	28	மாதவங்களுள்	57
இன்னிசை	70	தினையதியா	50	மாணர்கே	67
உண்டமிழ்	70	தெனறலைக்	73	மாணையெய்	34
உருமாறிப்பல	54	தேமிசின்றனை	40	முலைகொ	69
உருவெனவரு	13	தேவராய்த்தே	12	முன்னம்பிற	62
ஊசல்வடம்	55	தேனந்துசோ	46	முன்னமேழ்	49
எங்கணுவி	67	தேனமருஞ்	33	மேவலர்	72
எங்காந்தளங்	57	தொட்டுண்ட	74	வடியாத	74
எனக்கேதிரு	17	தொழப்பெருத	41	வாடியோட	42
ஒருநயம்	66	நகுத்திர்வழ	20	வாடையா	71
ஒருநாலு	13	நஞ்சமுமழு	14	வாரிவிரங்	50
ஒருபொரு	76	நானந்தவை	23	வாரியாக்	77
ஒளிக்குமிரு	72	நீசச்சம	75	வாழுவவுவி	38
கடல்வழிவிட	31	நீரிருக்கமட	32	வானிட்டகீர்	9
கரைபொரு	63	நேசத்தழை	55	விடாதுபூ	63
கற்றாரெனி	18	பண்டொண்	65	விலையான	56
காணுகபுது	48	பாசமாமடியர்	66	வீரரங்காகி	29
காயிலைகின்	29	பாதியாயமுடிய	27	வெஞ்சமங்	69
காரகமோநம்	65	பிடிக்கும்பா	9	வேதந்தொகு	9
காலமுணர்ந்த	61	பிறியெ	75	வேலையுல	51
காலயிரமுடி	18	புண்ணுருட	77	வைகலத்தழு	18

